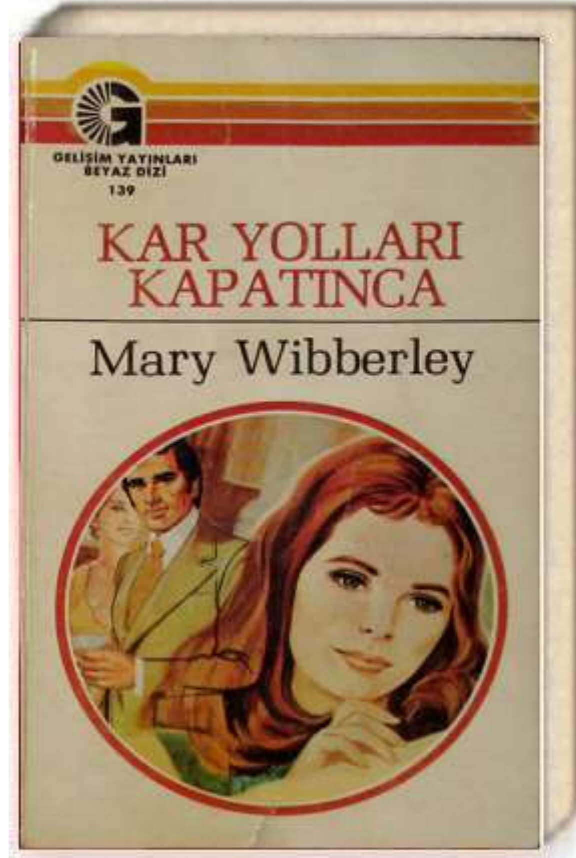
Mary Wibberley - Kar Yolları Kapatınca

www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net

Holly'nin bir düş dünyasında yaşadığı o kısacık mutluluk, çok acı bir biçimde sona ermişti. Gareth en az babası kadar acımasızdı. Uğraşmış, çabalamış, Holly'yi kendisine aşık etmeyi başarmıştı. Ona aşık olmak... Holly dudaklarına dokundu. Hayır onu bir daha hiç öpemeyecekti Gareth. Asla! Annesinin sözleri yeniden kulaklarında çınladı. O senin düşmanındır. Unutma babanı öldüren odur.

BİRİNCİ BÖLÜM

Canım benim, dedi Margaret hala, En sonunda geldiğin için öyle sevinçliyim ki... İstediğin kadar yanımda kalabilirsin. Bana kalsa seni hiç bırakmam ya... Yaşlı kadın, elini okşayıp hafifçe sıkınca, Holly ona bakarak sevgiyle gülümsedi.

Buraları eskiden beri çok severdim, şu anda sanki evime gelmiş gibiyim. Hele annem öldükten sonra... Holly'nin sesi titredi, devam edemedi. Ansızın yaşlarla dolan gözlerini, arabanın ön camından süzülen yağmur damlalarına dikti. Kuzey İskoçya'nın kendine özgü, o ince ince çiseleyen yağmuru, Strathmore'da, trenden indiği sırada başlamıştı.

Biliyorum yavrucuğum, çok zor günler geçirdin. Ama ev de satılınca seni oraya bağlayan hiçbir şey kalmadı. Huzur içinde yatsın, annen de senin daha fazla üzülmeni istemezdi. Bundan böyle, sen istediğin sürece, yerin benim yanımdır. Düşünüyorum da, iyi ki telefon etmişim.

Holly'nin düşünceleri iki gün öncesine, halasının telefon ettiği ana gitti. Telefon çaldığında öylesine canından bezmiş, yaşama küsmüş bir hali vardı ki, neredeyse cevap vermeyecekti. Ama büyük halasının sevecen, tatlı sesini duyunca hiç düşünmeden içini dökmüş ve patronunun sürekli kendisini rahatsız eden oğluna en sonunda hak ettiği dersi verince, nasıl işinden kovulduğunu bir solukta anlatıvermişti.

Odadan çıkarken arkasından, Bir daha buraya gelmek zahmetine katlanmayın, Miss Templeton, diye bağırıyordu adam.

Hiç merak etmeyin, diye cevap vermişti Holly. Burada çalışmak için judoda siyah kuşak sahibi olmam gerektiğini önceden söyleseydiniz hiç gelmezdim zaten! Evraklarımı postayla gönderirsiniz. Kapıyı gürültüyle arkasından çarpıp odadan çıkarken, Mr. Andrews ile Sandy de, kırık vazo parçalarını toplayıp, masanın üzerine dökülen suyu kurulamaya çalışıyorlardı. Ama bu yürekli çıkışın verdiği gönül rahatlığı kısa sürmüş, evde tek başına ağlarken, kendini ilk kez dünyada gerçekten yapayalnız ve kimsesiz hissetmişti. Beş ay önce, annesinin ölümünün ardından evleri ve eşyaları satılmıştı. Hafta başında iki kız arkadaşıyla birlikte yeni bir eve taşınmayı planlamışlardı. Oysa şimdi. Kuzey İskoçya'nın uzak bir köşesinde yaşayan büyük halasının evine doğru yol alıyordu.

Halası son derece hızla araba sürüyordu. Holly, Hayvanlar nasıl? diye sordu.

Halası, Hayvanlar mı? Ha, iyiler, iyiler... Sen görmeyeli sayıları da çoğaldı, diyerek yeğenine bakıp giilümseyince araba kaçınılmaz olarak hafifçe yalpaladı.

Öyle mi? Kaç tane? Holly arkasına yaslanıp, kendini biraz olsun güvencede hissedebilmek için emniyet kemerini yokladı.

Beş altı kedi yavrusu geldi. Alıkoymaktan başka çarem yoktu, o kadar tatlı şeyler ki...

Geldi ne demek? Yani kedilerden biri mi doğurdu.?
doğurdu.?

Yo, hayır, diye güldü halası. Onları kapının önünde, bir kutu içinde buldum... Daha doğrusu Gareth buldu. Sert bir viraj girişinde halasının vites değiştirmekle uğraştığını gören Holly, dilinin ucuna kadar gelen soruyu o an için sormaktan vazgeçti.

Pul koleksiyoncularının pul topladığı gibi Margaret hala da kimsesiz hayvanları, köpekleri, kedileri toparlardı. Daha da ilginci, kanatları arasına aldığı, bu şefkate muhtaç dört ayaklı yaratıkların arasına, kimi zaman insanların da karıştığı olurdu.

Margaret hala yaşadığı yerin kilometrelerce uzağında bile tanınır ve sevilirdi. İyi ama, bu Gareth de kimin nesiydi? Holly kaşlarını çattı. Bir köpek ya da at adına benzemiyordu!

Virajı alıp da düz yola çıktıklarında Holly rahat bir soluk alıp halasına döndü. Bu Gareth de kim?

Ha, evet, Gareth. Benim öteki evi bilirsin, değil mi?

Holly'nin yüreği ağzına geldi. Evet?

İşte Gareth de... şey, yani... o evde kalıyor.

Bir adam ha?

Margaret hala, Holly'ye hem ne demek istediğini anlayamamış hem de şaşırmış bir ifadeyle baktı. Ah, evet... Ama bana çok yardımcı oluyor. Altından kalkamayacağım işleri yapıyor, evde olmadığım zaman hayvanların karınlarım doyuruyor. Ne hoş değil mi?

Ama bu gerekçelerden hiçbiri Holly'yi ikna etmemişti. Margaret hala! Yine mi? Onu nerden buldun?

Şey, bir gün tozlu bir Land-Rover'la çıkageldi ve yandaki evin kimin olduğunu sordu. Ben de, benim olduğunu söyledim. Epey yorgun görünüyorsun, fazla ayrıntıya girmeyeyim... Sonuç olarak o evi birkaç aylığına benden kiraladı. Margaret hala bunları söyledikten sonra, bu konuda daha fazla konuşmak istemediğini gösteren bir tavırla arabanın radyosunu açtı.

Holly, belki de bir süre burada kalmasının iyi olacağını düşünerek kaygıyla dudaklarını ısırdı. Daha önce halasının yuvasına sığınan bu yardıma muhtaç zavallılardan birkaçı ile tanışmış ve ilk bakışta ne mal olduklarını anlamıştı. İyi yürekli, yaşlı kadından yararlanmaktı

www.CepSitesi.net

tümünün de amacı. Bunlardan en sonuncusu birkaç yıl önce evdeki aile yadigarı, eşi bulunmaz antikaları toplayıp ortadan kayboluvermiş ve Margaret hala onu polise bildirmemekte direnmişti. Hayır, polise başvurmam, demişti başını iki yana sallayarak. Belki de zavallı adamın paraya çok ihtiyacı vardı. Hem, o eski, çirkin şeylerden de artık bıkmıştım.

Margaret hala, en yakın karayoluna birkaç kilometre uzaklıkta, çevresinde küçük ek yapıları olan beyaz bir evde hayvanlarıyla başbaşa yaşıyordu. Eğer böyle dağ başı sayılabilecek bir yerde halasının yanıbaşında yabancı bir adam yaşıyorsa, Holly mutlaka onu tanımalı, nasıl biri olduğunu görmeliydi.

İşte geldik sayılır, dedi Margaret hala, arabanın kulak tırmalayıcı klaksonunu uzun uzun çalarak. Kıvrıla kıvrıla uzanan dar yolda ilerliyorlar, arabayı tanıyan köylüler durup onlara el sallıyorlardı. Burada herkes halasını çok severdi.

Köyü geçtikten sonra, yüksek tepelere doğru kıvrıla kıvrıla çıkan, iki yanı ağaçlıklı yola saptılar. Margaret halanın yaşadığı ve köylülerin Karaağaç Malikanesi adını verdikleri yere doğru tırmanırken, Holly sıcak bir yuvaya dönmenin güven dolu mutluluğunu duydu.

Az sonra evin önüne gelmişlerdi. Margaret hala, havlayıp kuyruk sallayarak yollarını kesen, Alsas cinsi, kocaman bir çoban köpeğini klakson çalarak selamladı.

Arabadan inerlerken, Uslu dur Kazan, Holly'nin üstünü başını kirletme! diye bağırdı Margaret hala. Köpek sevinç içinde hoplayıp zıplarken Holly de valizlerini bagajdan çıkarıyordu. Bir ara, karaağaçların arasında görünen öteki eve bir göz atmaktan kendini alamadı. Evin bacasından ince bir duman tütüyordu. Pencerelerine kırmızı perdeler asılmıştı. Holly o sırada eve doğru yürüyen halasının ardından kaygılı gözlerle baktı. Önüne çıkan ve sıcak bir aşa, yumuşak bir döşeğe ihtiyacı olan herkesi bağrına basacak kadar kocaman, sevgi dolu bir yüreğe sahipti Margaret hala ve hiç değişmeyecekti. Holly valizlerini alıp halasının peşinden eve girdi.

Oturma odası Holly'ye 'hoşgeldin,' der gibi aydınlık ve sıcacıktı. Margaret hala dönüp duygulanmış gözlerle Holly'ye baktı. Görüyorsun ya, gelmiş bizim için şömineyi yakmış. Ne kadar düşünceli, değil mi?

Yani, şimdi... Holly valizlerini yumuşak kırmızı halının üzerine bıraktı, ...istediği zaman bu eve girip çıkıyor mu?

Evet, tabii. Seni karşılamaya gideceğimi biliyordu...

Ama hala! Onu tanımıyorsun bile!.. Evini nasıl emanet edersin? Holly, halasının bu rahatlığı karşısında söyleyecek söz bulamıyordu.

Çok dürüst bir yüzü var. Ben insanları tanırım. Şimdi bırakalım bunları da sana güzel bir çay yapayım.

Holly, halasının peşinden mutfağa gitti, alçak kapıyı son anda hatırlayıp kafasını vurmamak için eğilerek içeri girdi. -Bir yere oturamayacak kadar tedirgindi. Ama döndüğünde evi tamtakır bulabilirdin. Çaresizlikle elini başına götürdü. Buraya tam zamanında gelmiş olmalıydı. Bu Gareth denilen adam nereden geliyormuş?

Ne bileyim evladım? Hem bunun ne önemi var? Kirasını düzenli olarak ödüyor, bir sürü işimi görüyor, üstelik ağırbaşlı ve temiz bir adam. Margaret hala susup, düşünceli gözlerle yeğenine baktı. Holly bu bakışın anlamını çok sonra öğrenecekti.

Özür dilerim halacığım, dedi Holly kendini toparlayarak. Bana ne olduğunu bilmiyorum. Tek bildiğim, senin üzülmeni, kırılmanı istemediğim.

Biliyorum canım. Son aylarda sinirlerin de epeyce bozulmuş olmalı. Şu yavru kedilerin şirinliğine bak, bayılırsın.

Holly, içinde beş tane kedi yavrusunun uyuduğu kutunun yanında diz çöktü. O kadar küçücüktüler ki, dört beş aylıktan büyük olamazlardı. İçlerinden biri uyandı, tatlı tatlı gerinirken boncuk gibi siyah gözleri merakla Holly'ye dikilmişti. Holly eğilip onu kucağına aldı. Yavru kedi zevkten mırıl mırıl sesler çıkarıyor, küçücük tırnaklarıyla Holly'nin süveterini çekiştiriyordu.

www.CepSitesi.net

Canım benim, ne kadar tatlı! Onları nasıl böyle ortalıkta bırakabilirler?

Bilemiyorum çocuğum, ama bırakmışlar işte. Hiç değilse denize atıp boğmak yerine benim kapıma bırakmışlar. Onlara biraz süt ver, sonra da arka bahçede azıcık dolaşmaya çıkarıver.

Holly kedileri süt kaseleriyle birlikte arka bahçeye çıkartıp mutfağa döndüğünde bu kez de, Holly'nin en sevdiği köpek olan, yaşlı ve biraz da romatizmalı, büyük siyah labrador, Smokey'le karşılaştı. Smokey ve iki küçük yavrusu, Bunty ile Kitty, kendi dillerinde sevinçle 'Hoşgeldin, dediler Holly'ye.

Dumanları tüten bir fincanı genç kıza uzatırken, Onları birazdan doyururuz ama önce çayımızı içelim, dedi Margaret hala.

Hepsiyle nasıl başa çıkabiliyorsun, akıl erdiremiyorum, dedi Holly, alev alev yanan şöminenin başına oturduklarında.

Bir kez alıştıktan sonra hiç de zor gelmiyor. Tabii tümünün de eve sığması olanaksız. Neyse ki Gareth öteki hayvanlar için ağılda kulübeler yapıyor. Artık kış gecelerinde üşümeyecekler.

Holly içinden, kendi kendine gülümsedi. Mar-garet hala köpeklerinin, kedilerinin üşümesin-dense, kendi yatağını onlara vermeye razı olurdu. Bu Gareth denilen adam onun gönlünü fethetme yolunu iyi bulmuştu doğrusu!... Halasının hayvanlara olan sevgisini paylaşan kişi onun gözünde bir çeşit dokunulmazlık kazanırdı. Yoksa bu, halasının güvenini kazanmak için seçilmiş ustaca bir yöntem miydi? Bunu en kısa zamanda ortaya çıkarmalıydı.

Margaret hala, insanların hep iyi yanlarını gö-11
ren yaşlı bir kadındı, oysa henüz on sekizinde olan Holly o kadar iyimser değildi. Daha şimdiden bu yabancıyı, kafasında kötü niyetli biri olarak canlandırıyordu.

Akşam yemeklerini yedikten sonra da adam ortalarda görünmedi. Saat dokuzda, halasının her zaman yaptığı gibi, çizmelerini giyip köpekleri yürüyüşe çıkardılar. Bu, şey... Gareth seni görmeye gelmez mi hiç? diye sordu Holly yürürlerken.

Halası güldü. Onu merak mı ediyorsun? Sanırım bugün, konuğum olduğunu bildiği için uzak durmayı yeğledi. Başka günler akşamları hariç hep buralardadır.

İşe falan gitmiyor mu?

Halası, sanki bu sorudan hoşlanmamış gibi bir süre duraksadı. Yo, pek sayılmaz.

Holly, halasının bu soruyu cevaplandırmadaki isteksizliğini sezdi. Merakı daha da arttı. Tam o sırada öteki evin önünden geçiyorlardı. Sesini alçaltarak, Yaşlı mı? Belki de emeklidir? diye sordu.

Yo, hayır! diye güldü halası. Genç. Sanırım otuz, otuz beş yaşlarında.

Sorusuna aldığı her cevap Holly'nin bu adama karşı güvensizliğini pekiştiriyordu. Üstelik merakı da iyice artmıştı.

Yolculuktan dolayı bitkin düşmüş olan Holly, o gece ölü gibi uyudu. Uyandığında güneş çoktan yükselmişti gökyüzünde. Bunty ile Kitty ayak ucunda kıvrılmış, uyuyorlardı. Holly gerinerek kalktı, elini yüzünü yıkadıktan sonra giyindi.

Aşağı indiğinde ev derin bir sessizlik içindeydi. Oturma odasında, Holly kendini bildi bileli farklı zamanları gösteren üç saatin, üç ayrı tonda çıkan tik-takları duyuluyor, Smokey ile Kazan onu görmenin sevinciyle kuyruklarını sallayıp çevresinde dört dönüyorlardı. Ama halası görünürlerde yoktu.

Halasının orada olabileceğini düşünerek, peşinde iki köpekle ağıla doğru yürüdü. Avluyu geçip ağılın kapısının önünde durdu, gözlerinin karanlığa alışması için bir süre bekleyip, yavaşça seslendi. Hala?

Kalkıp ayaklarının dibine gelen ve bacaklarını koklamaya başlayan birkaç köpek dışında içerden ne bir ses, ne de bir hareket duyuldu. Gareth denilen adamın, ağılda yaptığı değişiklikleri merak ederek içeri girdi. Ağılın iki yanında, tuğlalarla yükseltilmiş ahşap setler uzanıyordu. Tahta döşeme üzerinde içleri samanla dolu bölmeler vardı. Belli ki bunların her biri kulübe olarak tamamlanacaktı. Holly her şeyin titiz bir çalışma ve övgüye değer bir beceri

www.CepSitesi.net

ürünü olduğunu görebiliyordu. Köpekler daha şimdiden bölmelerin içindeki samanların üzerine kıvrılmış uyuyorlardı. Holly, daha yakından bakmak için yürüdü ve tahta bölmelerden birinin içine doğru eğildi.

Dikkat edin elbiseniz takılmasın, henüz iyi çakılmamış çiviler olabilir. Kulağa hoş gelen bu kalın, tok ses sanki için için güler gibiydi. Holly yavaşça doğruldu, sesin sahibini görebilmek için çevresine bakındı. Arkadan vuran ışıkta adam kapkara bir gölge halinde görünüyordu. Holly onun yalnızca uzun boylu iri yapısını seçebildi. Sonra adam geniş adımlarla ona doğru yürüdü. Sanki kendi evindeymiş gibi rahat, kendinden emin bir hali vardı. Esmer, yanık tenli ve sert çizgili yüzünde, Holly'ye bakan gözleri kapkaraydı. Dudakları sanki gizli bir gülümsemeyle aralanmıştı. Daha ilk bakışta Holly ondan hoşlanmadığını hissetti. Vahşi bir dağ adamına benziyordu. Kafasında canlandırdığından çok, çok daha kötüydü!... Holly'yi, hiç acele etmeden kendini beğenmiş bir tavırla tepeden tırnağa süzüyordu.

Ben, Gareth Nicholas. Siz de Miss Templeton'ın yeğeni olmalısınız, diyerek elini uzattı. Holly'nin, uzatılan eli sıkmaktan başka çaresi yoktu. Adamın sert, güçlü eli dış görünümüyle tam bir uyum içindeydi. Holly elinde olmayarak bir adım geri çekildi.

Halamı arıyordum, nerede olduğunu biliyor musunuz?

Evde yok mu? diye sordu adam, tek kaşını hafifçe kaldırmıştı.

Hayır. Holly, bu kadar aptalca bir soru olamaz diye düşündü.

Adam elini çenesinde gezdirerek, Elbette hayır, diye onayladı. Yoksa gelip bana nerede olduğunu sormazdınız, öyle değil mi?

Köpeklere bakmaya gelmiş olabileceğini düşünmüştüm.

Köye gitmiştir...

Ama arabası burada, diye adamın sözünü kesti Holly.

Motosikletiyle, diyerek önceki cümlesini nazikçe tamamladı adam. Genellikle sabahları alışveriş için motosikletle köye gider.

Neden olduğunu Holly de bilmiyordu ama, bir şey, belki de adamın kendinden fazlasıyla emin tavrı, birden sinirine dokunmuştu. Dilinin ucuna kadar gelen sözcükler düşünmeden ağzından dökülüverdi.

Sanırım sizin alışverişinizi de o yapıyordur. Bunları söyler söylemez pişman olmuştu, ama artık çok geçti. Adamın gözleri ağır ağır Hollv'nin yüzünde dolaştı. Yumuşak bir sesle cevap verirken kara gözlerinde rahatsız edici bir ışık yanıp sönüyordu.

Ben halanızın himayesine aldığı sokak köpeklerinden biri değilim, Miss Templeton. İhtiyaçlarımı kendim sağlayacak kadar gücüm ve becerim var. Aslına bakarsanız halanız köyde gezmekten hoşlanıyor. Havanın kötü olduğu günlerde, birkaç kez onu benim Land-Rover'la götürmeyi önermiştim, kabul etmemişti. Halanız da benim gibi bağımsızlığı yeğliyor. Adam dönüp kapıya doğru yürüdü ama çıkmadan önce durup, bir kez daha Holly'ye bakarak İyi günler, Miss Templeton, dedi.

Holly ayağının dibindeki köpeklerin farkında bile değildi, elini yeni rendelenmiş tahtanın düzgün yüzeyinde gezdirdi. Adam, saldırıda, en az kendisi kadar çabuk davranmıştı. Son söylediklerinin, işleri daha da karıştırdığını fark etmek Holly'nin canını sıktı. Dudaklarını ısırarak ağır ağır eve doğru yürüdü.

Kahvaltısını ederken, birden aklına gelen dehşet verici bir olasılıkla irkildi. Ya adam dün gece bahçedeyse ve halasına, onun hakkında tatsız bir ses tonuyla sorduğu soruları duymuşsa? Hatta belki de sabah ağıla girdiğini görmüş ve peşinden gelmişti. Bu düşünce birden içini ürpertti. Adamın bakışlarında rahatsız edici birşeyler vardı ve Holly ondan hiç hoşlanmamıştı.

Birkaç saat sonra, Margaret hala gecikmesinin nedenlerini peşpeşe sıralarken, Holly onu sıkıca kucaklayarak susturdu. Lütfen, halacı-ğım... Ben buradayım diye acele etmene hiç gerek yok. Benim için hiçbir şekilde telaşlanmanı istemiyorum. Sabah ağıla gittim ve Ga... şey, Mr. Nic-holas köye gittiğini söyledi.

www.CepSitesi.Net

Margaret hala Holly'ye kısaca bir göz attı. Oh, demek onunla tanıştın? Eee, ne düşünüyorsun bakalım onun hakkında? Başını hafifçe yana eğmiş, meraklı gözlerle genç kızı süzüyordu.

Holly kayıtsızlıkla omuz silkti, bu soruya dikkatli cevap vermesi gerektiğini biliyordu. Ne bileyim, diye ağır ağır söze başladı. Sanırım kafamda canlandırdığımdan biraz farklı. En azından daha genç, herhalde.

Hmm... Demek henüz bir karara varamadın. Hala ilk fırsatta mücevherlerimi toplayıp ortadan kaybolacak türden bir adam olduğuna inanıyor musun?

Holly gülmeye başladı. Aman Tanrım, ben böyle bir şey dememiştim ki!..

Margaret hala Holly'nin sırtını okşadı. Sadece şaka ediyorum yavrucuğum! Sen de sadece yaşlı, şaşkın halanı korumaya çalışıyorsun, biliyorum. Şahsen ben... Halası koltuğun yastıklarını kabartmaya, düzeltmeye başlamıştı, ...onu çok sevimli buluyorum. Belki biraz olağandışı, şaşırtıcı ama sevimli.

Holly'nin gözleri irileşti. Olağandışı! Sevimli! Bunlar halasının sözleri miydi? Halası devam ediyordu. Onu seninle ben tanıştırmak isterdim, tepkisini görebilmek için. Sen çok çekici bir kızsın, Holly...Yeğeninin karşı çıkan bir tavırla omuz silktiğini görünce üsteledi. Yo, utanmanın sırası değil, öylesin. Bu güzel kızıl saçlar ailemizin bir özelliğidir. Elini bembeyaz saçlarında gezdirdi. Şimdi belki sana inanılmaz gelebilir ama, bir zamanlar baloların en güzel kızıydım ben. Sende de aynı saçlar, aynı ela gözler, gür kirpikler var, ilk bakışta her erkeğin başını döndürebilirsin.

Holly hafifçe gülümsedi. Bu aralar değil, hele onunkini, hiç değil!. .

Halası hoşnutsuzlukla yüzünü buruşturdu. Son aylarda başına gelenlerden sonra senin birkaç günlük iyi bir uykuya ihtiyacın var, o kadar. Evet, ne diyorduk? Ha, evet... Neden, 'hele onunkini hiç' dedin? Herhalde onda sana... Şey... İtici gelen bir şey bulmadın, değil mi?

Yo, onu demek istemedim, diye aceleyle karşı çıktı Holly. Gerçekten de bu doğru değildi. Tersine, ağıldaki o kısa süreli ve hiç de hoş olmayan beraberliklerinde bile, onun ne kadar çekici bir erkek olduğunu farketmişti.

Neyse ben çay yapmaya gidiyorum. Bugün epey yoruldum, artık eskisi kadar genç değilim galiba. Bu tepeler gün geçtikçe daha da mı dikleşiyor ne? Halası başını sallayarak mutfağa doğru yürüdü. Holly de, elinde yiyecek dolu sepetlerle onu izledi.

Holly, halasına yardım etmek için ısrar ettiğinde, yaşlı kadın, daha birkaç gün elini hiçbir işe sürmeyerek iyice dinlenmesi gerektiğini söyleyip onu susturdu. Peki birkaç gün sonra bana ne iş yaptıracaksın? Herhalde elime bir toz bezi verip sehpaların tozlarını aldırırsın, dedi Holly gülerek.

Halasının aydınlık yüzündeki sevimli kırışıklıklar, neşeli bir kahkaha ile daha da derinleşti. Belki de... diye kabul etmek zorunda kaldı. Eğer öyle bir şey yaparsan sevinirim. Artık ne hayvanlarla, ne de ev işleriyle gereğince ilgilenebiliyorum. Neyse ki Gareth ondan ne istersem seve seve yapıyor. Geçenlerde bileğimi burktuğumda, gelip bütün evi temizledi, hem de en az bir kadın kadar kusursuz bir biçimde. Üstelik bütün bir hafta boyunca alışverişimi de o yaptı. Birden, Ondan hoşlanmıyorsun, değil mi? diye sordu.

Halasına gerçeği söylememek Holly için olanaksızdı. Hayır, dedi. Hoşlanmıyorum.

Neden Holly? Halasının sevimli yüzünde bir yandan merak, bir yandan da şaşkınlık vardı.

Bilmiyorum. Hani bazen olur ya, son derece sevimli, ya da sıradan bir insanla karşılaşırsın... O anda Holly içinden, bu adamın ne sevimli, ne de sıradan olduğunu düşünüyordu. ... Ama daha ilk karşılaşmada iki tarafın da yıldızının barışmayacağı belli olur ve yapacak hiçbir şey yoktur. İşte öyle bir şey benimki de...

Evet bilirim. İlk bakışta, nedensiz uyuşmazlık. Bazen olur, dedi halası, çaydanlığa birkaç kaşık çay atarken.

Onun gibi bir şey. Ama Holly, halasına, adamla el sıkıştıkları anda duyduğu garip ürpertiden söz etmedi. Birden, artık ondan daha fazla söz etmek istemediğini hissetti.

www.CepSitesi.Net

Galiba bunu halası da anlamış olmalıydı ki, konuyu değiştirdi ve o gün akşama kadar bir daha Gareth'den söz edilmedi.

Akşam geç vakit Holly, Smokey'yi de alıp bir yürüyüşe çıkmaya karar verdi. Pırıl pırıl yıldızlarla dolu çok güzel bir geceydi. Otlarla kaplı tepeler boyunca uzun uzun yürüdükten sonra saat on bire doğru dönüp evin yolunu tuttu. Son tepeyi de aşıp eve doğru yürürken birden Gareth'in evinden bir gölgenin çıktığını gördü. Anayola bağlanan dar patikada yürüyen bu geniş omuzlu, uzun boylu gölgenin kimliğine ilişkin hiçbir kuşkusu yoktu. Gecenin bu saatinde nereye gidiyordu acaba?

Eve dönüp halasına bu soruyu sorduğunda yaşlı kadın elindeki örgüsünü kucağına bırakıp Holly'ye baktı. Bilmiyorum. Tabii istediği zaman, istediği yere gidip gelir. Ama gerçektende vakit biraz geç. O seni gördü mü?

Holly başını salladı. Hayır görmedi.

Yarın sorarım, dedi halası, kucağındaki örgüsünü torbaya kaldırırken.

Yo, hayır! Onu gözetlediğim kanısına kapılmasını istemem, diye telaşla karşı çıktı Holly. Halası şaşırarak ona baktı, sonra da gülmeye başladı.

Yok canım, neden öyle düşünsün. Neyse, eğer istemiyorsan ben de sormam.

Çok geçmeden her ikisi de odalarına çekildiler. Holly uzun süre uyuyamadı, her zamanki gibi kafası yine annesine, babasına ilişkin anılarla, düşüncelerle dopdoluydu. İç dünyasındaki yaraları herhalde ancak zaman sarabilecekti. Tam uykuya dalmak üzereyken patikadan gelen ayak seslerini duyarak pencereye koştu. Bu, eve dönen Gareth'ti.

Arkasından vuran ay ışığı gölgesini daha da uzatıyor, eve doğru yürürken ona şeytansı bir görünüm veriyordu. Pencereye yaklaştığı sırada 19

birden başını kaldırdı ve kısa bir süre duraksadı. Holly onun kendisini gördüğünü anlamıştı.

Ertesi sabah Holly erkenden uyandı. Günlerden pazardı. Yavaşça aşağı inip kedi yavrularını doyurdu, bahçeye çıkardı. Sonra da çaydanlığı ocağa koydu. Az sonra çay demlendiğinde, elinde dumanları tüten bir fincanla, aile yadigarı kocaman bir karyolada uyuyan halasının odasına girdi. Margaret hala gözlerini kırpıştırıp esneyerek ona baktı, Günaydın canım, dedi uykulu bir sesle. Çayı görünce sevinip doğruldu. Bu ne güzel sürpriz! Erken kalkmışsın, daha saat... Başucundaki saate bakmak için eğildi. Hay allah, gözlükler yok.

Saat sekize geliyor, hala, dedi Holly gülümseyerek. Köydeki kiliseye gitmek için arabanı alabilir miyim? Dışarda yağmur çiseliyor.

Aa, tabii, anahtarlar torpido gözünde. Kalkışta biraz zorluk çekeceksin ama.

Merak etme, beceririm. Gitmeden hayvanları doyurmamı ister misin?

Margaret hala sıcak çayından büyük bir hazla koca bir yudum aldı. Darmadağınık beyaz saçlarıyla yatağın içinde öylesine sevimli ve cana yakındı ki, Holly boğazına bir şeylerin düğümlendiğini hissetti. Yok güzelim. Ben birazdan kalkarım. Hangisine ne kadar vereceğini bilemezsin. Sen şimdi kiliseye git, saat sekiz buçukta ayin var, biliyorsun.

Holly eğilip halasını yanağından öptü. Biliyorum. Hoşça kal!

Margaret halanın küçük arabası birkaç kez homurdandıktan sonra sessizliğe gömüldü. Holly tekrar denedi. Bu kez motordan gelen gürültüler biraz daha umut vericiydi, ama sonuç yine aynı oldu. Allah kahretsin! Holly arkasına yaslanıp, ne yapacağını düşünerek çevresine bakındı.

İnmeye karar vererek arka koltukta duran şemsiyeyi almak için eğildiğinde ön kapının açıldığını duydu. Halasının yardıma geldiğini sanarak döndüğü sırada içeri girip yanındaki koltuğa oturan Gareth Nicholas'la karşılaştı.

Bir sorun çıktı galiba, dedi Gareth, ince bir alayla.

Çalıştıramadım, diye cevap verdi Holly, hafifçe geriye doğru çekilerek. Küçücük arabanın içinde onunla bu kadar yakın olmaktan nedense rahatsız olmuştu. O sabah, bir gün öncekinden çok daha ürkütücü bir görünümü vardı. Belli ki yataktan yeni kalkmış, henüz tıraş

www.CepSitesi.Net

olmamıştı. Hafifçe uzamış sakalları, onu olduğundan daha da esmer gösteriyordu. Üzerinde yer yer boya lekeleriyle kaplı eski bir blucin ve lacivert bir kazak vardı. İnce bir alayla parlayan zeki gözleri Holly'nin yüzünde dolaştı. Gördüm. Bir kez de ben deneyeyim. Siz bu koltuğa geçin, diyerek arabadan çıktı, öbür yana dolaşarak direksiyona geçti.

Arabayı o da çalıştıramadı. Olmayacak. Daha sonra ben motora bir bakarım. Sizi Land-Rover'la götürmemi ister miydiniz?

Hayır, teşekkürler. Onunla böylesine yakın olmaktan tedirginlik duyan Holly gergin bir sesle konuşuyordu. Yürüyerek giderim. Arabada bir şemsiye var, evden de yağmurluğumu alırım.

Nereye gidiyorsunuz?

Köydeki kiliseye.

Oraya üç kilometre kadar yol var. Bu yağmurda sırılsıklam olursunuz. Bir dakika bekleyin, şimdi geliyorum. Holly'nin karşı çıkmasına fırsat vermeden arabadan çıktı. Holly hem onunla birlikte gitmeyi istemiyor, hem de yürüyerek gidecek olursa, ayine yetişemeyeceğini biliyordu. Yağmur da dinmek bilmiyordu.

Gareth, üzerine bir anorak giyerek evden çıktı, arka taraftaki Land-Rover'ına koştu.

Araba tam önüne gelince Holly de aceleyle ön koltuğa geçti. Teşekkürler, zahmet oldu.

Gareth, gözlerini önlerindeki bozuk yola dikmişti. Holly'ye hiç bakmadan omuz silkti. Bir şey değil. Sıkı tutunun.

Yolun geri kalan kısmında ikisi de hiç konuşmadı. Holly gözlerini yola dikmiş düşünüyordu. Bu gergin hava, kendi sıkıntılı ruh halinin, düşgü-cünün bir ürünü müydü, yoksa gerçek miydi, yanındaki adam da aynı şeyi hissediyor muydu? Köye girerken arabanın önüne bir köpek çıkınca Holly'nin çantasını kavrayan elleri heyecanla kasıldı.

Gevşeyin biraz. Gareth'in derinden gelen sesi yumuşaktı. Onu ezseydim halanız beni asla bağışlamazdı. Sesinde yine aynı ince alay seziliyordu. Holly hiç cevap vermeden pencereden dışarıya baktı. Buraya onunla beraber gelmeyi kabul etmekle büyük bir hata yapmıştı. Sanki göğsünde tonlarca ağırlıkta bir taş varmış gibi yoğun bir sıkıntı hissediyordu. Köyün taştan yapılmış küçük kilisesinin önüne geldiklerinde, Burada ineyim, teşekkürler, dedi Holly.

Ben de gelmek isterdim ama kılığımın ve dış görünüşümün ortama hiç uygun düşmeyeceğini biliyorum. Neyse, yokluğum zaten hiç kimseyi üzmez. Eğilip Holly'nin kapısını açarken kolu hafifçe genç kıza değdi.

Tekrar teşekkürler, Mr. Nicholas. Holly arabadan çıktıktan sonra pencereye eğildi, daha fazla kendini tutamayacaktı. Dönüşte eve yürümek istiyorum, dedi.

Cevabım beklemeden dönüp yürüdü. Onun gibi, bu kadar kısa bir zamanda kendisini bu denli çileden çıkaran bir başka adamla daha karşılaşmamıştı. Kilisenin insana huzur veren ortamına girerken, onun söylediği sözlerden çok, bunları söyleyiş tarzının itici olduğunu düşünüyordu. Sanki adam onun içinden geçenleri okuyor ve onu özellikle iğneliyordu. Margaret hala böyle bir adamı nasıl beğenip sevebiliyordu? Ama belki de adam ona karşı başka türlü davranıyordu.

Ayin bittikten sonra, kendisini çocukluğundan beri tanıyan birkaç kişiyle, karaağaçların altında konuşmaya daldı. Annesinin ölümünü anlatırken hepsi de sevgi dolu teselli sözcükleriyle onu yüreklendirmeye çalıştılar. Ama söylenenler onu daha çok üzmekten başka bir işe yaramamıştı. Bu arada iki yıl önce ölen babasından da söz edildi. Babasının ölümü belki de bir hiç uğruna olduğundan Holly'ye daha da acı geliyordu. Genç kız ağlamaya başladı.

Şemsiyeyi almamıştı, çantasından bir eşarp çıkararak başını örttü ve köylülere veda ederek evin yolunu tuttu. İnceden inceye yağan yağmur aniden hızlanmıştı. Gözyaşlarına karışan serin damlalar yanaklarından aşağı süzülüyordu. Dudaklarında engel olamadığı göz yaşlarının tuzlu tadı vardı.

www.CepSitesi.Net

Yanıbaşında bir aracın fren yaptığını duyunca, ağladığını kimsenin görmesini istemeyerek başını öbür yana çevirdi. Sonra tanıdık bir ses duydu. Atlayın. İsteksizce döndüğünde, Land-Rover'ın kapısını onun için açan Gareth'i gördü.

Holly yüzünü saklamak istercesine başını öne eğerek arabaya bindi. Gelmemeliydiniz... diye söze başlamıştı ki, Gareth onu susturdu.

Sizi almamı halanız istedi. Bu sözler ve söyleniş tarzı, hiçbir tartışmaya meydan vermeyecek kadar kesindi. Holly oturduğu yerde ürpererek koltuğa büzüldü. Birden kendisini yapayalnız ve terk edilmiş hissetti. Keşke eve kadar yağmur altında yürüseydi.

Daha doğru bir biçimde ifade etmeliyim. Gareth'in sesi, Holly'yi daldığı kasvetli havadan kurtardı. Halanız sizi almamı söylemeseydi bile ben zaten gelecektim.

Holly birden çok şaşırdı. Sanki o soğuk adam gitmiş, yerine sıcak, içten bir insan gelivermişti.

Teşekkür ederim, dedi yavaşça. Belki de Gareth onu kırdığını düşünmüştü.

Ana yoldan ayrılıp bozuk patikaya saptılar. Tam yarı yolda Gareth arabayı durdurdu. Kısa süren bir sessizlikten sonra dönüp Holly'ye baktı. Eve girmeden önce hafif bir makyaj yapmak ister miydiniz?

Holly arabaya bindiğinden beri ilk kez ona baktı. Yo, hiç düşünmemiştim. Şey, çok mu kötü görünüyorum?

Hayır, diyerek hafifçe gülümsedi Gareth. Düşünmüştüm ki... Sözünü tamamlamadan omuz silkip tekrar vitese uzandı. Neyse, kusura bakmayın.

Lütfen özür dilemeyin, diye aceleyle sözünü kesti Holly. Hatırlatmakla incelik gösterdiniz. Birden utanarak dudaklarını ısırdı. Kendimi şimdi daha iyi hissediyorum.

Güzel. Memnun oldum. Gareth tekrar arabayı çalıştırdı. Evin önüne geldiklerinde, onun kendisi için kapıyı açmasına fırsat vermeden Holly çabucak arabadan indi. Beni almaya geldiğiniz için teşekkürler.

Gareth kısaca, Rica ederim. Her zaman için yardıma hazırım, derken aralarında oluşan o duyarlı ve yakın ilişki sona ermişti. Gareth'in gözleri yine soğuk ve uzaktı. Holiy döndü, eve doğru yürüdü. Nedenini kendi de bilmiyordu ama içinde garip bir korku vardı.

Öğle yemeğinden sonra Margaret hala, Holly' ye, köpeklerden birini götüreceği bir çiftliğe, kendisiyle birlikte gelmek isteyip istemeyeceğini sordu.

Ama araban çalışmıyor, dedi Holly.

Gareth onardı, diyen yaşlı kadının gözleri pırıl pırıldı. Motorla ilgili bilmediği şey yok. Birkaç dakika içinde araba tıkır tıkır işlemeye başladı. Buji miymiş, neymiş, öyle bir şeyle ilgili bir arızası varmış, diyerek elini havada öyle bir sallayışı vardı ki, Holly gülmekten kendini alamadı. Margaret hala, hiç anlamadığı, bu yüzden de nefret ettiği, elektrik, teknik ve mekanikle ilgili şeylerden uzak durur, sanki bunlar dünyada hiç yokmuş gibi davranırdı. Buna rağmen böyle dağ başı gibi bir yerde nasıl yıllarca tek başına yaşayabildiğini Holly hep merak ederdi.

Güleryüzü, her zaman nazik, iyimser ve uyumlu kişiliği onu her türlü kötü rastlantıdan koruyordu galiba. Yetmişine merdiven dayamasına rağmen nice genç insandan çok daha iyi işleyen kafası, kusursuz mantığı ve sağduyusuyla, Holly onun gerçek anlamda hiçbir zaman yaşlanmayacağına inanıyordu. Yıllarca öğretmenlik yapıp emekliye ayrıldıktan sonra hala öğrencilere ders verir, okumalarında yardımcı olurdu.

Tabii. Seninle birlikte çiftliğe gelmeye bayılırım, dedi Holly hevesle. Hangi köpeği götürüyoruz?

Kıvırcık bir kuzuya benzeyeni. Çiftlikteki çocuklarla çok iyi vakit geçirir. Tabii onu içerde besleyecekler.

Holly gülümsedi. Halasının, köpekleri yanlarına verdiği aileleri seçerken, ne kadar titiz davrandığını bilirdi.

www.CepSitesi.net

Az sonra çıktılar. Arabaya binmek üzereyken halası o sırada evinden çıkan Gareth'e seslenerek ona nereye gittiklerini ve ne zaman döneceklerini anlatmaya başladı. Adam başını hafifçe öne eğmiş nazik bir dikkatle yaşlı kadını dinliyordu. Marga-ret hala onun yanında öylesine küçücük ve savunmasız duruyordu ki, Holly, halasının ne cesaretle bu adamı yanına aldığına ve evini ona teslim edebildiğine bir kez daha şaşmaktan kendini alamadı. Üstelik onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Ama Holly bunları halasına anlatamazdı. Çünkü o Holly'nin, Gareth'i sevmediği için böyle düşündüğünü sanacaktı.

Konuşmaları bittiğinde Holly, Gareth'in Araba yine sorun çıkarırsa telefon edin, hemen gelirim, dediğini duydu. Sonra her ikisini de başıyla selamlayarak Holly'nin girmesi için arabanın kapısını açtı. Bozuk, dar yola çıktıklarında, Holly arkada korkuyla titreyip duran köpeği sakinleştirmek için döndüğü zaman, Gareth'in durup arkalarından onlara baktığını gördü.

Evinde telefon olduğunu bilmiyordum, dedi Holly. İçinden bu adamın kazak ve blucinden başka giysisi olup olmadığını merak ediyordu.

Telefonu yok, ama benimkinden kablo çekip kapıya bir zil taktı, böylece bahçede ya da ağılda çalışırken telefonu duyabiliyorum.

Yani sen arayınca da o duyup, eve girerek telefonu açacak, öyle mi?

Tabii.

Ama hala! Holly çaresizlikle arkasına yaslandı. Bu konuda halasıyla hiçbir zaman anlaşa-mayacaklardı ve yapacak hiçbir şey de yoktu.

Çiftlikte, Margaret halayı çok sevdikleri belli olan üç çocuklu bir İskoç ailesiyle oturup çay içtiler ve sohbet ettiler. Altı yaşındaki John, geç konuşmaya başladığından okuma derslerinde güçlük çekiyor ve arkadaşları tarafından alaya alınıyordu.

Çocukları bırakıp evden çıktıklarında Marga-ret hala genç çifte döndü.

Eğer John'ı haftada bir kez bana gönderirseniz bir şeyler yapmaya çalışırım. Çocuğun ötekilerden hiçbir eksiği yok, tersine çok zeki. Biraz ilgilenilirse harikalar yaratabilir.

Genç annenin yüzü birden sevinçle aydınlandı. Ah, ne kadar seviniriz! dedi utangaç bir gülümsemeyle. John sizi çok sever.

O zaman mesele yok. Perşembe okuldan çıktıktan sonra diyelim mi?

Eve dönerken halasının yüzünde uzun bir zamandan beri istediği birşeyi elde etmiş olan insanların memnuniyeti vardı. Holly onun yüzüne dikkatle bakarak, planm başarıya ulaştı, değil mi? diye sordu.

Margaret hala güldü. Demek, hiçbir şeyi sak-layamıyorum. Uzun süredir bu oğlana el koymak için fırsat arıyordum. Şuraya yazıyorum ben ona yardım edeceğim ve günün birinde bu çocuk herkesi şaşırtacak.

Halasının yeni bir yanını keşfetmenin verdiği şaşkınlıkla, Senin bu kadar kurnaz olduğunu bilmiyordum,

Evet, bazen... Bazen gerektiğinde kurnazlık yapabilirim.

Holly çok şaşırmıştı, ama halası başka bir şey söylemedi.

İKİNCİ BÖLÜM

Ertesi sabah postacı, Gareth için iki mektup getirdi. Holly mektupları alıp, ağılda köpeklerle ilgilenen halasının yanına gitti.

Bunları Mr. Nicholas'm kapısının altından atayım mı, yoksa kendisine mi vereyim?

Kapısını çal, canım. Sanırım bugün Strathmore'a gidecekti. Gitmeden beni görmesini söyler misin, oradan getirmesini istediğim bazı şeyler var.

Holly mektupları götürmeden önce zarfları incelemekten kendini alamadı. Uzun beyaz, üzeri daktiloyla yazılı olanı bir iş mektubuna benziyordu. Fransa'dan gelen açık mavi zarfın üzeri, bir kadın elinden çıktığı belli olan süslü, zarif bir el yazısı ile yazılmıştı. Ama arkasında gönderenin adı ve adresi yoktu. Duyduğu merak Holly'yi rahatsız etmişti.

Ön kapıyı çaldığında içerden Gareth'in sesi duyuldu: Girin, kapı kilitli değil.

www.CepSitesi.Net

Merakı, isteksizliğine ağır basan Holly kapıyı itip, küçücük hole girdi. Hemen yanıbaşında yukarı çıkan bir merdiven vardı. Şimdi iniyorum Miss Templeton. Onu halası sanmıştı.

Benim, Mr. Nicholas. Size iki mektup getirdim, isterseniz... Merdivenlerin tepesinde Gareth'i görünce sustu.

Ooo, benim için ne büyük onur! Günaydın Miss Templeton. Gülümseyerek ağır ağır merdivenlerden inmeye başladı. Gülümsemesi Holly'ye yine alaycı gibi gelmişti. Üzerinde bir gün önceki blucin ve kazak vardı.

Teşekkürler. Gareth mektupları almak için uzanınca Holly elinde olmadan bir adım geriledi. Ama Gareth'in güldüğünü görünce yaptığına bin pişman olmuştu bile. Genç adam mutfağı göstererek, Hol gerçekten çok küçük, değil mi? İçeri girsenize, dedi. Ve ardından, Benimle bir kahve içmez miydiniz diye ekledi.

Hayır, teşekkürler. Çamaşıra başlamak üzereydim. Holly nazikçe gülümsemeye çalıştı. Sizi hiç tutmayayım. Halam bugün Strathmore' a gidip gitmeyeceğinizi soruyordu.

Evet, öğleden sonra. Bir isteği mi var?

Evet, lütfen. Holly kapıya döndü, elini uzattığı sırada, İzin verin, diyerek Gareth uzandı, kapıyı onun için açtı.

Teşekkür ederim. Kapıdan çıkarken Gareth'in sesi onu bir kez daha durdurdu.

Daha sonra uğrarım...ve, Miss Templeton..

Evet, Mr. Nicholas? Resmi konuşma biçimleri Holly'ye tuhaf gelmiş, tedirgin olmuştu.

Sizin yerinizde olsam çamaşır yıkamak için o kadar acele etmezdim.

Ne demek istiyorsunuz?

Çamaşır makinesi geçen hafta garip garip sesler çıkarıyordu, bir bakmak için söz vermiştim ama unuttum. İnsanı çileden çıkaran, yumuşak, nazik bir gülümseme ile Holly'ye baktı. Kahvaltımı eder etmez gelirim, o zamana kadar bekleyebilir misiniz?

Holly, Çok naziksiniz, ama benim için acele etmeyin. Siz gelene kadar yapacak bir sürü iş bulabilirim, diyerek gülümsedi.

Holly, makineye eğilmiş çalışan adamı seyrederken, onun her şeyin üstesinden gelebilecek kadar kararlı, çalışkan ve becerikli olduğunu düşünüyordu.

Gareth, Holly eve döndükten on dakika kadar sonra gelmiş, Holly de Gareth'e çay önerdikten sonra, İsterseniz yiyecek bir şeyler de getireyim, diye eklemişti.

Gareth daldığı işten başını kaldırdı, kısa bir süre boş gözlerle baktı. Efendim? Ha, evet. Yok, istemem. Aç değilim, diyerek tekrar işine daldı.

Holly hiçbir şeye dokunmamak için dikkatle yanından geçti, ama o yine de aletlerini bir kenara çekerek, Oldu mu? diye kuru bir sesle sordu.

Özür dilerim, size engel olmak istemedim.

Olmadınız. Ama bir saniye sonra Holly onun öfkeyle söylendiğini duydu, tornavida eline saplanmıştı. Holly'nin yüreği birden suçluluk duygusuyla sızladı, dikkatini dağıttığı için bundan kendisi sorumluydu. Dudağını ısırarak, Bir şey oldu mu? diye sordu.

Önemli değil.

Ama Holly onun parmağından akan kanı gördü ve dehşetle soluğunu tuttu.

Gazlı bezle bandaj getireyim, diyerek çaydanlığı yerine koydu ve ilkyardım çantasını almak için oturma odasına koştu.

Holly, makaraya sarılı bandajı açarken, antiseptik kremi sürerken eli ayağı birbirine karışıyor, gittikçe beceriksizleşiyordu. Bir türlü kesmeyi başaramadığı flasterle uğraşırken Gareth hiç kıpırdamadan duruyor, onu seyrediyordu. Yardım edeyim mi? diye sorarken Holly, onun sesindeki gizli gülümsemeyi sezdi.

Ben yaparım, diye cevap verdi Holly. Gareth o kadar uzun boyluydu ve o kadar yakındaydı ki Holly ona cevap verebilmek için başını yukarı kaldırmak zorunda kalıyordu. Üstelik genç adamın bakışlarında, genç kızı tedirgin eden bir pırıltı vardı. Holly tekrar başını önüne eğip işine devam etti. Az sonra parmak sarılmıştı.

www.CepSitesi.Net

Teşekkürler. O çayın içine biraz viski katmayı düşünüyor musunuz? diye sordu Gareth ciddi bir yüzle. Sonra ekledi: Belki fenalık falan geçiririm. Bu kez alay ettiği apaçıktı. Belli ki Holly'nin tedirginliğini görmek hoşuna gitmişti.

Bana hiç de fenalık geçirecek biri gibi görünmüvorsunuz, diye cevabı yapıştırdı Holly. Elindeki ilkyardım çantasını onun kafasına fırlatmak için kendini güç tutuyordu. Ondan uzak durmanın daha akıllıca olduğunu düşünerek mutfağa döndü ve bir daha hiç çıkmadı. Ama düşündüğünü yapmak o kadar da kolay olmayacağa benziyordu.

Öğleden sonra Gareth, Margaret halanın alışveriş listesini almaya geldiğinde halası birden aklına gelmiş gibi Holly'ye döndü. Senin de çarşıdan almak istediğin bir şey yok mu Holly? Gareth seni de götürür. Öyle değil mi Gareth?

Holly panik içinde halasına baktı. Şaşılacak bir ustalıkla Holly'nin gitmek isteyip de bunu Gareth'e söylemeye cesaret edemediği izlenimini vermeyi başarmıştı. Ama ben... diye karşı çıkmak için söze başlamıştı ki, Gareth'in tek kaşını hafifçe kaldırarak kendisine baktığını görüp sustu. Sanki, 'Korkuyor musun?' der gibiydi.

Gerçekten de Holly öylesine aceleyle valizlerini hazırlamıştı ki, ihtiyacı olan bir sürü şeyini yanına alamamıştı. Tereddüt içindeyken Gareth, sanki düşüncelerini okumuş gibi, yumuşak bir sesle, Söz veriyorum fazla oyalanmayız, dedi.

Teşekkürler, gerçekten de almak istediğim bazı şeyler var. Gidip ceketimi giyeyim.

Yolda Gareth dönüp kısa bir süre Holly'ye baktı. Söyler misin, dedi, son derece rahat bir tavırla, sohbet eder gibi. Seni gerçekten korkutuyor muyum? Yoksa genel olarak erkeklere karşı tepki mi duyarsın?

Ansızın gelen soru Holly'yi neredeyse yerinden sıçrattı. Ne demek istediğinizi anlayamadım, dedi buz gibi bir sesle.

Yo, çok iyi anladın. Çoğu kez bana bir hapishane kaçağı ya da bir mağara adamı gibi bakıyorsun. Ne zaman biraz yakınında dursam ürkek ve sinirli bir kedi yavrusu gibi geri çekiliyorsun. Holly derin bir soluk alıp saldırıya hazırlandığı sırada Gareth devam etti. Hatta şu anda bile!.. Önünden yiyeceği alınan, saldırı için tüylerini kabartmış bir kedi yavrusundan farkın var mı?

Holly öfkeyle kapıya uzandı, ama Gareth onun üzerinden eğilip kapıyı kilitledi. Yo, sakın atlamaya kalkışma, başımıza bir sürü iş açarsın. Şu hendeği görüyor musun?

O zaman arabayı hemen durdur, ineceğim. Hakaretlerini daha fazla dinleyemem! Kızgınlıktan yanaklarına ateş basmış bir halde kilidi açmaya çalıştı. O sırada Gareth, onu yerinde sıçratan sert bir fren yaparak arabayı durdurdu. iri eli Holly'nin bileğini kavradı, elini kapıdan uzaklaştırdı. Acele etme. Unutuyor musun, daha alışveriş yapacağız.

Seninle hiçbir yere gitmiyorum Gareth Nic-holas, eğer gerçek adın buysa! Ve derhal ellerini üstümden çek!

Gareth cevap olarak onu omuzlarından sımsıkı tutup kendine doğru çevirdi, yüzüne bakmaya zorladı. Sesi sakin, yumuşaktı. Sakin ol, küçük vahşi kedi. Gerisin geriye dönüp soluğu evde alırsan halan ne düşünür?

Başka çaresi olmadığını gören Holly biraz sakinleşti. Pekala, ne kadar güçlü bir erkek olduğunu kanıtladın, şimdi lütfen beni bırakır mısın?

Şimdi oldu. Elleri yavaşça gevşedi, sonra da Holly'yi tümüyle serbest bıraktı. Az sonra anayola doğru ilerliyorlardı.

Hala soruna cevap vermedin.

Cevabı çok açık olduğu için vermedim. Hayır, genel olarak erkeklere karşı tepkim yoktur.

Çok kötü! Sen hile yapıyorsun. Ama siz kadınlar hiçbir zaman kurallara uygun döğüş-mezsiniz, öyle değil mi?

Bu, kaç kez ve ne türden kadınlarla döğüştü-ğüne bağlı, dedi Holly hala acıyan bileğini ovuşturarak. Benim tanıdığım erkekler kadınlarla döğüşmez.

www.CepSitesi.Net

Gareth gülmeye başladı. Çok da hazırcevapsın. Dikbaşlı kişiliğinin şu gür kızıl saçlarınla bir ilintisi olmalı. Demek tepkin daha çok kişisel olarak bana.

Nasıl istiyorsan öyle kabul et. Holly öfkeyle başını pencereden dışarı çevirdi.

Ah. evet, anlıyorum. O zaman tahmin etmeye çalışayım. Yüzüne bakılmayacak kadar itici bir dış görünüşüm olmadığına göre, bu tepkinin nedeni işimin olmaması ve başıboş bir serseriye benzemem olmalı herhalde. Öyle mi?

Holly ona döndü. Bunu söyleyen sensin, ben değil. Ben yalnızca insanların halamın iyi niyetinden yararlanmasına tahammül edemem. O herkeste sevecek iyi bir yan bulur. Ve sen... Sen...Cümlesini tamamlayamadı, onun hakkında gerçek düşüncelerini söylemeyi göze alamadı. Ama Gareth aklından geçenleri biliyor gibiydi. Onun sözlerini sürdürdü. Ve ben onun iyi niyetinden yararlanıyorum, öyle mi? Söyler misin, bir erkeğin saygınlığı sabah saat sekiz buçuktan akşam altıya kadar çalıştığı bir işi olmasıyla mı ölçülür? Yani ben her sabah beyaz gömlek, kravat ve elimde bir evrak çantasıyla çıkıp, akşamları da koltuğumun altında gazetemle dönsem, senin gözünde daha mı güvenilir olacağım?

Holly'nin kafası karmakarışık olmuştu, ne diyeceğini bilemeden başını salladı. Hayır, yani evet... yani, bilmiyorum. Çaresizlikle dudaklarını ısırdı. Benim sözlerimi çarpıtıyorsun.

Yo, hayır çarpıtmıyorum, diye nazikçe sözünü kesti Gareth. Çarpık olan senin mantığın, o yüzden kafan karıştı. Sana şu kadarını söyleyeyim, inanıp inanmamakta özgürsün, halana ve hayvanlarla ilgili uğraşlarına yalnızca derin bir saygı duyuyorum ve ona karşı bütün davranışlarımda tümüyle dürüstüm. Bunu söylerken, yalnızca kiramı zamanında ödeyeceğimden söz etmiyorum, ayrıca ondan bir şey istemek, ya da çalmak, ya da ödünç almak gibi bir niyetim de yok. Vitese doğru uzanırken ekledi. Az önceki sözüne de cevap vereyim, adım gerçekten Gareth
Nicholas.

Holly derin bir soluk aldı. Bitti mi?

Evet. Neden? Söylemek istediğin başka bir şey mi var?

Evet. Sen tahammül edilmez bir adamsın! Kendini ne sanıyorsun?

Söyledim ya: Gareth Nicholas. Seninle konuşabilmek için insanların ille de kendini bir şey mi sanması gerekiyor? Bunları söyledikten sonra Gareth sinir bozucu bir sesle güldü. Bu, bardağı taşıran son damla oldu. O kendini beğenmiş yüzdeki ukala ifadeye bir son verme dürtüsüyle Holly'nin eli kalktı, tam Gareth'in yüzüne inecekken güçlü bir el sımsıkı bileğinden tuttu, yavaşça indirdi. Yo, sakın deneme, pişman olursun.

Bana el kaldırabilirsin, değil mi? dedi Holly soluk soluğa. Buna hiç şaşmam.

Öyle bir şey demedim, ama sonucunu merak ediyorsan, neden bir kez denemiyorsun? Gareth bileğini bıraktı, arkasına yaslanıp gözlerini Holly' nin gözlerine dikti.

Sana dokunup ellerimi kirletmek istemem.

Biliyor musun, saldırgan, sivri tırnaklı vahşi bir kediden farksızsın. Seni evcilleştirme çabasına girişecek olana acıyorum.

Bu, en azından sen olmayacaksın! diye öfkeyle cevap verdi Holly. Gareth hiçbir şey söylemeden dik dik yüzüne baktı, sonra arabayı çalıştırdı. Strathmore'a kadar hiç konuşmadılar.

Yaptıkları kısa ama sinir bozucu yolculuğa rağmen kasabada çarşı pazar dolaşmak ve alışveriş yapmak genç kızın hoşuna gitmişti. Gareth'le Land-Rover'ı park ettiği yerde buluştular. Dönüş yolculuğu da hiç konuşmadan geçti.

Eve yaklaştıklarında, kapıda bekleyen Marga-ret halanın arabayı görür görmez perişan bir yüzle onlara doğru geldiğini gördüler. Her zamanki neşeli halinden eser yoktu. Her ikisi de arabadan fırlayıp telaşla ona koştular.

Margaret hala! Ne oldu? diye sordu Holly soluk soluğa. Hayvanlardan birine mi bir şey oldu?

www.CepSitesi.Net

Hayır, bir bakıma evet. Oh, içeri girin ikiniz de. Ellerini birbirine kenetlemiş, korkuyla ovuşturup duruyordu. Gareth'le Holly sessiz bir ateşkes anlaşması yapar gibi bakıştılar.

Margaret hala eve girer girmez anlatmaya başladı. General MacConnell'in malikanesini biliyorsun, dedi Gareth'e, öteki başıyla onayladı.

Geçenlerde birilerine satıldı. Kim olduklarını bilmiyorum ama bugün siz gittikten sonra adam telefon etti. Çok, çok kaba bir adam... Çiçeklerini berbat eden iki köpek yakaladıklarını, bahçıvanının köpeklerin buraya ait olduklarını ve benim bir çiftlik dolusu köpek beslediğimi söylediğini anlattı. Yaşlı kadın soluk almak için bir süre sustu, yığılırcasına oradaki koltuklardan birine çöktü. Ve dedi ki... Oh, Tanrım!

Hala, söyle, ne dedi? diyerek yanına diz çöktü Holly. Anlat!

Şey, tam olarak sözcüklerini hatırlamıyorum ama kısaca benim sürüyle köpek beslememin yasadışı olduğunu ve kendisinin buna bir son vereceğini söyledi. Margaret hala susup Gareth'e baktı. Ben şimdi ne yapacağım?

İlk önce, köpekler nerede?

Orada alıkoymuş. İki yavru. Onları karanlık bir kömürlüğe kapatmıştır herhalde. Ah, ben ne yaparım şimdi?...

Halacığım üzülme, ben gider onu görürüm, elbette...

Hayır, ben gideceğim, diye sertçe sözünü kesti Gareth. İlk adım olarak köpekleri geri getiririm. Sonrasını da hallederiz. Adı neydi?

Albay Radford. Birkaç haftadır burada ama köydekiler çok aksi bir ihtiyar olduğunu söylüyorlar. Oh, Gareth, dava açar mı? Köpeklerimi elimden alır mı?

Gareth sevecenlikle ona doğru eğilip elini omuzuna koydu. Miss Templeton, lütfen üzülmeyin. Hiçbir şey yapamaz size söz veriyorum. Onunla konuşup sorun çıkarmaması için ikna edeceğim. Holly istemeden de olsa, Gareth'in durumu bir anda kontrol altına alıp, meseleyi soğukkanlılıkla çözmeye çalışmasını beğeniyle karşılamak zorunda kaldı.

Margaret hala yaşlı gözlerle yalvarırcasına Gareth'e bakıyordu. Sevgili yavrum, emin misin?

Haydi siz kendinize güzel bir çay yapın ben gecikmeden gelirim.

Gareth evin arkasındaki Land-Rover'a doğru yürürken, Ben de seninle geliyorum, diye seslendi Holly peşinden koşarak. Gareth aniden, sert bir hareketle durunca Holly neredeyse ona çarpıyordu.

Hayır, sen gelmiyorsun. Burada, halanla birlikte kal. Durmuş, buz gibi gözlerle Holly'ye bakıyordu. Ama Holly yerinden kıpırdamadı.

Ya köpekleri vermezse?

Neden vermesin? Öyle bir şey yaparsa Strathmore'dan polis çağırır, onu köpek çalmaktan tutuklattırırım. Bu kadar basit.

Halamı duydun, aksi adamın tekiymiş. Belki iki kişi olursak...

Beni dinle, diye onun sözünü kesti Gareth, Adam yalnızca blöf yapıyor, yaşlı bir kadını korkutmaya çalışıyor ve ben buna izin vermeyeceğim. Yüzündeki sert, kararlı ifade, bu sözlerini doğruluyordu. İlk başta elimden geldiğince uygar davranmaya çalışacağım ama bana da kabalık etmeye kalkarsa ona söyleyecek bir çift lafım olur ve ben o zaman senin o zambak beyazlığındaki yüzünün pancar gibi kızarmasını görmek istemiyorum.

Küstahlık etme! diye diklendi Holly, sonra durumunun çaresizliğini görüp daha yumuşak bir sesle ekledi: Land-Rover'da oturup hiç sesimi çıkarmam.

Çok inatçısın, bunu biliyor muydun? diyerek arkasını döndü Gareth. Holly tam umudunu yitirmişti ki, genç adam birden durdu. Hadi gel. Aptallık ettiğimi biliyorum, ama tek bir sözcük yok, anlıyor musun?

Holly adımlarını sıklaştırarak ona yetişti, Tek bir sözcük yok, diye tekrarladı.

Albay Radford'un evi, eski zamanlardan kalma, granitten yapılmış kocaman bir şatoya benziyordu. Gareth arabayı evin girişine doğru sürerken, Holly yan gözle ona baktı. Yalnızca

www.CepSitesi.Net

görünüşü bile aksi ihtiyarın tepesini attırmaya yeterliydi. Dikbaşlılığını vurgulayan sert çene yapısı, nedense her zaman insana tıraş olmamış izlenimini veren esmer yüzü ve derbeder giyimi ile, böylesine görkemli bir evde oturan insanlara hiç de güven vermeyecekti. Onun ağzını açar açmaz, bu evden kapı dışarı edileceğinden emindi Holly.

Arabayı durduğunda Gareth çevresine bakınıp alçak sesle söylendi. Bu kadar huysuz olmasının nedeni şimdi anlaşılıyor.

Evet, diye başını salladı Holly ve tehlikeyi göze alarak konuşmaya karar verdi. Adamı daha beter kızdırmazsın, değil mi?

Dinle, sana önceden söylemiştim, hem de oldukça nazik bir biçimde, değil mi? Ağzını açmayacak ve her şeyi bana bırakacaksın, tamam mı?

Evet, evet, tamam. Gareth arabayı, evin arkasına dolaştırarak, ağılların, çeşitli ek yapıların bulunduğu geniş bir avluya park etti. Önünde bir traktörün durduğu ambardan, üzerinde iş tulumu, elinde tırmıkla genç bir adam çıktı. Gareth, Land-Rover'dan atlayarak ona doğru yürüdü, kısa bir konuşmadan sonra genç adam eliyle evi gösterdi. Sonra birlikte eve doğru yürüdüler. Kapıdan içeri girmeden önce genç adam döndü, bir şeyler söyleyerek bu kez de arkadaki bir barakayı gösterdi.

Holly köpeklerin orada olduğunu anlamıştı.

Yalnızca ağzını açmamaya söz verdiğini, yerinden kıpırdamayacağına dair hiçbir vaadde bulunmadığını düşünüp vicdanını rahatlatırken, hızla arabadan indi, barakaya yöneldi. Kapıyı açar açmaz korkudan titreyen iki küçük köpek onu tanıyıp sevinçle kuyruk sallamaya başladılar. Holly tam onları tasmalarından tutmak için eğilmişti ki arkasından duyduğu sesle donakaldı.

Hey, sen nerden çıktın?

Holly, suçlu suçlu doğrulup sese doğru döndü. Bu, az önceki genç adamdı ve gülümsüyordu. Holly biraz rahatlayarak, cevap verdi. Ben Land-Rover'da bekliyordum. Köpeklerin burada tutulup tutulmadığını merak ettim de...

Şimdi öğrenmiş oldun. Genç adam parmağını şaklatır şaklatmaz köpekler uslu uslu oturdular. Holly hayretle bir köpeklere, bir genç adama, sonra yine köpeklere baktı. Genç adam gülmeye başladı.

Görüyorsun, onlara eziyet etmiş, ya da dövmüş değilim. Yalnızca daha fazla zarar vermemeleri için bir süre burada tutuyorum.

Ama albay...

Havlayan köpek ısırmaz derler ya, onun da havlaması korkunçtur ama dişleri yoktur. İlk başta öfkeden deliye döndü ama şimdi daha sakin. Az önce arkadaşını onun yanına götürdüm.

Eyvah! Holly'nin telaşı genç adamı şaşırtmıştı. Holly açıklamak zorunda kaldı. Korkarım Gareth, telefonda halamı tehdit ettiği için, patronunuza biraz kızgın da...

Demek siz Miss Templeton'un yeğenisiniz. Peki o kim? Erkek arkadaşınız mı?

Yo, hayır! Holly bu delikanlının sorularına kızmamıştı. Yirmi beş yaşlarında, uzun boylu, sarışın, aydınlık güleç yüzlü bir delikanlıydı. Sevimli gülümsemesinden ve bakışlarından onun kendisine ilk bakışta ilgi duyduğunu hissetmişti. Cevabının kesinliğinden doğru söylediğin anlaşılıyor, sorduğum için özür dilerim.

Gareth yalnızca halamın kiracısı, o kadar.

Anlıyorum. Neyse, kendimi tanıtayım. Ben, Mike.

Holly Templeton. El sıkıştılar. Ama Mike' ın eli Holly'ninkini gereğinden biraz daha uzun süre tuttu. Holly? Ne kadar ilginç bir ad!

Holly gülümsedi. Aslında Henriatta. Ama bebekken kendi adımı bir türlü söyleyemiyormu-şum, onun yerine 'Holly' diyormuşum. Öylece de kaldı.

Çok sevimli. Mike isteksizce Holly'nin elini bıraktı. Biliyor musun, buraya yalnız gelmeliydin. İhtiyar seni görünce ne kadar köpeğin varsa hepsini bahçesine salıvermene izin

www.Cepsitesi.Net

verdiğini söylerdi, eminim. Bir süre sustuktan sonra sordu. Gerçekten halan bir hayvan yetimhanesi mi yönetiyor?

Holly bu soruya dikkatli cevap verme gereğini duydu. Şey, yalnızca birkaç kimsesiz köpeğe bakıyor, o kadar. Öyle çok bir şey değil, beş altı tane.

Mike gülmeye başladı. Korkma, ihtiyara, söylediklerinden söz edecek değilim. Ayrıca eğer benimle bir akşam yemeği yersen tamamen senin tarafını tutarım.

Ne? Holly yanlış işitmişti herhalde.

Benimle yemeğe çıkarsan, dedim. Çıkarsın, değil mi? İnan bana her zaman böyle giyinmem. Lütfen, Holly.

Ciddi bir yüzle Holly'nin gözlerinin içine bakıyordu. Holly gülmeye başladı. Bu çocuk çok sevimliydi, az önce eve giren o korsan kılıklıdan çok daha nazik ve sevimli...

Teşekkürler, sevinirim.

Bu gece?

Yo, bu gece olmaz. Saçlarımı yıkayacağım...

Yarın?

Tamam. Saat sekizde?

Tamam sekizde seni alacağım. Biliyor musun, köpeklerin bizim araziye girmelerine sevindim, yoksa seni tanıyamayacaktım. Hey, işte arkadaşın da geliyor. İkisi de dönüp baktılar. Gareth onlara doğru yürüdü, önce köpeklere sonra Holly'ye baktı. Sorun çözümlendi, diyerek Mike'ı selamladı, sonra Holly'ye döndü. Onları Land-Rover'a bindirelim. Yüzünden hiçbir şey belli olmuyordu.

Köpeklerle birlikte arabaya yerleştikten sonra Mike, Holly'nin kapısına gelip eğildi. Yarın görüşmek üzere, Holly.

Evet. Hoşça kal.

Anayola çıkıncaya kadar Gareth hiçbir şey söylemedi. Gergin sessizlikten sıkılan Holly bir şeyler söylemek ihtiyacını duydu. Albayla işler nasıl gitti?

Beni bırak şimdi. Sen ne haltlar karıştırıyordun orada? Holly şaşırarak onun yüzüne baktı.

Ben... Ne... Ne demek istediğini anlayamıyorum, diye kekelemeye başladı.

Yüzüme öyle masum masum bakma. Hiçbir şeye karışmayacağına dair söz vermiştin. Aslında...

Dur bir dakika! Lafa karışmayacağımı söylemiştim, doğru. Peki birisi gelip benimle konuştuğunda ne yapmam gerekiyordu? Kafa sallamam mı?

En az Gareth kadar Holly'nin de tepesi atmıştı. Gareth biraz ilerledikten sonra, yolun uygun bir yerinde arabayı ağaçların altına çekti. Holly'ye döndü. Sorunun o olmadığını biliyorsun. Seni hiç getirmemeliydim. Daha arkamı döner dönmez ortalarda dolaşıp genç Radford'la randevular saptamaya başladın, hem de...

Ne?

Numara yapma, oğlanın söylediğini duydum.

Onu demek istemiyorum. O yalnızca çiftlikte çalışan...

Yok canım? diye sözünü kesti Gareth. Hem de o soylu Winchester aksanıyla, öyle mi? Onun adı Mike Radford, saygıdeğer albayın en küçük oğlu. Adını öğrenmeden randevu verdiğini söylemeye kalkma, yoksa adını bile bilmediğin insanlarla çıkmak adetin midir?

Yetti artık kabalığın! diye patladı Holly. Bana kendisini 'Mike' diye tanıştırdı. Doğal olarak onu, orada çalışan biri sandım.

Anlıyorum. Peki bilseydin çıkmayı kabul etmeyecek miydin?

Holly sustu. Ne diyebilirdi? İşin doğrusu bunu kendi de bilmiyordu. Gareth'in beklenmedik öfkesi zaten kafasını iyice karıştırmıştı. Aklını başına toplamaya çalışarak sakin bir sesle konuştu. Bir an önce eve dönsek iyi olmayacak mı? Gecikirsek halam merak eder. Ama

www.CepSitesi.Net

gitmeden önce bir şey söylemeliyim. Kim olursa olsun, Mike'la çıkıp çıkmamam seni ilgilendirmez. İşte bu kadar, diye çocukça noktaladı sözlerini.

Her şeyden önce seni buraya ben etirdiğim için senden de ben sorumluyum.

Benim dadıya ihtiyacım yok. On sekiz yaşındayım.

Ne yazık ki, on sekiz yaşına uygun davranmayı daha öğrenememişsin. Gareth öfkeyle arabayı çalıştırdı.

Holly onun neden bu kadar sinirli olduğunu anlayamamıştı. Herhalde albayla konuşmaları pek iyi gitmemiş olmalıydı.

Margaret hala onları yine kapıda bekliyordu. Gareth ona doğru yürürken, arkasından da iki köpekle birlikte Holly geliyordu.

Eve girerken, Her şey yolunda, diye Marga-ret halayı rahatlatmaya çalıştı Gareth.

Emin misin? Yani şimdi...

Sizi polise falan şikayet etmeyecek. Aslına bakarsanız sandığımız kadar aksi bir adam da değilmiş.

Bana her şeyi, ama hepsini olduğu gibi anlat, diyerek mutfağa koştu Margaret hala. Uzaktan, geldiğinizi görünce çaydanlığı ocağa koymuştum. Hemen demleyeyim, güzel bir çaya ihtiyacın var sevgili oğlum. Gareth'in çevresinde anaç bir tavuk gibi dört dönüyordu.

Gareth, Holly'nin çözemediği garip bir sıkıntıyla anlatmaya başladı. İlk önce oğluyla tanıştım sonra beni babasına götürdü. En nadide güllerinin çiğnendiğini görünce adamın aklı başından gitmiş, ama konuştukça yumuşadı. Ona yeni gül fidanları getirme önerimi de kabul etmedi. Bir süre sustuktan sonra garip bir ifadeyle ekledi. Çok iyi ayrıldık.

Oh, sevgili Gareth, ne diyeceğimi bilemiyorum. Sensiz ben ne yapardım?

Dediğim gibi o kadar da kötü biri değilmiş. Ayrıca... Gareth birden sustu.

Evet? Neden diyecektin?

Şey, üçümüzü cumartesi akşamı yemeğe davet etti.

Margaret halayla Holly, aynı anda bağırdılar: Ne?

Gareth özür diler gibi gülümseyerek başını 45
salladı. Evet, aynen böyle. Ben ae ikinizin de çok memnun kalacağını söyledim. Yanlış mı yaptım? diyerek ikisine birden baktı.

Şaşkınlıktan dilimi yutmak üzereyim. Tehditlerin ardından yemek daveti! Telaşla çaydanlığa sarıldı Margaret hala. Şimdi hepinizden çok benim bir fincan çaya ihtiyacım var. Yanlış yapmamışsın, geri çevirmek kabalık olurdu. İyi ama ben ne giyeceğim?

Holly'nin kafası karmakarışık olmuştu. Albay Radford, on beş dakika içinde nasıl bu kadar değişebilirdi? Onun, bu kendini beğenmiş, ne olduğu belirsiz, derbeder giyimli adamı yemeğe çağırmasının nedeni neydi? Hem, her şey yolunda gittiğine göre Gareth, Mike'la çıkmasına neden o kadar kızmıştı? Holly olan bitenden hiçbir şey ınlayamamıştı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi akşam, Holly, Mike'la çıkmak üzere hazırlanıyordu. O gün Margaret hala yeni öğrencisi John'la ilgilenmiş, Holly de bütün gün bahçeyle uğraşmıştı. Gareth ise, nedense ortalıklarda hiç görünmemişti. Bir gece önce yine geç saatlerde Holly kapısının yavaşça açılıp kapandığını ve onun yola doğru yürüyen ayak seslerini duymuştu. Saatler sonra geri döndüğünü duyunca, bu kez kendisini görmesinden korkarak pencereden bakmamış yalnızca ayak seslerini dinlemekle yetinmişti. Holly bir yandan onun bu gece yürüyüşlerinin nedenini merak ederken, bir yandan da bu sert, katı görünümlü adamın yepyeni bir yanını keşfediyordu. Bir gün önce onun, halasını perişan durumda görünce nasıl anında harekete geçtiğine ve haksızlığa uğrayan insanları koruma içgüdüsünün, kişiliğinin ne kadar önemli bir parçası olduğuna tanık olmuştu.

Saat sekize çeyrek kala Holly hazırlanmış, halasının yanına iniyordu. Üstüne kenarları simle işlenmiş beyaz bir elbise giymişti. En sevdiği giysilerinden biri olan bu elbisenin kendisine çok yakıştığını bilirdi, ama ince, biçimli vücudunu saran esnek kumaşın, kusursuz

www.CepSitesi.Net

güzellikteki yüz çizgilerini belirginleştiren dalgalı, kısa kızıl saçlarıyla birleştiğinde ne kadar çarpıcı bir görünüm yarattığının yine de farkında değildi. Yaptığı özenli makyajla o nefret ettiği çillerini kapatmayı başarmıştı.

Oh, Holly! Ne kadar güzelsin! Margaret hala, ellerini göğsünde kavuşturmuş, hayran gözlerle ona bakıyordu. Bu gece sana amber kolyemi takmama izin ver, hem giysine hem de saçlarına çok iyi gidecek.

Holly başını iki yana salladı. Hala, onu taka-mam. Çok değerli, kaybederim korkusuyla rahat edemem.

Saçmalama! Artık onu takamıyorum, güzel kolyem yıllardır bir köşede duruyor. Halası hemen yambaşmdaki bir kutunun içinden kolyeyi çıkarınca Holly bu kararın çok önceden verildiğini anladı.

Teşekkür ederim, diyerek halasına sarıldı.

Dur bir dakika, makyajını bozacaksın. Bu akşam o kadar güzelsin ki, dilerim çok iyi vakit geçirirsin. Halası, albayın oğluyla çıkacağını öğrenince pek şaşırmamış, yalnızca hoşça vakit geçireceği için memnun olmuştu.

Kolyeyi dikkatle yeğeninin boynuna taktı. Yürek biçimindeki taş ışıkta pırıl pırıl parlıyor, Holly'nin zarif görünümünü tamamlıyordu.

Tam o sırada kapı çaldı. Senin oğlan geldi galiba, git aç, dedi halası. Holly kapıyı açtığında karşısında duran Mike değil, Gareth'ti.

Oh, merhaba. Holly geri çekilerek içeri girmesi için ona yol verdi. Gareth'in gözleri Holly' nin üzerinde dolaştı, başını hafifçe yana eğerek gözlerini kıstı. Bu gece çok güzelsin. Her zamankinden farklı olarak bu kez sesinde ve yüzünde ne ince bir alay, ne de şakacı bir ifade vardı.

Teşekkürler.

Bana bir şey mi diyecektin Gareth? diye onlara doğru yürüdü Margaret hala. Onların arasındaki gizli çekişmenin farkında olduğundan en küçük bir tartışmaya bile izin vermemeye kararlı görünüyordu.

Evet. Bugün Inverness'teydim. Orada çok ucuza köpek yiyecekleri bulunca sizin için birkaç koli aldım. İyi ettim mi diye soracaktım?

Oh, tabii, çok iyi etmişsin. Aybaşında kiradan düşeriz. Koliler nerede?

Arabada. İsterseniz eve ya da ambara götürebilirim.

Holly saatine baktı, tam sekizdi. Halasının da ilk günden belirttiği gibi akşamları hiç ortalarda görünmeyen Gareth bu kez kendinden emin bir rahatlıkla oturma odasında durmuş onlarla konuşuyor, üstelik hiç de gitmeye niyetli görünmüyordu. O sırada eve doğru bir araba sesi duyulunca, Holly elinde olmadan Gareth'e baktı. O da bu bakışı yakalayıp simsiyah gözlerini Holly'ninkilere dikti. Galiba kavalyen geliyor, dedi.

Evet. Holly kanapenin üzerinden çantasını almak için eğildiğinde, Gareth önce davrandı, çantayı alıp ona uzattı. Yol çok çamurlu, giysilerine dikkat et.

Elimden geleni yaparım, diye cevapladı Holly. Sonra halasına döndü. Hoşça kal, halacı-ğım. Gecikmem, merak etme.

Güle güle canım. Gareth, oturup bir çay içer misin?

Sevinirim, teşekkürler. Kapı çalınınca, en yakında olan Gareth açtı. Kapıda beliren Mike, süet takımı içinde gerçekten çok yakışıklıydı.

İçeri buyrun, diye seslendi Margaret hala, aceleyle saçlarını düzelterek.

Holly onları tanıştırdı. Karşılıklı hatır sormalardan sonra Mike, Sizinle tanıştığıma çok sevindim, Miss Templeton, dedi gülümseyerek. Cumartesi akşamı yemeğe geliyorsunuz, değil mi?

Evet canım, geliyoruz. Bu aydınlık yüzlü, nazik, yakışıklı delikanlıdan hoşlandığı belli oluyordu Margaret halanın.

Babam, önceden bir şeyler içmek için saat yedide gelip gelemeyeceğinizi sormamı istedi.

www.CepSitesi.Net

Oh, elbette. Zaten hayvanlar yüzünden fazla geç vakte kadar oturamam. O nedenle saat yedi benim için en uygunu.

Sorun kalmadı, o zaman. Holly'ye döndü. Gidelim mi? Bu gece soluk kesicisin.

Dışarı çıkıp beyaz Jaguar'a binerlerken Mike gülümsedi. Üzerinde ne renk giysi olacağı içime doğmuş.

Mike arabayı çalıştırırken Holly gülmeye başladı. Galiba her renk giysiye uygun araban var, öyle mi?

Tabii. Gülkurusundan, patlıcan moruna kadar. Sonra ciddileşti Mike. Şaka bir yana, Holly gerçekten sana bakmaya doyamıyorum. Buradan kırk kilometre kadar uzaklıkta, yemekleri nefis olan, sonra da dans edebileceğimiz küçük bir yer var. Seni oraya götürmeyi düşünmüştüm, ne dersin?

Bence uygun. Teşekkürler, Mike. Onu hemen hemen hiç tanımamasına karşın, yanında nasıl bu kadar rahat olabildiğine Holly de şaşıyordu. Güçlü araba kilometreleri hızla yutarken, Holly rahatça arkasına yaslandı. Gidecekleri yere vardıklarında o 'küçük yer'in, Inverness'in yakınlarındaki çam ağaçlarıyla kaplı bir tepenin üzerinde kocaman bir otel olduğu ortaya çıktı. İçerden hafif bir müzik sesi geliyor, pencereleri gecenin karanlığında pırıl pırıl parlıyordu.

Pek de küçükmüş, diye mırıldandı Holly.

Haydi gel, seni koluma takıp içerde boy göstermek için sabırsızlanıyorum, dedi Mike, Holly' nin arabadan çıkmasına yardım ederken. O güzelim çillerine ne yaptın?

Holly şaşkınlıkla ona baktı.

Seninle çıkmayı neden önerdim sanıyorsun? Çillere hiç dayanamam. Seni avluda ilk gördüğüm anda...

İyi ki hatırlattın, diye onun sözünü kesti Holly. Basamaklarda kısa bir süre durarak. Beni yemeğe, kimliğini saklayarak davet ettiğini unutmadım.

Tamam, tamam. Suçumu kabul ediyorum. Ama söyle bakalım, gerçek kimliğimi bilseydin benimle çıkmayı kabul eder miydin? Holly'nin tereddütlü yüz ifadesini görüp devam etti. Ayrıca yalan söylemiş değilim, yalnızca soyadımı söylemedim.

Evet ama...

Aması falan yok. Babamın kötü ününü bilirim. Ayrıca o öfkeli arkadaşının, bizim aksi ihtiyarın gönlünü o kadar kısa zamanda nasıl fethedebildiğine de şaşıyorum.

Gönlünü fethetmek mi?

Senden ayrılıp eve döndüğümde, hırstan köpüren babamı şeker gibi tatlı, pamuk gibi yumuşak buldum. Pek bir şey anlatmadı ama, Gareth için 'Sağlam delikanlı diye buna derim ben,' dedi. Aynen böyle.

İnanamıyorum!

Ben de. Ama doğru, yemin ederim. O sırada geniş giriş kapısına gelmişlerdi, Mike, Holly'nin geçmesi için kapıyı açtı.

Ondan sonra pek konuşacak fırsat bulamadılar. Mike onu bir sürü genç insanla tanıştırdı. Her birinin elini sıkarken Holly adlarını aklında tutmaya çalışıyordu: Charles... lan... Helen...
Fiona... Douglas ve daha başkaları.

Gülüp konuşuyorlar, yemek yiyip, Holly'nin alışık olmadığı kadar içki içiyorlardı. Saatler, gülümseyen yüzler, müzik ve bir renk cümbüşü içinde geçip gidiyordu. Saat on bir buçuk olduğunda Mike, Holly'nin kulağına eğildi. Seni artık eve götüreyim. Daha ilk geceden halanın üzerinde kötü bir izlenim bırakmak istemem.

Haklısın. Bana kalsa, çok iyi vakit geçiriyorum ama...

Anlıyorum, bu kadar içkiye alışık değilsin.

Holly başını salladı, Mike onu elinden tutarak kaldırdı. Neşeli gruba veda ederek çıktılar. Birkaç dakika sonra evin yolunu tutmuşlardı.

www.CepSitesi.Net

Mike arabayı Margaret halanın evinin önünde durdurduktan sonra yavaşça Holly'yi kendine doğru çekip öptü. Bu güzel gece için çok teşekkür ederim, diye fısıldadı. Bir daha ne zaman görüşeceğiz?

Mike'm onu hiç beklemediği bir anda öpmesi Holly'yi şaşırtmıştı, hafifçe geri çekildi. Çok güzel vakit geçirdim, Mike. Çok teşekkür ederim. Seninle tekrar çıkmak beni sevindirir. Telefon edersen konuşuruz.

Tekrar arayacağım. İyi geceler, Holly.

Holly eşikte durup, araba giderken ona el salladı, sonra kendi kendine hafifçe gülümseyerek eve girdi. Ayakkabılarını çıkarıp bir süre sol ayağını ovuşturdu. Of, dünya varmış, diye söylendi kendi kendine. O sırada uzun boylu bir gölge doğrulunca, Holly şaşkınlıktan elindeki ayakkabıları düşürü verdi.

Ne arıyorsun burada?

Gareth tembel tembel gerindi. Senin için bu saate kadar bekledikten sonra doğrusu çok nazik bir karşılama! Bir kahve ister misin?

Nedenini kendisinin de bilmediği bir öfkeyle, soruyu duymamazlıktan gelip, Beklemeni ben söylemedim! dedi dişlerini sıkarak.

'Doğru. Ama halanla oturup konuşuyorduk, zamanın nasıl geçtiğini anlamadık. Köpekleri yürüyüşe çıkardıktan sonra ben, eve gitme zamanının geldiğini söyledim. Loş ışıkta siyah gözleri rahatsız edici bir inatla Holly'nin gözlerinden ayrılmıyordu. Ama halen yorgun olmasına karşın yatmayacağını, sen sağ salim eve dönene kadar oturup bekleyeceğini söyledi, böylece... Doğal bir tavırla omuz silkti. Seni beklemeye gönüllü olarak ben talip oldum. Bir kitap buldum, halanı da yatmaya gönderdim.

Ama gerek yoktu ki...

Belki de yoktu, diye sözünü kesti Gareth. Ama halan gerek duydu. Ne de olsa daha on sekiz yaşındasın ve şu... Mike, eninde sonunda bir yabancı.

Olabilir ama davranışlarındaki nezaket ve incelik kusursuz.

Gareth sanki çok eğlenceli bir şey duymuş gibi kaşlarını kaldırdı. Oh, buna hiç kuşkum yok. Herhalde, köklü soyağacının bir sonucudur.

Ne demek istiyorsun?

Hiçbir şey Gareth şaşırmış gibi ona baktı. Rastgele yapılmış bir saptama, o kadar. Soylu bir aileden geldiğine göre kusursuz bir kavalye olması da doğal.

O rastgele saptamaların sinirime dokunuyor. Hem hatırlatayım, davetini kabul ettiğimde onun kim olduğunu bilmiyordum. Mike'la birlikteyken içtiği içki başını döndürüyor, üstelik Gareth'e olan tepkisini de artırıyordu.

Doğru ya, unutmuşum, diyerek gülümsedi Gareth.

Bana inanmıyorsun değil mi? diye meydan okudu Holly, ansızın tutan hıçkırığı bastırmaya çalışarak. Göz göze geldiler. Holly karşısında duran adamın güçlü kişiliğinin birden kendisini ezdiği duygusuna kapıldı. Gareth gözlerini ondan hiç ayırmadan, yumuşak bir sesle cevap verdi: Bir hanımefendiye hiçbir zaman yalancı demek istemem.

Beni şaşırtıyorsun, dedi Holly. İçinde garip bir dürtü, onun bu kendine güvenli tavrını, soğukkanlılığını boşa çıkartmak istiyordu. Ansızın odanın havası elektriklenmiş, aralarındaki gerilim artmıştı. Holly, bunu Gareth'in de hissettiğinden emindi.

Gareth başını iki yana salladı. Biliyor musun, onunla zamanını boşa harcıyorsun.

Sen kendi işine bak! Holly içinden yükselen dürtüyü engellemeye çalışıyor, ama başaramıyordu.

Tabii kendi işime bakarım, ama bilmen iyi olacak diye düşündüm. O sana göre değil. Sevimli bir çocuk olabilir, tahmin edebiliyorum ama biraz; nasıl desem, fazla esnek. Sana hoş görünmek için her dediğini onaylar, her isteğine uyar ama sonra, bir de bakarsın ki, onu küçümsemeye başlamışsın ve senin için hiçbir önemi kalmamış artık.

www.Cepsitesi.Net

Buradan çıkıp gider misin? diyerek onun üstüne yürüdü Holly, ama onunla burun buruna gelir gelmez ne büyük bir yanlış yaptığını anladı. Çünkü, ayağında ayakkabısı olmadan, onun uzun boyu yanında kendini çok gülünç bir biçimde küçük hissediyordu.

Gareth gözlerini indirip ona baktığı zaman aklından geçenleri anlamıştı. Tepen attığı zaman gerçekten çok sevimli oluyorsun. Küçük bir kor parçası. Kendini bir görsen. Çiller ve kızıl saçlar! Ne müthiş bir bileşim!

İçkinin ve kendisine yapılan küstahlığın etkisiyle Holly'nin aklı başından gitti, havalanan eli var gücüyle Gareth'in yüzüne indi. Bir anda odaya bir ölüm sessizliği çöktü.

Sessizliği Gareth bozdu. İlk karşılaştığımız andan beri bana tokat atmak için elin kaşınıyordu, değil mi? Bu sözler ve söyleniş biçimi Holly'yi uyarmalıydı ama olmadı.

Evet, öyle! Yerinden kıpırdamadan ateş püsküren gözlerle ona bakıyordu. Birden dizlerinin titremeye başladığını hissetti.

O halde, ilk denediğin zaman seni uyarmadığımı söyleyemezsin. Birden onu kendine doğru çekti, ağzı genç kızın titreyen dudaklarını ezerken Holly onun erkeksi kokusunu ta iliklerinde hissetti. Çırpınıp kurtulmaya çabaladı, ama boşu-naydı. Az sonra yine birdenbire onu serbest bıraktı ama elleri hala sımsıkı omuzlarını kavrıyordu. Peki, buna ne diyeceksin?

Bırak beni. Sen bir... Bir

Çok ayıp, çok ayıp. Hanımefendilerin ağzına sövgü yakışmaz. Esmer yüzünün yakınlığı sinir bozucuydu. Şimdi ödeşmiş olduk. Bana tekrar vurmaya kalkarsan aynı cevabı alırsın. Şimdi söyle bakalım, seni bırakırsam uslu duracak mısın?

Hayır, şey evet, yani ben... Seni domuz! diye öfkeyle ayağını yere vurdu Holly. Gareth onu bırakınca çaresizlikten titreyerek kollarını ovuşturdu. Git buradan!

Merak etme, gidiyorum. Hoşça kal, küçük vahşi kedi. Yavaşça Holly'nin çenesini okşadı, Holly öfkeyle elini itti. Gareth kapıdan çıkarken gülüyordu. Genç kız, hala alev alev yanan dudaklarını elinin tersiyle sildi. Artık ondan yalnızca hoşlanmamakla kalmıyor, nefret ediyordu!

Ondan sonraki birkaç gün olaysız, sakin geçti. Hava da, ekim sonu için oldukça güzel ve açıktı. Holly zamanının çoğunu bahçeyle, ev işleriyle uğraşarak geçirdi. Gareth'i çok az görmüş, zorunlu olarak karşılaştıklarında ise elinden geldiğince soğuk davranmaya çalışmıştı.

Cumartesi günü ağılda, halasıyla birlikte Gareth'in yeni bitirdiği köpek kulübelerine bakıyorlardı. Gerçekten her şey, bir ustanın elinden çıkmışçasına kusursuzdu. Halası Gareth'e övgüler yağdırıyor, Holly de asık suratla dinliyordu.

Biliyor musun? dedi halası birdenbire.
Ondan neden hoşlanmadığını bir türlü anlayamıyorum. Bence çok tatlı bir insan.

Belki sana karşı öyledir. Hem zaten sana karşı başka türlü davranması da olanaksız. Sen bana aldırma.

Ama ben iyi geçinmenizi istiyorum. Sana bir şey yapmış değil ki!.. Halası meraklı gözlerle onu seyrediyordu.

Merak etme halacığım, diye gülümsedi Holly. Aramızda herhangi bir anlaşmazlık konusu yok. Yalnızca yıldızlarımız uyuşmuyor, o kadar. Holly bir süre sustuktan sonra, merakını yenemeyip sordu. Hala, hiç onun evine gittin mi?

Bir ya da iki kere. Neden sordun?

Yalnızca merak ettim. Evde ne yapıyor bu adam? Sana yardım etmediği zamanlar öylece oturuyor olamaz, değil mi? Mutlaka uğraştığı bir şeyler olmalı.

Vallahi bilmiyorum, canım. Halası, sanki Holly'nin sorduğu sorudan hoşlanmamış gibi, biraz şaşkın görünüyordu. Bir sürü kitabı var. Galiba okuyor, ya da bir şey üzerine çalışıyor. Evet, mutlaka öyle olmalı. Bir sonuca varmış olması onu rahatlatmış gibiydi.

Ama Holly'nin merakı tam olarak giderilme-mişti. Sanki sorusunun cevabını tam olarak öğre-nebilse, ona, bu garip, tedirgin edici adamın çapraşık kişiliğini çözebilecekmiş gibi

www.CepSitesi.net

geliyordu. Ama gerçeği öğrenmenin onun için ne büyük bir şok olacağını Holly o an için tabii ki bilemezdi.

Öğle yemeğinden sonra Holly küveti sıcak suyla doldurup keyifli bir banyo yaptı. Vücudunu dinlendirici, sıcacık suyun rahatlığına bırakırken o akşam Albay Radford'un evindeki yemeğin nasıl geçeceğini düşünmeye başladı. Her şey sanki Gareth'e bağlı gibiydi. Holly kendi kendine gülerek o derbeder haliyle Gareth'in, Radford'lann görkemli evine nasıl uyum sağlayacağını merak etti.

Gareth'le halası, Kishard'a, üç kedi yavrusu ile bir köpeği, önceden anlaştıkları bir ailenin yanma bırakmaya gitmişlerdi. Onun için rahat rahat banyonun keyfini çıkardıktan sonra, kurulanıp, halasının kendisine armağan ettiği, göz alıcı renklerle işli kimonoyu üzerine geçirdi.

Mutfakta diz çökmüş, kedilere süt verirken, ön kapının açıldığını duydu. Halasının geldiğini düşünerek, Buradayım! diye seslendi.

Ama gelen Gareth'ti. Elindeki yiyecek dolu kutuyu masanın üzerine bırakırken, Halan dışarda polisle konuşuyor, dedi.

Ne? Holly korkuyla öyle hızlı doğruldu ki, az kalsın süt kabı devriliyordu. Buraya polisin bir tek gelme nedeni olabilirdi! Sakın albay...

Korkma. Her şey yolunda. Yalnızca... Gülmesini zor tutar gibiydi. Galiba halanın pansiyonuna yeni bir müşteri geliyor.

Ne demek istiyorsun?

Komiser MacLeish'in oğlu, Strathmore yolunda bir Afgan tazısı bulmuş, bütün araştırmalara rağmen hayvanın sahibi de bulunamamış. Şimdi ona halanın bakması için onu ikna etmeye çabalıyor.

Gidip bakayım... diye bir adım attı ki, Gareth onu durdurdu.

Bu kılıkta mı? diyerek gözlerini üzerindeki kimonoda dolaştırdı.

Holly, kimonoyu üzerine daha sıkı sararak başını hafifçe geriye doğru attı. Benim kılığım yeterince derli toplu. Hem de... Birden sustu.

Bazı kişilerinkinden çok daha fazla, diye ekleyecektin değil mi? Neden söylemedin? Yoksa benden korkuyor musun?

Hayır. Yalnızca tartışmak istemiyorum. Şimdi lütfen izin verir misin? diyerek öne doğru adım attı, ama Gareth yerinden kıpırdamamıştı.

Henüz değil, dedi yumuşak bir sesle. Dışarda senin yapabileceğin bir şey yok.

Ben dışarı değil, yukarı çıkacağım.

Ama daha bu küçük şeytanları doyurmadın diyerek kedi yavrularını gösterdi. Sonra içlerinden sandalyeye tırmanmaya çalışan birini kucağına aldı. Biliyor musun, bunlardan birini ben almak isterim.

Bunu yapamazsın. Doğru olmaz.

Doğru mu olmaz? Neden?

Sen... senin sürekli bir evin olmayacak ki...

Bu kez Gareth'in sesi ciddi ve soğuktu. Anlayamadım, sürekli bir evimin olmayacağı düşüncesine nereden kapıldın? Holly'ye bakan simsiyah gözlerinde büyüleyici bir güç vardı sanki.

Aklından geçenleri, onu yersiz yurtsuz bir göçebe gibi gördüğünü nasıl söyleyebilirdi? Dili tutulmuş gibi ağzından tek bir sözcük çıkmıyordu. Holly dehşetle, onunla aynı odada olmanın bile kendisini derinden sarstığının, bir bakıma ondan korktuğunun farkına vardı. Gözlerini, onun hiçbir şey söyleyemeyecek kadar altüst olmuş yüz ünde dolaştıran Gareth hafitçe güldü. Salı akşamından beri küçük pençelerin uslu durmayı öğrenmiş galiba.

Holly'nin yanaklarına ateş bastı. Ben, yalnızca düzenli bir ev yaşamı olmayanların yanlarına hayvan almalarına karşıyım, o kadar.

www.CepSitesi.Net

Gareth başını salladı. Anlıyorum. Ama sana bir şey söyleyeyim, burayı çok seviyorum ve buraya yerleşeceğim. Eğer halan, şimdi oturduğum evi bana satmayı kabul ederse de, onu satın alacağım. Acaba buna ne diyeceksiniz, Miss Holly Templeton?

DÖRDÜNCÜBÖLÜM

Bir an için Holly, ayağının altından yer kayıyor sandı. Şaşkınlıktan donakalmış, Gareth'in yüzüne bakıyor ama hiçbir şey göremiyordu.

Böyle bir şeyi beklemediğini tahmin etmiştim, dedi Gareth, sonra yana çekildi. Şimdi gidebilirsin. Kedileri ben doyururum.

Holly mutfaktan çıktığında halasıyla karşılaştı. Holly, hayatım, diye heyecanla söze başladı halası. Komiser MacLeish'in kamyonetinde, hayatımda gördüğüm en güzel Afgan tazısı var. Göreceksin, kocaman. Kilometrelerce yol yürümekten bitkin. Bir şeyler yedikten sonra dinlenmesi gerek.

Holly, az Önce geçirdiği şoku halasından saklamaya çalışarak, aceleyle cevap verdi. Gidip giyinsem iyi olacak. Merdivenleri çabucak çıkıp, kendini odasına zor attı. Aslında böyle dağbaşı gibi bir yerde, halasının yalnız yaşamasındansa, ona bu kadar yardımcı olan bir adamın hemen yanındaki evde oturması Holly'yi sevindirme-liydi. Gareth gerçekten de en güç işleri, bir usta rahatlığıyla telaşsız ama çabucak yapıveriyordu. Ama onda Holly'nin kuşkulandığı bir şeyler vardı. Her şeyden önce hiç de tembel görünmemesine karşın çalışmaması çok garipti. Sonra, bunca işi ücretsiz, karşılığında hiçbir şey istemeden kim yapardı? Holly'nin ona ilişkin tüm gözlemleri,
Gareth'in güçlü, ne istediğini bilen ve kişilik sahibi bir insan olduğunda birleşiyordu. Ama böyle bir kişi, neden Kuzey İskoçya'nın bu dağlık ve uzak köşesinde tek başına yaşamak isteyebilirdi? Bu adamda gizemli bir yan olduğu kesindi. Holly ona bir türlü güvenemiyordu.

Giyinip yeni konuğu görmek için aşağı indikten bir saat kadar sonra, Holly banyo yapmakta acele ettiğine bin pişman olmuştu. Çünkü, Afgan tazısının güven içinde gezinmesini sağlayacak yüksek tellerle çevrili bir bahçe yapan Gareth'e yardım etmiş ve toz toprak içinde kalmıştı. Bahçe tamamlandığında halası, bir yüksek tellere, bir de upuzun tüylü kocaman köpeğe bakıp memnuniyetle başını salladı. Bu çevik Afgan tazısı, artık böylesine yüksek bir çiti aşamazdı.

Margaret hala köpeğe, en az onun kadar ele avuca sığmaz biri olan ve kendisi daha çocukken ölen amcasının adını verdi. Böylece yeni konuk, artık 'Herbert' diye çağırılacaktı.

Gareth, çitin sağlamlığını son bir kez sınadıktan sonra üstünü başını silkeleyerek Holly'nin yanına geldi. Bu iş de bitti. Acele bir banyo almam gerek. Bana kalırsa, sen de aynı şeyi yapsan iyi olur.

Farkındayım. Teşekkürler...

Bu arada, yardımın için teşekkürler.

Holly, yüzünde bir alay izi yakalamak için tetikte, dikkatle Gareth'e baktı, ama aradığını bulamayınca, Köpek için yaptım, diye cevap verdi.

Öyle olduğundan hiç kuşkum yok, ama yine de tek başıma, bu kadar çabuk bitiremezdim. Onun için, gerçekten teşekkürler. Son sözcükler ağzından çıkar çıkmaz, Gareth dönüp evine doğru yürüdü. Holly kımıldamadan ona bakıyordu. Bu adamda nasıl bir güç vardı ki, onu hem bunca öfkelendirebiliyor, hem de aynı anda kendisini onun karşısında böylesine güçsüz ve çaresiz hissetmesini sağlayabiliyordu? Neden onun her sözü kendisi için bu kadar önemliydi, neden onu görmezlikten gelemiyordu? Aralarında oluşan o gergin, elektrikli hava söylediği her şeye başka bir anlam kazandırıyordu. Bu havayı o da hissetmemiş olamazdı. Ama koyu renk gözleri hiçbir düşüncesini ya da duygusunu dışarı yansıtmıyordu. Bu gözlerde, gizemli bir derinlik, için için yanan bir alev vardı sanki. Holly bunu iliklerinde duyuyor, bu adamın kendisi için çok tehlikeli olduğunu fısıldayan bir önsezi tüylerini ürpertiyordu. Yoksa bütün bunlar yalnızca düşgücünün bir ürünü müydü?

www.CepSitesi.Net

Margaret hala, birbirine uyup uymadığına bakmaksızın, göz alıcı, parlak renkler giyerdi hep. Giysileri, olağandışı, hatta şaşırtıcı kişiliğinin ayrılmaz bir parçasıydı. Oysa, yalın mavi elbisesiyle Holly, aşağı indiğinde karşısında bambaşka birini buldu o akşam. Şaşkınlığı sesine de yansımıştı. Margaret hala, kraliçe gibisin!

Gerçekten de öyleydi. Gardrobunun gizli köşelerinden bulup çıkardığı, yerlere kadar inen, uzun kollu, lacivert kadife elbisesi ve zarif bir topuzla ensesinde topladığı bembeyaz saçlarıyla, ilk bakışta insanda saygı uyandıran, soylu bir görünüme bürünüvermişti. Holly'nin tepkisine bir reveransla cevap verdi. Yani sence Albay üzerinde iyi bir etki bırakabilecek miyim?

Hem de nasıl! Bakalım Gareth seni görünce ne yapacak. Asında Holly içinden kendilerinin Gareth'i görünce ne yapacaklarını merak ediyordu. Onu şık düşünemiyordu bile. Ama fazla merak etmesine gerek kalmadı, on dakika sonra kapı çalındı ve içeri Gareth girdi.

Holly gözlerini ona doğru çevirdiğinde donakaldı. Gareth, Margaret halaya ne kadar güzel ve şık olduğunu söylerken Holly hayretler içinde onu izliyordu. Eski blucinler ve kazaklar yerine bu kez üzerinde, siyah bir takım elbise, beyaz gömlek, gri bir kravat vardı. Saçları ilk kez özenle arkaya doğru taranmıştı. Koyu gözleri Holly'ye doğru çevrildiğinde, genç kızın hiç kuşkusu kalmamıştı: Bu adam sıradan biri değildi. Gareth, alaylı bir gülümsemeyle ona baktıktan sonra Margaret halaya döndü.

Köpeklere baktım, hepsi iyi. Gidelim mi?

Sevgili Gareth! Ne kadar hoşsun! Margaret halanın da en az Holly kadar şaşırdığı açıktı.

Gareth hafifçe eğildi. Teşekkürler saygıdeğer hanımefendi. Esmer yüzü, kısa süren bir gülümsemeyle aydınlandı. Sizi utandırmak istemeyeceğimi tahmin etmeliydiniz.

Margaret hala oturma odasıyla mutfağa son bir kez göz atıp, kedileri saydıktan ve Kazan'la Smokey'ye uslu durmalarını tembih ettikten sonra hep birlikte çıktılar. Gareth, onları Margaret halanın arabasına oturtup kapılarını kapattı, kendisi de direksiyona geçti. Yola çıktıklarında, sanki o gece beklenmedik bir şeyler olacakmış gibi Holly'nin içinde garip bir heyecan vardı.

Kapıyı onlara Mike açtı. İyi akşamlar Miss Templeton. Merhaba Holly, Gareth, diyerek hepsini tek tek selamladı. Mike'ın, Margaret halanın kontesleri andıran soylu görünümü karşısında bir an için şaşaladığını gören Holly gülmemek için kendini zor tuttu. Kocaman bir şöminenin olduğu büyük bir holden geçerek, yüksek tavanlı, geniş bir salona girdiler.

Lütfen oturun. Babam şimdi gelir. Ne içersiniz Miss Templeton?

Mike içkilerle ilgilenirken, Holly çevresine bakındı ve Gareth'in, duvar boyunca uzanan büyük kütüphaneden çektiği bir kitabı ilgiyle incelediğini gördü. O sırada Mike'ın kendisine ne içeceğini sorduğunu duyarak irkildi.

Oh, pardon. Bir şeri lütfen.

Sen, Gareth?

Aynısından, lütfen.

Holly birden onun incelediği kitabın neyle ilgili olduğunu merak etti. Kendisi için bunun, neden bu kadar önemli olduğunu Holly de bilmiyordu ama, Gareth'in ne tür kitaplardan hoşlandığını öğrenmek için o an dayanılmaz bir istek duymuştu. Geçen gece onu evde kendisini bekler -ken bulduğunda, elindeki kitaba dikkat etniş ve bunun Çehov'un bir öykü kitabı olduğunu görmüştü. Her zaman böyle ciddi şeyler ırıi okurdu acaba?

Az sonra kapı açıldı ve bir adamla bir kadın içeri girdiler. Demek ünlü Albay Radford buydu! Peki ama, yanındaki soluk kesici kadın kimdi? Albay Radford uzun boylu, yapılı, kır saçlarına rağmen çok dinç görünen, yakışıklı bir adamdı. Margaret halaya doğru yürüyüp kibarca elini sıkarken, Mike daAtanıştırma görevini üstlenmişti. Hepsi el sıkıştıktan sonra Albay nazik bir tavırla gülümsedi. Sizleri evimde görmekten kıvanç duydum. Ben de size, birkaç gün için konuğumuz olan yeğenim Laura'yı tanıştırayım.

www.Cepsitesi.net

Vücudunun biçimli çizgilerini gözler önüne seren siyah elbisesi içinde Laura baş döndürücü bir gülümsemeyle onlara doğru yürüdü. Sıra, en son el sıkıştığı Gareth'e gelince gülümsemesi tahrik edici bir anlatım kazanmıştı. Nasılsınız Gareth?

İri ve olağanüstü parlak mavi gözleri, uçları çenesinin altında hafifçe kıvrılarak zarif bir yay çizen düz, kısa, simsiyah saçlarıyla Laura, yirmi beş, otuz yaşlarında gösteriyordu. En önemlisi genç kadın Holly ile halasına bakmamıştı bile. O iri mavi gözler yalnızca Gareth'i görüyordu.

Albay Radford, Margaret halanın yanına, kanepeye oturarak, önceki davranışlarını bağışlatmaya çalıştığı çok belli olan bir tavırla konuşmaya başladı. Holly nedense gözlerini ayakta duran Gareth'le Laura'dan ayıramıyordu. Derin bir söyleşiye dalmış gibiydiler. Laura elindeki Martini kadehini son derece kadınsı bir tavırla, hatta yardıma muhtaç bir çaresizlikle, sanki taşıyamayacağı kadar ağır bir şeymiş gibi tutuyordu.

Holly o sırada yanına gelip oturan Mike'a fısıldadı. Ne kadar güzel bir yeğenin var.

Evet, muhteşemdir. Çok güzel bir çift oluşturdular değil mi? Mike'ın sesi bir şeyleri gizler gibiydi.

Evet, öyle. Holly birden bu konuda daha fazla konuşmak istemediğini hissetti. Yeni tanıştığı bu genç kadın neden kendisine böyle itici geliyordu?

Az sonra oda, üç erkeğin içtiği puroların güzel kokularıyla dolmuştu. Albay, Holly'nin düşlediğinin tam tersine sevimli ve nazik bir ifadeyle sohbeti sürdürürken, Holly gereken yerde gülümseyip, konuşarak çok güzel vakit geçirdiği izlenimini vermeye çalışıyordu. Mike ise Holly'ye karşı son derece ilgili ve kibar davranıyordu.

Yemek salonuna geçtiklerinde, üzeri krem rengi ipek bir örtüyle kaplı ve ortasında güllerle dolu kocaman bir vazo bulunan yuvarlak masada Holly, Gareth'le, Mike'ın arasına oturmuştu.

Gareth'in öteki yanında Laura oturuyordu ve Gareth için Holly'nin varlığıyla yokluğu birdi. Tüm ilgisi Laura üzerinde toplanmıştı. Sürekli kendi aralarında gülüşüp konuşurlarken, esmer, yakışıklı yüzü hep ona dönüktü.

Holly'nin içindeki o garip sıkıntı olmasaydı, gerçekten çok lezzetli olan yemeğin tadına varabilecekti. Bu duygunun nedenini Holly de anlaya-mıyordu, evden çıkarlarken oldukça iyi hissediyordu kendini. Ne olduysa, burada, Albay' ın evinde olmuştu.

Yemekten sonra tekrar daha önce oturdukları geniş salona döndüler. Açık duran kalın kadife perdelerden karanlıklar içindeki geniş bahçe görülebiliyordu. Yemek sonrası içkilerini içip sohbet ederlerken zamanın nasıl geçtiğini Holly dışında kimse anlayamamıştı. Saat on bire doğru Margaret hala isteksizce doğruldu. Gerçekten çok güzel bir gece geçirdik Albay Radford ama korkarım artık eskisi kadar genç değilim...

Sevgili Miss Templeton, gitmeyi düşünmüyorsunuz inşallah. Buna kesinlikle izin veremem. Albay Radford ayağa kalkarak Margaret halanın elinden kadehini aldı. Daha çok erken. Size bir
Advocaat daha koyacağım.

Pekala, ama çok az... Albay içkiyi koymak için arkasını döndüğünde Margaret hala Holly'ye bakarak göz kırptı. Holly'nin ağzındaki içki neredeyse boğazına kaçıyordu. Albay gerçekten de Margaret halaya bayılmıştı. Eski tartışma tümüyle unutulmuş, yerini sıcak bir dostluğa bırakmıştı. Ama işin en garip yanı, Albay'ın Gareth'e olan tavrıydı. Adam Gareth'e şaşılacak kadar yakın, hatta saygılı davranıyordu. Ama neden? Holly buna hiçbir anlam verememişti. Gözlerini kadehine dikmiş düşünürken birden çok fazla içtiğini anladı. Sarhoşluğun tehlikeli habercisi olan hıçkırıkları güç bastırıyordu. O sırada barda içkisini yenileyen Mike'ı aramak için başını kaldırdığında, kendisine bakan Gareth'le göz göze geldi. Birden odadaki herkes siliniver-mişti; sanki orada yalnızca ikisi vardı. Holly, karmakarışık duygular içinde, telaşla gözlerini ondan kaçırdı, ama o kısacık an, sessizce bir şeyler söyler gibi kendisine bakan o gözler, belleğine kazınmıştı.

www.CepSitesi.Net

On dakika kadar sonra ayrılmak üzere kalktılar. El sıkışmalar, teşekkürler ve yeniden görüşme dileklerinden sonra, üçü arabaya binip ay ışığının aydınlattığı yola çıktılar.
Oh, dünya varmış, diyerek ayakka-bılarını çıkardıktan sonra kendini bir koltuğa atan Margaret hala, kapıda duran Gareth'e baktı. Gel-sene içeri. Holly şimdi bize sıcak bir kahve yapar. Değil mi Holly?
Holly başını salladı ama hemen pişman oldu çünkü oda çevresinde dönmeye başlamıştı. Bu kadar çok ve karışık içki içmeye alışık değildi.
Holly sallana sallana mutfağa doğru yürürken Gareth, Sana yardım edeyim, diyerek peşinden geldi. Holly, nedenini bilmeden hem kendisine hem de Gareth'e karşı patlamaya hazır bir öfkeyle doluydu. Dolaptan kahve kavanozunu çıkarmak için uzandığında, yanıbaşında yumuşak bir ses duydu. Bırak ben yapayım, ayakta zor duruyorsun.
Holly kavanozu tezgahın üzerine koyup ateş püsküren gözlerle ona döndü. Halasının oturma odasında olduğunu bildiğinden alçak sesle, dişlerinin arasından cevap verdi: Neden kendi işine bakmıyorsun?
Halan uyuyor. Gözleri gülümseyerek bakıyordu. Onun için fısıldayarak konuşmana gerek yok. Tıpkı senin gibi o da bu gece biraz fazla kaçırdı. Gerçekten de içerden Margaret halanın tatlı tatlı horladığı duyuluyordu.
Sana düşünceni soran yok!
Gareth yavaşça mutfak kapısını kapattı. Holly dönüp musluktan çaydanlığa su doldurdu, sonra da gürültüyle ocağın üzerine koydu. Bir yandan da müthiş tedirgindi. Neden bir hareket yapmıyor, ya da çekip gitmiyor, bir şey söylemiyordu bu adam? Yalnızca durmuş, o simsiyah gözleriyle kendisini izliyordu. Tanrı cezasını versin! diye öfkeyle söylendi Holly, ocağın gaz çakmağı bir türlü yanmak bilmiyordu. Gareth'in eli Holly'nin elinin üzerinde kapandı ve yavaşça çakmağı çekip aldı. Kahveyi ben yapacağım, sen fincanları çıkar. Tamam mı? Eli bir an için Holly'nin çıplak kolunda durdu ve genç kızın yüreği bu kuş gibi kanat çırpmaya başladı. Holly irkilerek geri çekildi, dolaptan üç tane fincan çıkardı. Bası ağrıyor, boğazına takılmış bir yumru yutkunmasını zorlaştırıyordu. Mekanik hareketlerle fincanların içine kahve koyarken kaşığı tutan eli hafifçe titreyince tabağa kahve tanecikleri saçıldı. Gareth gülümsedi, her şey gibi bu da gözünden kaçmamıştı.
Tabak yapış yapış olmadan silsen iyi olacak.'
Cehennemin dibine kadar yolun var! diye dişlerinin arasından fısıldadı Holly. Gareth gülmeye başladı.
Evet, anlaşıldı. Sana bundan sonra şeri ve brandi ısmarlamamam gerekecek. Dokunuyor.
Holly dönüp ona baktı. Bana sen mi içki ısmarlayacaksın? Hiç merak etme öyle bir durum hiç olmayacak.
Olmayacak mı? Gareth'in tek kaşı alayla kalktı. Bundan o kadar emin olma.
Ne demek istiyorsun?
Gareth aynı gülümseyen ifadeyle başını salladı. Neyse, unut. O sırada kaynamaya başlayan suyun altını kapattı. Tamam, kahve şimdi geliyor. Sen git yavaşça halanı uyandır. Hadi... Kahveleri ben getiririm.
Holly kendisini de şaşırtan bir yumuşak başlılıkla Gareth'in sözünü dinledi. O an bu boyun eğişin nedenlerini çözümleyecek durumda değildi.
Kahvelerini içtikten sonra Gareth kalktı, Mar-garet halaya gülümseyerek o gece köpekleri kendisinin çıkaracağını söyledi. Garip bir şeydi, ama Holly onun halasına çok başka gülümsediğini farketti.
Gareth çıktıktan sonra Margaret hala, Kusursuz bir insan değil mi? diye içini çekti. Yoksa ondan hala hoşlanmıyor musun?
Holly gülümsemeye çalıştı ama beceremedi. Çünkü birden mutfakta onu sarsan şeyin ne olduğunu, Gareth'in koluna rastgele, hatta kazara dokunuşunun neden yürek atışlarını birden hızlandırdığını sezer gibi olmuştu.

www.CepSitesi.net

Hayır, diye sözcükleri dikkatle seçerek söze başladı. Sandığım kadar kötü bir insan değilmiş. İtiraf etmeliyim ki bugün Albay'ın evinde çok başka bir insandı ve...

Ve Laura'dan hoşlandığı da çok açıktı. Doğrusunu söylemek gerekirse çok güzel bir kız.

Evet, öyle. Holly yüzünden hiçbir duygusunun anlaşılmaması için insanüstü çaba gösterdi. Çünkü en ufak bir şey belli ederse Margaret hala her şeyi anlardı. Oysa Holly duygulan üzerinde enine boyuna düşünmeden onları kimsenin anlamasını istemiyordu. Gerçekten böyle bir şey mümkün müydü, Gareth'ten etkilenmeye başlıyor olabilir miydi?

Ertesi gün Gareth'i hiç görmedi. Akşam Mike ona telefon edip birlikte çıkmayı önerdi. Holly kısa bir süre tereddüt ettikten sonra, olumlu cevap verdi. Gareth'in yolunu beklemektense çıkıp hoşça vakit geçirmek kendisi için daha iyi olacaktı. Ama duygularının nasıl böyle değişebildiğim de merak etmiyor değildi. Daha bir iki hafta önce ondan nefret ediyordu. Holly gülümseyerek halasına, Mike'la çıkmasında bir sakınca olup olmadığını sorduğunda, Margaret hala tatlı tatlı gülümsedi. Ne sakıncası olabilir. Mike çok tatlı bir çocuk. Koş hazırlan.

Holly odasına çıkıp yumuşacık tüylü mavi moher bir kazak, altına da vücudunu sımsıkı saran dar, siyah bir pantolon giydi. Bir araba kapısının kapandığını duyunca Mike'ın erken geldiğini sanıp pencereden baktı ve Garetlı'in uzaklaşan Land-Rover'mı gördü. Birden yüreğinin acıyla burkulduğunu hissetti. Onun Laura'yla buluşmaya gittiğinden hiç kuşkusu yoktu.

Yarım saat kadar sonra Mike'la, çevreye düşsel bir görünüm veren solgun ay ışığı altında yol alıyorlardı. Holly birden sıkıntılarının yok olduğunu, kendini neredeyse mutlu hissetmeye başladığını farketti. Mike sevimli, iyi bir insandı, güze! bir dostlukları olabilirdi.

Yolda rastgele söyleşirlerken Holly, doğal olmasına özen gösterdiği bir sesle, Laura çok çekici bir kız, dedi, sonra duraksayarak sordu. Şey, çok kalacak mı?

Mike bakışlarını bir an için Holly'ye çevirdi. Bilmiyorum. Birkaç gün için geldiğini söylemişti ama... hafifçe omuz silkip sözlerini sürdürdü. Kalışını uzatabilir. Görünüşe bakılırsa komşunuzdan hoşlanmışa benziyor.

O kadarını ben de farkettim. Bunu kayıtsız bir sesle söylemişti ama yüreğini saran duygular bambaşkaydı. Mike devam etti: Bugün Gareth ile çıkıyorlar. Hiçbir erkek ona karşı kayıtsız kalamaz. Gareth'i bunun için suçlayamam.

Holly kaskatı kesildiğini hissetti. "Peki sen? Sen de ondan hoşlanıyor musun?

Mike güldü, ama Holly bu gülüşte acı bir anlam sezdi. Sevgili kuzenim benden dört yaş büyüktür. Üstelik ben, onun için biraz fazlaca basit bir insanım.

Bu sözler ve söyleniş tarzı birden Mike'ın iç dünyasını ele vermişti. Holly onun Laura'ya karşı ilgisiz olmadığını sezdi ve birden, içinde ona karşı güçlü bir acıma duygusu uyandı.

Az sonra, daha önce gittikleri kulübe gelmişlerdi. Kokteyl salonuna uğramak üzere restoranın önünden geçerlerken Holly içeriye bir göz attığında, iki kişinin tenha bir köşede yemek yediğini gördü. Gareth başını kaldırınca kısa bir süre için göz göze geldiler.

Barda otururlarken Holly gergin bir sesle Onlarla burada karşılaşmamız ne rastlantı, değil mi? dedi.

Öyle, diye kuru bir sesle onayladı Mike. Bu küçücük yerde buraya geleceklerini tahmin etmeliydim. Şey, senin için bir sakıncası var mı?

Sakınca mı? diye güldü Holly. Yok canım, neden olsun? Ama o acı düşünce aklından geçmişti bile: Yoksa Mike, Laura'yla karşılaşacaklarını bildiği için mi onu buraya getirmişti? Holly kendi kendine acı acı güldü. Bazı kadınlar için her şey ne kadar da kolaydı. Laura'nın o uzun kirpikli gözlerini şöyle bir süzmesi erkeklerin önünde eğilmeleri için yetiyordu. Ama Holly kendisinin de en az Laura kadar çekici olduğunun ve birçok erkeğin gözlerinin üzerinde toplandığının farkında değildi. Gerçekten de, barın uzun taburelerinden birine oturmuş, önündeki domates suyunu içerken, tüylü moher kazağın belirginleştirdiği vücudunun yumuşak kıvrımları, pürüzsüz teni ve sağlıklı, yaşam dolu yüzüyle ender rastlanabilecek

www.CepSitesi.net

kadınsı bir güzelliğe sahipti. Her zaman pırıl pırıl bakan güzel ela gözlerini vurgulamak için makyaja da gereksinmesi yoktu. Çekiciliğinden habersiz, Mike'la gülüşüp konuşurken, o anda halasının yanında evde olmayı burada olmaya bin kez yeğleyeceğini düşünüyordu.

Gareth ile Laura yemeklerini bitirip kalktıklarında, Mike'la Holly de yemek için restorana giriyorlardı. Dördü kısa bir süre durup selamlaştıktan sonra Laura, Holly'ye gülümseyip Gareth'in koluna girdi ve uzun kirpikli gözleri hafifçe kısıldı. Söze dökülmeyen mesaj son derece açıktı: O benimle birlikte!

Sonra Laura'nın gözleri yavaş yavaş Holly'nin pantolonundan yukarı doğru dolaştı ve yüzünde durdu. Çok şeker bir halin var, Holly. Öyle değil mi Gareth?

Gareth başını salladı ama Holly onun o anda Laura'dan başkasını görmediğini seziyordu. Evet, gerçekten öyle. Bakışları kısa bir süre Holly'nin üzerinde gezindikten sonra, Mike'a döndü. Barda bir şeyler içeceğiz. Belki tekrar görüşürüz.

Yemekte Holly'nin içi içini yerken Mike ise tersine hiçbir şey olmamış gibi rahat ve doğaldı. Holly, asıl akıllıca davranışın bu olduğunu biliyordu. Keşke kendisi de bu beceriyi gösterebilseydi!

Yemekten sonra yeniden bara dönüp bir yarım saat daha oturdular, başka bir çiftle sohbet ettiler. Çıktıklarında hava soğumuştu. Mike'ın açtığı kapıdan arabaya girerken Holly ürpererek ceketine daha sıkı sarındı.

Birkaç kilometre yol almışlardı ki, Jaguar'ın motoru özür dilercesine öksürdükten sonra duruverdi.

Mike, Ne oluyor, Tanrının cezası... diye öfkeyle söylenerek kontak anahtarını birkaç kez çevirdikten sonra, birden umutsuzlukla arkasına yaslandı. Hayır, olamaz!

Mike, ne oldu?

Mike elini yüzünde gezdirdikten sonra dönüp Holly'ye baktı. Holly, özür dilerim... Söylemesi çok güç geliyor ama, benzinimiz bitti! Holly'nin şaşkınlıkla kendine baktığını gören Mike devam etti. Evet, çok beylik bir terslik ama, doğru. Bugün Kishard'dan alacaktım ama burada pazarları her yerin kapalı olduğunu unutmuşum. Allah kahretsin! Dinle, ben boş bidonu alıp kulübe dönüyorum. Burada bekler misin, yoksa benimle gelmek mi istersin?

Holly yerinden fırlayıverdi. Beklemektense yürümeyi yeğlerim. Hadi, diyerek gülmeye başladı. Oh, Mike, yüzünün halini görmelisin!

Şaka etmiyorsun ya? Mike, Holly'nin yüzüne hayretle bakıyordu. Holly başını salladı.

Yo, hayır. Buralarda herkesin başına gelebilir. Ayrıca serin havada yürümek insana iyi gelir.

Mike bagajdan benzin bidonunu aldı, el ele tutuşarak yürümeye başladılar. Biliyor musun Holly, çok şaşırtıcı bir kızsın. Duyunca tepenin tası atacak sanıyordum.

Holly tekrar güldü. Hiç de değil. İçinden acı acı düşündü: 'Onun tepesini arttıracak bir tek erkek vardı dünyada.' O sırada karşı yönden gelen bir arabanın farları gözlerini aldı. Mike elini kaldırınca araba yavaşlayarak durdu ve o anda Holly, Gareth'in Land-Rover'ını tanıdı.

Gareth arabadan çıkıp, Ne oldu? diye seslendi. Aynı anda Holly'nin gözüne, ön tarafta oturan Laura'nın, güzel yüzü çarptı.

Benzin bitti. İyi ki size rastladık, diye gülümsedi Mike. Kulübe gidip birilerinden benzın bulmaya çalışacaktık.

Ne yazık ki benim de fazla benzinim yok. Bence Jaguar'ı şimdilik uygun bir yere çekelim. Yarın sabah gelip alırız. Hadi atlayın. Sonra Holly'ye baktı. Ama arkada oturacak koltuk yok. Siz Laura'yla ikiniz öne sığarsınız.

Teşekkürler, ben Mike'la arkada idare ederim, dedi Holly ters bir sesle.

Beş dakika kadar sonra yola çıkmışlardı. Holly arkada Mike'la birlikte, yerde oturuyordu. Mike kolunu sıkı sıkı Holly'nin omuzuna dolamıştı. Gareth'in sesi, aracın gürültüsünden dolayı güç duyuluyordu. Arkası çok sarsılıyorsa kusura bakmayın, ama elimden geldiğince yavaş gitmeye çalışıyorum.

www.CepSitesi.Net

Merak etme, diye bağırarak cevap verdi Mike. Burada gayet iyiyiz. Holly'nin omuzuna doladığı kolunu daha da sıkarak ona tatlı tatlı gülümsedi, kulağından hafifçe öptü. En sonunda uzaktan Karaağaç Malikanesi görünmüştü. Evler ağaçların arasında bir görünüyor, bir kayboluyordu. Yol ayrımına geldiklerinde Gareth patikaya sapacağına arabayı dümdüz sürdü. Holly, Mike'ın irkildiğini hissetti.

Holly'le beni burada bırakabilirsin Gareth. Sen Laura'yı götür, ben sonra eve yürürüm, dedi Mike.

Saçmalama, diye geldi cevap. Laura'yla seni eve bırakmam birkaç dakikamı bile almaz. Holly, Laura'nın şaşkınlıkla Gareth'e dönüp baktığını görünce, elinde olmadan gizli bir sevinç duydu. Gecesinin romantik bir sonla noktalanmasını engellediği için Laura'nın keskin dilinden kurtulamayacaktı zavallı Mike. Sonra birden aklına geldi: Sahi, neden yol ayrımında durmamıştı Gareth? Bu demekti ki... Holly'nin yüreği ağzına geldi... Eve Gareth'le yalnız döneceklerdi.

Bir ara Laura eğilip Gareth'in kulağına bir şeyler fısıldadı, Gareth de gülerek cevap verdi. Aralarındaki özel yakınlık öylesine belliydi ki, Holly'nin boğazına bir şeyler düğümlendi. Dönüp Mike'a baktığında, onun da kendisine hafifçe gülümsediğini gördü. Demek Mike da farketmişti.

Az sonra Mike'la Laura'ya evlerinin önünde veda etmişler, geri dönüyorlardı. Holly, Laura' nın Gareth'le yalnız dönmedikleri için çok kızmış olduğunu, ama bunu belli etmeyecek kadar da akıllıca davrandığını düşünüp kendi kendine güldü. Boğazından, hıçkırıkla gülme arası, hafif, garip bir ses çıkmıştı. Gareth, dönüp sordu. Ne oldu?

Hiçbir şey. Holly doğrulup daha dik oturdu ve derin bir soluk aldı. Acaba Gareth de gecenin böyle bitmesine bozulmuş muydu? Sonra birden, Mike'la bara döndüklerinde, Laura'yla ikisinin oradan daha önce ayrılmış olduklarını ve yolda onlara rastlayıncaya kadar başbaşa kalmak için bol bol zamanları olduğunu hatırladı. Acaba Gareth, Laura'yı da kendisini o gece öptüğü gibi öpmüş müydü? Sonra, 'Yeter artık,' diye öfkeyle seslendi kendi kendine. Bütün vücudu bir yay gibi gerilmişti.

Birden Gareth arabayı yolun kenarına çekerek durdurdu. Holly, Ne oluyor? diye ona döndü.

Ne olup bittiğini öğrenmek istiyorum. Araba sürerken de hiçbir şey öğrenemem, üstelik eve az kaldı. Onun için burada durduk. Şimdi söyle bana, Mike'la seni evin orada bırakmadım diye mi kızgınsın?

Holly sustu. Gerçek nedeni bir bilseydi!

Hayır, kesinlikle değil, diye ifadesiz bir sesle cevap verdi. Eğer öğrenmek istediğin buysa artık gidebilir miyiz?

Henüz değil. Bir süre sustuktan sonra Gareth alçak sesle ekledi. Çok güzel bir gece... Holly içinden, onun bu kez söylediği şeyin çok doğru olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Gecenin güzelliğini ilk kez Mike'la birlikte kulübe doğru yürürken farketmişti. Kuzey İskoçya'ya özgü, soğuk ama pırıl pırıl bir geceydi. Ağaçlar, dağların sivri tepeleri ve uzaktan görünen durgun koy inanılmaz bir güzellikteydi.

İlk kez, Gareth ne zaman kendisine yaklaşsa, arkasına saklandığı o koruyucu zırhı kuşanmaksı-zın ve söyleyeceklerini hesaplamaksızın ona döndü. Evet... Gerçekten çok güzel... Hatta o kadar güzel ki, içimden ağlamak geliyor.

Kısa bir sessizlik oldu, sonra Gareth yumuşak bir sesle fısıldadı. Ne demek istediğini anlıyorum. Senin de aynı şeyleri duyman beni mutlu etti. Holly... Neden hep tartışıyoruz seninle? Uzandı, elini Holly'nin yanağına koydu. Ben seninle tartışmak istemiyorum.

Ben şey, bilmiyorum. Yanağındaki el
sıcacıktı. Holly yavaşça elini, onun elinin üzerine koydu, Bilmiyorum, diye tekrarladı. Aynı anda yüreği deli gibi çarpmaya başlamıştı.

www.CepSitesi.Net

Şimdi Gareth'in yüzü çok yakındı, solgun ay ışığında, gölgeler içinde zor seçilebiliyordu. Ama Holly bu yüzü en ince ayrıntısına kadar tanıyordu, kalın, koyu kaşlarını, simsiyah gözlerini ve dudaklarını... O dudakların yavaşça hareket ettiğini gördü; Holly, ben... Sonra Gareth sustu, Land-Rover'ın dar sınırları içinde Holly, onun güçlü, adaleli kolunun omuzuna dolandığını hissetti.

Yaşamında ilk kez böyle bir şey oluyordu. Öpüşmeleri süresince yeryüzündeki her şey sanki silinmiş, yok olmuştu. Ne Mike vardı bu düş dünyasında, ne Laura, ne de başka birisi... Gareth başını kaldırdığında Tanrım, diye fısıldadı. Seni ne kadar çok özlemiştim, bilemezsin... Gözleri onu içine sindirmek istercesine yüzünde dolaştı. Düş görmüyorum, değil mi? Gerçekten yanımda mısın?

Evet, diye fısıldadı Holly. Her şey nasıl olup bitmişti, bilmiyordu. Bildiği tek şey vardı, daha önce hiç tatmadığı, düşünü bile kuramadığı bir mutluluk içinde yüzüyordu. Gareth tekrar yavaşça, sanki büyüyü bozmaktan korkar gibi dikkatle yaklaştı. Aynı anda Holly de ona doğru uzandı. Bu kez öpüşmeleri sonsuzluk kadar uzun sürdü.

Neden sonra ayrıldıklarında ikisi de konuşamayacak durumdaydılar. Holly, Gareth'in soluklarının sıklaştığını, bu öpüşün onda, durdurulması olanaksız bir süreci başlattığını hissediyordu. Neden yaptığını bilmeden, içgüdüsel bir dürtüyle elini Gareth'in yüzüne uzattı. Gareth onun elini tuttu ve bu kez konuştuğunda sesi çok farklıydı. Holly, lütfen yapma. Ben... artık gitsek iyi olacak. Çünkü ben... Ve sustu.

Gareth, neyin var?

Gareth acılı, derin bir soluk aldı. Anlamıyor musun? Döndü, iki eliyle direksiyonu sımsıkı kavradı. Çıldırmış olmalıyım. Bağışla Holly. Sana dokunmamalıydım. Ben... Yine sustu, acı çekiyormuş gibi gözlerini yumdu. Sonra, kendini toparlayarak Holly'ye dönüp baktığında daha sakin bir sesle, daha yavaş konuşmaya başladı: Bundan önce benim hakkımdaki düşüncelerini bilmiyorum, ama şu anda aklından geçenleri düşünmek bile tüylerimi ürpertiyor.

Holly dudaklarını ısırdı. Senden uzak durmak için ne kadar çabaladığımı fark etmedin, değil mi? Bunları söylerken titriyordu.

Gareth'in yüzü solgun ay ışığında zor seçiliyordu. Hayır. Yani şimdi sen... Holly, söylediklerini yanlış anlamadım değil mi?

Holly yavaşça güldü. Hayır. Yo, hayır, sanmıyorum.

O halde... Karanlıkta Holly onun acı acı gülümsediğini seçebildi. O halde, şeytana uymama fırsat vermeden bir an önce buradan gitsek iyi olacak. Uzanıp kontağı çalıştırdı. Bu kez motorun sesi Holly'ye dünyanın en güzel müziği gibi geliyordu. Artık büyülü bir havanın sarıp sarmaladığı bir masal dünyasında yaşıyordu. Tüm varlığı, aralarında geçenlerin inanılmaz mutluluğuyla yeniden hayat buluyor, o dakikaların bilincine vardıkça yepyeni bir sarhoşluğun tadına varıyordu. Eve yaklaştıklarında, Bir kahve içmeye gelir misin? dedi.

Başka çarem var mı? diye gülümsedi Gareth. Araba durduğunda, Orada kal, dedi Holly'ye. İnip Holly'nin tarafına geçti, kapısını açıp yerden epeyce yüksek olan Land-Rover'dan inmesine yardım için kollarını uzattı. Holly, Gareth'in elleri belinde, yere atladı. Gareth onu bir süre bırakmadı. Holly onun güçlü kollarında olmanın mutluluğunu bir kez daha yaşadı. Eve doğru yürürlerken gerçek dünyada değil de, bir düşte yaşar gibiydi. Sonsuza kadar sürmesini,iste-diği bir düş... Ve sonra, halasının şaşkın yüzü... Holly gülmemek için kendini zor tutuyordu.

Gece yatağında, elleri başının altında kenetli, gözleri tavana dikili, her şeyi yeni baştan, en ince ayrıntısına kadar düşündü. İlk kez kendi kendine itiraf edebildiği için bir yükten kurtulmuş gibiydi: Evet, Gareth'i seviyorum.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Pazartesi, çamaşır günüydü. Ama bu kez Holly, her zamankinden çok daha büyük bir zevkle ve mutlulukla yapıyordu işleri.

www.Cepsitesi.net

Çünkü dünya, yaşam, doğa olağanüstü güzeldi genç kız için. Çamaşırları asarken bir yandan da alçak sesle şarkılar söylüyordu.
Gareth'i ne zaman görecekti acaba? Bir gece önce fazla oturmamış, kahvesini içip gitmişti. Holly onu uğurlamak için kapıya çıktığında, Gareth yavaşça yanağını okşamış, İyi geceler Holly, iyi uykular, demişti. Yanağı, elinin dokunuşuyla tatlı tatlı ürpermiş, o uzaklaşırken arkasından bakmış, siyah, uzun bir gölge halinde evinin kapısında kaybolurken de birbirlerine el sallamışlardı.
Düşünceleri, yere saçılan mandallarla bölündü. Toplamak için eğildiğinde bu kez de Kazan'ın şakacılığı tuttu, yıkanmış çamaşırların durduğu sepetten Holly'nin sutyenini kaptığı gibi kaçmaya başladı. Bir yandan da oyuna katılmaya çağınrcasına durup durup Holly'ye bakıyordu.
Gel buraya! diye bağırdı Holly. Önde Kazan, arkada Holly bahçede dört dönmeye başladılar. Ağılın kapısında Kazan'm karşısına Gareth çıktı. Hayvanın başını okşadıktan sonra ağzından sutyeni aldı.
Herbert'e bakmaya gelmiştim, dedi Holly' ye doğru yürürken. Holly'nin yüreği deli gibi çarpmaya başladı. Gareth çamura bulanmış sutyeni uzatırken göz göze geldiler. Galiba yeniden yıkaman gerekecek.
Galiba. Teşekkürler. Holly birden heyecanlanmıştı. Tedirgin bir hareketle saçlarını geriye attı. Gareth'in gözlerinde daha önce hiç görmediği bir sıcaklık vardı. Ama bu sıcaklığın yanında, o anda mutluluktan nedenini düşünmeye gerek görmediği garip bir şeyler de vardı, endişe gibi, tedirginlik gibi...
Dinle, diye söze başlad' u?reth. Bugün Starthmore'a gideceğim. Sen de gelmek ister misin?
Ah, tabii... bayılırım! Pırıl pırıl gözleri, pembeleşmiş yanaklarıyla Holly, nasıl bir mutluluk tablosu çizdiğinin farkında değildi. Ama Gareth bunun fazlasıyla bilincindeydi. Öyle ki gözlerinden bir gölge gelip geçti. Hafifçe gülümseyerek, İyi, gideceğim zaman sana uğrarım, dedikten sonra arkasını dönüp uzaklaştı.
Holly çamaşır asma işini bitirdikten sonra, oturma odasını toplamaya girişti. Halası alışveriş için köye inmişti. Kanepenin üzerinde unutulmuş hiç bitmeyen örgülerden birini dolaba kaldırırken, çekmecelerden birinde bir fotoğraf gözüne çarptı. Birden gülümsemesi yüzünde dondu kaldı. Bu, on yaşındayken kendisinin çektiği annesiyle babasının mutlu yıllarından kalma bir anıydı. Yere diz çöküp resme bakarken geçmişe daldı.
Bir zamanlar mutlu bir aileydiler. Babası James Templeton, konfeksiyon işkolunda tanınmış bir firmanın sahibiydi. Kentin banliyölerinden birinde kocaman bir evde yaşarlardı. Holly'nin çocukluğu sıcak bir güven ortamında geçmişti. Sonra herşey nasıl da yavaş yavaş değişmeye başlamıştı.
Holly, elinde fotoğraf ayağa kalkarken, 'belki de,' diye düşündü, 'bana her şeyi açık açık anlatsa-lardı çok daha iyi olurdu.' Oysa ona hiçbir şey belli etmemeye çalışmışlar, sanki her şey yolundaymış gibi davranmayı sürdürmüşlerdi. Oysa Holly o güvenli ve sıcak dünyanın değişimini şaşkın ve mutsuz gözlerle izliyordu.
O kocaman, güzel evden, daha küçük bir eve taşınmışlar, hizmetçiler de birer birer kaybolmuştu ortadan. Sonra babası şirketi tasfiye etmiş ve evde oturup bilmediği yerlere mektuplar yazmaya başlamıştı. Holly neler olduğunu sormaya bile korkuyordu. Derken, kendisi on beş yaşındayken babası garajda ölü olarak bulunmuştu. Yanıbaşında bir tabanca duruyordu. Olay kayıtlara bir kaza olarak geçti ama annesi Holly'ye her şeyi anlattı. Babası geçirdiği bunalım sonucunda intihar etmişti. Annesi onun ölümünden kimin sorumlu olduğunu da söyledi. Bu, büyük bir holdingin sahibi, milyoner Neville Greene'di. Bu adam, fiyatları yapay olarak düşürmek ve babasının firmasını batırmak amacıyla, özellikle Manchester'da bir şube açmıştı. Babası da bu güçlü rakibiyle başa çıkmak için fiyatları düşürmüş ama bunun getirdiği mali yükün altından kalkamayarak borca batmıştı.
Bu adı unutma, demişti annesi, yaşlı gözlerle. Babanı o öldürdü.

www.CepSitesi.Net

Holly, annesine verdiği sözü tutmuş, yoluna çıktığı için babasını ezip geçen bu adamın adını hiç unutmamıştı.

Birden, bütün vücudunu ürpertiler sardı. Resmi çekmeceye bırakarak sıcak bir kahve içmek için mutfağa gitti.

Bir saat kadar sonra halası dönmüş, Gareth de bir isteğinin olup olmadığını sormak için eve uğramıştı. İkisi aşağıda konuşurlarken Holly de hazırlanıp yanlarına indi. Gareth'le birlikte olmanın verdiği mutlulukla acı anılar eski yerlerine, yüreğinin derinliklerine gömülmüştü. Çantasını alarak neşeyle halasına veda etti.

Güle güle canım. Arabayı fazla hızlı sürme, olur mu Gareth? Köpeklerin yiyeceklerini de unutma. Kışa hazırlık için şimdiden stok yapmam gerek. Yeterli paran var mı?

Kapıdan çıkarlarken Gareth gülerek döndü. Hızlı gitmeyeceğim, köpeklerin yiyeceklerini unutmayacağım ve evet, yeterli param var.

İyi, diye otoriter bir tavırla başını salladı Margaret hala. Hadi o zaman, yolunuz açık olsun.

Margaret hala, Gareth'le birlikte eve döndükleri gece ikisinin arasında bir şeylerin olduğunu farketmiş, mutlulukla gülümsemiş ama hiçbir şey sormamıştı. Holly sevgiyle düşündü: Tatlı Margaret hala! O her şeyi bilecek ama hiçbir şey söylemeyecek kadar akıllı bir kadındı.

Arabada Holly, dönüp Gareth'e baktığında, birden içine dolan sevgi ve mutlulukla, gözle görülecek biçimde ürperdi. Gareth'in gözünden kaçmamıştı, yan gözle dönüp baktı. Üşümedin ya?

Holly güldü. Hayır. Öyle ürperdim işte...

Mmm... Gareth tekrar gözlerini yola dikti. Bir şeyi söyleyip söylememekte tereddüt eder gibi kısa bir süre duraksadıktan sonra, Dinle, söylemem gereken bir şey var, dedi.

Holly, ses tonunda bir gariplik sezip irkilerek orta baktı.

Şey... Laura ile perşembe günü buluşacaktık. Ansızın sustu. Birden Holly'nin yüreğine ince bir sızı saplandı.

'E... evet?

Ve... randevumuzu nasıl iptal edeceğimi de bilemiyorum.

Holly, Gareth'in tedirgin, kararsız halini far-ketmiş ve şaşırmıştı. Onu ilk kez böyle görüyordu. Güçlükle, doğal görünmeye çalışarak gülümsedi. Önemi yok. Git.

Neden Mike'la birlikte sen de gelmiyorsun? Dördümüz çıkardık.

Holly, Gareth'in sesindeki garipliği seziyor, ama bir anlam veremiyordu. Olur, çıkarız. Güçlükle yutkundu. Mutluluğunu bir şeylerin bozacağını tahmin etmeliydi. Sonra kendini toparlayarak Laura'ya karşı duyduğu nefreti unutmaya çalıştı.

Ondan sonraki birkaç saat, Gareth'le birlikte, küçük bir balıkçı kasabası olan Strathmore'da alışveriş ederken çok mutlu anlar yaşadı. Deniz kıyısındaki sevimli bir kahvede oturup çay içtiler, yöreye özgü çöreklerden yediler. Sonra küçük, şirin bir dükkandan Gareth ona bir madalyon aldı. Gümüş bir çerçeve içindeki gri mavi taşı Holly'nin boynuna takarken Gareth, Taktıkça beni hatırla, dedi.

Dükkandan çıktıklarında Holly'nin parmakları madalyona dokununca yüreğini sımsıcak bir mutluluk doldurdu. Ama o an, arabada gelirken Gareth'in kararsız, tereddütlü konuşmasının nedenini ve Strathmore'daki bu güzel saatlerin, uzun bir süre için onun son mutlu anları olacağını henüz bilmiyordu.

Koliler dolusu köpek yiyeceklerini ve diğer konserveleri Land-Rover'ın arkasına doldururlarken Holly benzin bidonunu kaldırmak istediğinde çok ağır olduğunu farketti. Bidon doluydu!

Gareth, yedek benzinin olmadığını söylemiştin. Oysa yolda kaldığımız gece bu bidon arkada duruyordu, görmüştüm.

Sahi mi? Hay allah, unutmuşum. Ama için için gülen o siyah gözler Holly'ye sözle söylediklerinden çok daha fazlasını anlatıyordu. Birden Holly'nin yüreği hızlı hızlı çarpmaya

www.CepSitesi.net

başladı. Bütün olan biten, her şey o kadar güzel, o kadar inanılmayacak kadar toz pembeydi ki, Holly bir an için düşte olduğunu sandı.

Dönüşte çok az konuştular. Ama bu boşluktan doğan bir suskunluk değil, anlamlı, mutlulukla yüklü bir sessizlikti. Eve vardıklarında aldıklarını, kışlık erzağın depolandığı, mutfağın yanındaki geniş kilere yerleştirmeye başladılar. Gareth kilerde muntazam bir biçimde sıralanmış dizi dizi konserve yiyeceklere, dondurulmuş etlere, un çuvallarına bakıp Margaret halaya döndü. Gerçekten her şeyi eksiksiz düşünmüşsünüz, Miss Templeton. Ama bunların hepsi gerekli mi?

Holly ile halası bakıştılar. Bana bak genç adam, dedi Margaret hala. Eğer burada bir tek kış geçirmiş olsaydın, böyle bir şeyi hiç sormazdın. Kapının önünde iki metre yüksekliğinde kar yığıldığı zaman uzun bir süre dünya ile ilişkin kopar.

Gareth teslim olmuş gibi ellerini kaldırdı. Sorumu geri alıyorum. Ben de hazırlığa başlamalıyım. Nelerin gerekli olacağı konusunda öğütlerinize ihtiyacım olacak. Yardımcı olursanız sevinirim.

Çaylarımızı içerken konuşuruz. Margaret hala keyiflenmişti. Birine yardımcı olmak onun en önemli varlık nedenlerinden biriydi.

O gece geç saatlerde, halası yattıktan sonra Holly şöminenin başına oturmuş, ayağının dibinde Kazan, yanıbaşında sıcak kakaosu, eski gazetelerin renkli magazin eklerine bakıyordu. Akşam üstü halası hayvanlar için kullandığı gazetelerin bittiğini söylediği zaman Holly boş duran yatak odasına çıkarak bir kucak eski gazete indirmişti aşağı. Bunlar ise, halasının yakmak için ayırdığı kullanılmayan magazin ekleriydi.

Yatmadan önce kakaosunu içerken, en üstten birkaç magazin eki alıp göz gezdirmeye başladı. Birden gözlerine inanamadı. Karşısında, yanında orta yaşlı bir adamla Gareth'in fotoğrafı duruyordu. Ama bu, blucinleri, eski kazaklarıyla her zamanki Gareth değil, Albay'ın evindeki o çok farklı Gareth'di. Aynı oradaki gibi çok şık ve seçkin bir havası vardı. Yanındaki adamın giyimi de şık ve zarifti. Her ikisi de çok lüks döşenmiş bir evdeydiler. Gördüklerine hala inanamayarak son derece şaşırmış bir halde resmin altını okudu. N.G.A.'nın milyoner patronu Neville Greene, oğlu Gareth Greene'le birlikte. Yanlış mı okuyordu yoksa? Daha bugün annesiyle babasının fotoğrafını bulmuş ve annesinin sözlerini bir kez daha hatırlamıştı. Holly haykırmamak için bütün gücüyle dişlerini sıktı. Karşı sayfada babalarıyla birlikte başka genç adamların resimleri vardı. Yazı, milyoner iş adamlarının oğullarıyla yapılan bir röportajla ilgiliydi. Yazıya göz gezdirdiğinde, Gareth'in gazeteciye verdiği cevapları buldu. Gareth babasının at yarışları ya da yatlarla ilgili zevklerini paylaşmadığını anlatıyordu. Daha fazla okuyamadı. Yazılar birbirine karışıyor, şiddetli bir mide bulantısıyla gözleri kararıyordu. Hıçkırarak banyoya koştu, yüzüne soğuk su çarptı. Beyni karıncalanırken birden gözlerinin önünde Albay Radford'un yüzü canlandı. Şimdi Gareth'in nasıl yaşlı adamın gözüne girdiği, Albay'ın neden onunla öylesine dostça, hatta saygıyla konuştuğu açıklığa kavuşmuştu.

Rüyada gibi oturma odasına geri döndü. Daha birkaç saat önce Gareth'in nasıl gülerek onunla konuştuğu, onu nasıl öptüğü aklına geldi. Evet, babasının ölümünden sorumlu olan Neville Greene'in oğlu Gareth Greene, can düşmanı Gareth Greene onu öpmüştü. Holly nefretle, acıyla dudaklarını sildi, o öpüşün anısını silmek istercesine. Nasıl da kendisiyle gönül eğlendir-mişti! Bunu neden yapmıştı, o anda Holly düşüne-miyordu. Belki de yatlardan, at yarışlarından değilse bile Gareth böylesi küçük gönül maceralarından zevk alıyordu.

Holly, boğazına takılan hıçkırıkları bastırarak yürüdü, kapıyı açıp çıktı. Başka zaman olsaydı, yüzüne çarpan soğuk hava onu iliklerine kadar titretildi ama o an tüm vücudu alev alev yanıyor, Gareth'in evine doğru görmeyen gözlerle yürürken hiçbir şey hissetmiyordu.

Kapıyı çaldığında Gareth içerden seslendi:

Girin. Ama Holly girmedi, o an başlayan bir titremeyle kapının eşiğinde bekledi. Birkaç saniye sonra Gareth kapıyı açıp onu görünce şaşırarak, Holly, merhaba, neden içeri... diye söze başlamıştı ki, Holly'nin titremesini güç engellediği sesi onu susturdu.

Şey... Şöyle Gareth Greene, söyle bana, daha ne kadar zaman benimle gönül eğlendirecektin?

Gareth'in yüzü birden değişti, birkaç saniye hiçbir şey söyleyemedi, sonra onu yavaşça kolundan tuttu. Önce içeri gel Holly, sana...

Dokunma bana. Holly'nin sesi oldukça yavaş çıkıyordu. Konu onun için o kadar önemliydi ki, kendisinin de nerden bulduğunu bilemediği bir güçle sakin konuşmayı başarabilmişti. Bir daha bana dokunayım deme. Sonra Gareth' in yüzüne baktı. İri iri açılmış gözlerinde, dökmemek için direndiği göz yaşları, gecenin karanlığında pırıl pırıl parlıyordu. Bilmek istiyorum, neden? Söyle bana, neden? Boğazına düğümlenen hıçkırıkları engellemek için başını hafifçe geriye doğru attı. Yüzü bembeyazdı. Ağır ağır elini kaldırdı, tuttuğu gazeteyi uzattı. Al bunu, diye fısıldadı. Ve oku. Ben okudum ve artık daha fazla görmek istemiyorum. Döndü, yıkılmamak için harcadığı çabayla uyuşmuş halde, kaskatı, halasının evine doğru yürüdü.

Eve ulaştığında, arkasından gelen Gareth kapıyı ona açtı. Kendisine dokunacak kadar yakın duran Gareth'in varlığı tüylerini diken diken etti.

Gareth onun arkasından içeri girdi, kapıyı kapattı. Lütfen açıklamama izin ver.

Açıklanacak bir şey var mı? Adın Gareth
Greene mi, değil mi?

Evet, Gareth Greene. Ama sana söyleyecektim...

Söyleyecek mi? diye sözünü kesti Holly. Ne söyleyecektin? Sesi ilk kez hafifçe yükselmişti. Babanın, babamı öldürdüğü için üzgün olduğunu mu? Yoksa olan biteni bilmediğini mi? Bana kalırsa...

Holly, dinle. Tanrı aşkına dinle! Gareth onu kollarından sımsıkı tuttu. Sonra istediğini söyleyebilirsin, ama önce bırak izah edeyim.

Evet, izah et. Önce, adını neden değiştirdiğini açıkla, sonra da Albay Radford'dan neden sırrını saklamasını istediğini anlat. Gareth'in elleri, kollarını canını acıtacak biçimde sıkmaya başladığında yüzü acıyla gerildi ama o devam etti: Ah, evet. Ben aptal değilim. Albay'ın neden sana o kadar yakınlık gösterdiği de şimdi anlaşılıyor. Dilini tutmasına karşılık ona ne vaad ettin? O akşam hep birlikte yemeğe gitmemizin nedeni bu muydu? Canımı acıtıyorsun! Gareth'in parmakları, kollarını demir bir mengene gibi sıkıyordu, elinde olmadan omuzlarını kastı. Gareth öfkeyle derin bir soluk alarak ellerini gevşetti.

Dinle, sandığın gibi değil. Evet, doğru, Albay Radford beni tanıdı, babamı da tanıyormuş. Ama ne yapabilirdim? Kabul ediyorum, gerçek kimliğimi gizledim, ama geçici bir süre için. Sana her şeyi söyleyecektim. Bir an sustu. Holly gözlerinde derin bir acının varlığını gördü. Sana söylemek istedim. Dün gece, sonra da bugün, Strathmore'a giderken ama...

Lütfen sus, diye fısıldadı Holly, Lütfen başka bir şey söyleme. Yalnızca git buradan. Yüzü kireç gibiydi. Ağır bir hastalığa yakalanmış gibi, öylesine güçsüzleşmişti ki birden, ayakta zor duruyordu. Ama artık kendisi için bir düşman olan bu adamın karşısında en küçük bir zayıflık belirtisi göstermemeye kararlıydı.

Gareth'in yüzü de sapsarıydı. Simsiyah saçları ve insanın içine işleyen, derin bir acıyla dolu gözleri bu renksiz yüzde daha da belirgindi şimdi. Holly insanüstü bir çaba harcayarak ona baktı ve son sözlerini söyleyebildi. Neden buradan çekip gitmiyorsun? Seni artık burada istemiyoruz. Elini boynuna götürerek madalyonun zincirini hızla çekip kopardı, yere fırlattı. Artık bunu da görmek istemiyorum. Döndü, arkasına hiç bakmadan sendeleyerek evden çıktı.

Tanrım, Holly, neyin var yavrum? Oturma odasında ayakta duran Holly'nin yüzünü görünce Margaret hala elindeki çaydanlığı masaya bırakarak telaşla yanına geldi. Saat ona

www.CepSitesi.Net

geliyordu. Holly kabuslar içinde geçirdiği çok kötü bir geceden sonra yeni uyanmış, aşağı inmişti.

Oh, Margaret hala! Halasının sevgi dolu kucağına kendini atıp, hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Gerçeği öğrendiğinden bu yana insan üstü bir güçle tuttuğu gözyaşları şimdi yağmur gibi boşanıyor, ona garip bir rahatlık veriyordu.

Anlat bana, dedi halası yavaşça. Yeğenini aldı yanına, kanepeye oturttu, bir süre daha ağlayıp rahatlaması için bekledi. Sonra Holly derin bir soluk alıp, Gareth'in gerçek kimliğini nasıl öğrendiğini, aralarında geçen konuşmayı anlattı.

Ah yavrum, benim güzel kızım, ne diyebilirim ki? Yaşlı kadının da gözleri, sanki geçmişe dalmış gibi, uzaklara dikilmişti.

Sonra eli Holly'nin, göğsüne yaslanmış başına uzandı, gür, yumuşak saçlarını okşadı. Belki de gerçeği söylüyordu, gerçekten seninle konuşup her şeyi anlatacaktı. Açıklamasına izin vermeliydin...

Holly hayretle halasının yüzüne baktı. Anlamıyor musun? Sözler neyi değiştirir ki? O, Gareth Greene, babamın ölümüne neden olan adamın oğlu! Onun bana yapacağı hangi açıklama bu gerçeği değiştirebilir? Halasının ellerine sarıldı. Gönder onu buradan, diye yalvardı. Ondan, sözcüklerle anlatamayacağım kadar nefret ediyorum.

Margaret hala başını salladı. Onunla görüşmeliyim. Sana çay yaptıktan sonra evine gideceğim. Ama ayağa kalkar kalkmaz kapı çaldı. Girin!

Holly tahmin etmişti, içeri giren Gareth'ti. Arkasını dönerek, Ben odamdayım hala, dedi. Gareth'in önünden, hiç yüzüne bakmadan geçip merdivenleri çıktı. İçinde, ona acı çektirmek için dayanılmaz bir istek vardı, bu dürtüsüne engel olmak için tüm gücünü kullanmak zorunda kaldı.

Holly yatağının üzerine oturmuş, onun evden gitmesini beklerken geçen dakikalar ona saatler gibi geliyordu. Neden sonra halası, Gitti. Aşağı gel de bir şeyler ye, diye seslendiğinde saatine baktı, kendisine yüz yıl gibi gelen o uzun süre ancak yirmi dakikaydı.

Aşağıda, halasının kendisi için hazırladığı çayla birlikte tostları yerken, birden aklına Gareth'in o evi satın almakla ilgili söyledikleri geldi. Gidiyor mu? diye sordu halasına,

Hayır.

Holly kaskatı kesildi. Ya... Yani, gitmeyi reddetti, öyle mi?

Hayır canım, ona kalabileceğini ben söyledim.

A... Ama... Holly ansızın üzerine çöken çaresizlik duygusuyla kekelemeye başladı. Ama neden? Neden?

Gitmeyi kendisi önerdi. Çok üzgün...Holly' nin, şaşkın, inanmayan gözlerle baktığını görünce devam etti. Evet, çok üzgün. Onunla konuştuktan sonra onu bu durumda buradan göndereme-yeceğimi anladım. Kendisi, ya da babası kim olursa olsun, böyle bir şey doğru olmazdı. Ona güveniyorum. Onu böyle gönderemem, sonra ölene kadar vicdanım rahat etmez.

Yo, hayır! diye hıçkırdı Holly. O zaman ben giderim.

Hayır, gitmeyeceksin. Halasının sesi birden değişmiş, öğrencileriyle konuşurken olduğu gibi otoriter, kararlı bir ifadeye bürünmüştü.

Sen de burada kalacaksın. Çünkü sen benim evladımsın ve ben artık kışları burada tek başıma kalamayacak kadar yaşlandım, sana ihtiyacım var. Hayvanların sana ihtiyacı var. Onları ve beni, bir adam yüzünden terk mi edeceksin? Böyle yaparsan en az onun babası kadar haksızlık etmiş olmaz mısın?

Holly, tereddüt içinde, ağır ağır başını salladı. Elimden geleni yapmaya çalışırım hala, dedi en sonunda. Margaret hala, yeğeninin önüne omlet tabağını koyarken hafifçe gülümsedi. Şimdilik bu kadarı da yeter. Unutma Holly, seni çok seviyorum.

Holly, Gareth'i kafasından çıkarıp atmak için, kendisini işe vermesi gerektiğini biliyordu. Bu kadar büyük bir acı duymasının nedeni, gerçeği öğrenmeden hemen önce Gareth'le

www.Cepsitesi.Net

arasında geçenlerdi. Hayvanların barınağı olan ağıla gidip, etrafı temizlemeye, battaniyeleri havalandırıp silkmeye başladı. Bir ara halasının az önce anlattıkları aklına geldi. Gareth halasına, babasıyla geçinemediğini ve onunla çok ayrı kişiliklere sahip olduklarını, sürekli sürtüştükleri için evi terk ettiğini ve babasının güç ve para hırsına katlanamadığını söylemişti. Kulağa hoş gelen sözlerdi bunlar, ama Holly ürperdi. Bütün bir gece kendisini nasıl temize çıkaracağını düşünmek için bol bol vakti olmuştu Gareth'in. Yeniden ağlamamak için dişlerini sıktı. Bir düş dünyasında yaşadığı o kısacık mutluluk çok acı bir biçimde sona ermişti. Gareth en az babası kadar acımasızdı. Uğraşmış, çabalamış, Holly'yi kendisine aşık etmeyi başarmıştı. Ona aşık olmak... Holly dudaklarına dokundu. Hayır, onu bir daha hiç öpemeyecekti Gareth. Asla. Annesinin sözleri yeniden kulaklarında çınladı. O senin düşmanındır. Unutma, babanı öldüren odur.

Günler geçiyor, Holly, halasının gerçekten yardıma ihtiyacı olduğunu daha iyi anlıyordu. Kadıncağız her geçen yıl biraz daha yaşlanıyordu. Üstelik Holly hayvanları da çok seviyor, onlara bakmaktan zevk alıyordu. Mike her zamanki gibi ona karşı özenli ve ilgiliydi. Onu neşelendirmeye güldürmeye çalışırken, Holly bu çabanın altında içten içe gelişen bir duygusal bağın olduğunu da seziyordu. Bu yakınlığa karşılık vermek istemekle birlikte, uyuşmuş, felç olmuş duygularıyla bunu başaramıyordu. Olaydan sonraki ilk görüşmeleri dışında Gareth'in adı aralarında hiç geçmiyordu. İlk gün Holly olanı biteni kısaca anlatmıştı Mike' a. Şimdi Laura'nın neden onun peşinden koştuğu da açıklığa kavuşuyor, demişti Mike. Babam Gareth'in gerçek kimliğini ona söyleyince bu Laura'ya daha da çekici gelmiş olmalı.

Ayrıca Mike, Laura aracılığıyla öğrendiği bir şeyi de Holly'ye aktardı. Gareth, çok sevdiği büyükbabası hakkında bir biyografi yazıyordu. Holly düşündü: Böylece Gareth'in neden çalışmadığı da kısmen anlaşılmış oluyordu. O gece yürüyüşleri de, yazıp çizmekten yorulduğu zaman kafasını dinlendirmek için zorunlu bir gereksinme olmalıydı.

Mike'la ondan sonraki haftalarda da düzenli olarak çıktılar. Giderek aralarında, karşılıklı anlayışa ve saygıya dayanan güzel bir ilişki kuruluyordu. Kulübe gidiyorlar, dans ediyorlar, zaman zaman öpüşüyorlardı. Ama bu öpüşmeler, birbirini seven iki insanın değil, iki arkadaşın öpüşmesine benziyordu. Holly bunun nedenini de tahmin edebiliyordu. Kendi acı deneyiminin yanı-sıra Mike da, hala yanlarında kalan kuzeni Laura' nın varlığından etkileniyordu. Laura, Gareth'le çıkmayı sürdürüyordu. Holly birkaç kez Gareth' in Land-Rover'ıyla gece çıkıp geç saatlerde döndüğüne tanık olmuştu. Her defasında arabasının sesini duymamak için ellerini var gücüyle kulaklarına bastırıyor, geçip gitmesini bekliyordu. Ondan öylesine nefret ediyordu ki!..

Onunla çok seyrek karşılaşır olmuştu. Sanki aralarında, birbirlerinden uzak duracaklarına ilişkin söze dökülmemiş, sessiz bir anlaşma vardı. Gareth, ancak Holly evde olmadığı zamanlar halasıyla konuşmaya geliyordu. Çok ender olarak karşılaştıklarında da genç adamın yüzünde o eski, uzak, kayıtsız, kendine güvenli ifadeyi görüyordu Holly.

Biri hariç, kedi yavrularının tümüne sıcak bir yuva bulunmuştu köyde. Son kalanı da, Margaret halanın en eski ve en çok sevdiği arkadaşı Eileen Macdonald yanına almıştı. Eileende, tıpkı Mar-garet hala gibi, on beş kilometre uzakta, dağın başında tek başına yaşıyordu. Margaret hala uzun süre onu, köpeklerden birini alması için kandırmaya çalışmış sonunda bir kedi yavrusu üzerinde anlaşmaya varmışlardı.

Neyse, buna da razıyım, demişti halası, Kış boyunca hiç değilse küçük bir can yoldaşı olacak yanında. Her yıl, kışı burada benimle geçirmesi için kandırmaya çalışırım ama hep geri çevirir önerimi. Keçi gibi inatçı. Holly gülmemek için zor tutmuştu kendini, çünkü inatçılıkta Margaret halanın arkadaşından geri kalan bir yanı olduğunu hiç sanmıyordu.

Günün birinde Eileen telefon edip de, kediye arkadaşlık etmek için bir köpek almak istediğini söyleyince çok şaşırdılar. Margaret hala bu kez de, köpeklerden hangisini verecekleri konusunda telaşa düştü. İyi huylu, sessiz biri olmalı, oh, Tanrım!

www.CepSitesi.net

Şimşek'e ne dersin? dedi Holly. Şimşek adı bu bol tüylü, cinsi ve yaşı belirsiz ama sevimli köpeğe, uyuşukluğu, akıl almaz tembelliği nedeniyle verilmişti.
Halası sevinçle başını salladı. Bak bu iyi fikir işte, Eileen vazgeçmeden hemen götüreyim.
Holly, halasıyla köpeğin ardından karışık duygularla baktı. Yiyecek bekleyen bir boğazın eksilmesi onlar için iyiydi ama o yumurcağı da çok severdi. İçini çekip yarım bıraktığı ütüsüne döndü.
Birkaç saat sonra halası geri döndüğünde yüzü perişandı. Holly merakla yanına koşup, Margaret hala ne oldu? diye sordu.
Eileen. Halası içini çekerek pelerinini çıkardı, kanepeye attı. Fena halde üşütmüş, çok hasta. Bir de düşüp ayağını burkmuş, kendine bakacak hali de yok. Ona yemek yaptım, bize gelmesi için İsrar ettim ama dinlediği yok. Çaresizlik içinde başını sallayarak bir koltuğa çöktü. Ne yapacağım bilemiyorum. Aklım onda kaldı.
Holly, su doldurduğu çaydanlığı ocağa koyarak pencereden dışarı baktı, dudaklarını ısırdı.
Buz gibi soğuk bir kasım günüydü, dondurucu havada kar kokusu vardı. Tek başına yaşayan hasta, yaşlı bir kadın için tehlikeli olabilirdi. Birkaç günlüğüne sen onun yanında kalsan? deyiverdi çabucak, fikrini değiştirmek için kendine fırsat tanımadan. Hayvanlara ben bakarım.
Oh, hayatım! Ama sen... Yani, demek istemiştim ki... Margaret hala durup derin bir soluk aldı. Çok iyisin, ama...
Ben çok ciddiyim, gidebilirsin.
Sen olağanüstü bir insansın. Halası, ayakkabılarını çıkarmak için eğildiğinde, Holly onun yüzündeki gülümsemeyi yakalayıverdi ve şaşırdı.
Ertesi gün, Gareth'in arabasına binen halasını 98
uğurlarken Holly, bunu ona önermekle doğru bir iş yapıp yapmadığını düşünüyordu. Bir yandan da, yıllardır tek bir gün bile tatil yapmamış olan halasına bu olanağı tanımakla ona bir çeşit sevgi borcu ödediğini de biliyordu. Ayrıca halası ona arabasını bırakmıştı. İstediği zaman köye inebilir, yalnızlık çektiği zaman Mike'ı eve çağırabilirdi. Üstelik evde gerekli olan her şey de vardı. Böylece kendini yüreklendirdikten sonra, evde yalnız geçireceği bu ilk günde neler yapacağını planlamaya başladı.
O akşam, Mike'a telefon edip çaya çağırdığında hafif hafif kar yağmaya başlamıştı. Şöminenin başında radyo dinleyip, konuşarak güzel bir akşam geçirdiler. Bir ara Mike içini çekip, Biliyor musun, bütün bir geceyi şu ateşi seyrederek geçirebilirim, dedi.
Holly güldü. Bütün geceyi burada geçireme-yeceğini biliyorsun, ateşi seyretmekten başka bir şey yapmayacak olsan bile...
Mike başını salladı. Benimle tamamen güvencede olduğunun sen de farkındasın. Ancak bu demek değil ki... Uzandı, yarı şaka yarı ciddi, Holly'yi kendine doğru çekip öptü, ... seni istemiyorum. Ama daha ileri gidecek olursam bu güzel dostluğumuza gölge düşüreceğimi de biliyorum.
Holly ciddi bir yüzle ona döndü, Evet, doğru, dedi yavaşça. Açıklaması çok zor Mike, ama bundan ötesi için henüz hazır değilim. O an, çok yakın bir geçmişte yaşadığı başka bir anıyla içi burkulmuştu.
Sonra, Mike'ı uğurlamak için çıktığı kapıda, arabanın gittikçe uzaklaşan farlarına bakarken soğuk havayı derin derin içine çekti. Elinde olmadan gözlerini yandaki eve çevirdiğinde, pencerelerinden sızan solgun ışığı gördü ve ansızın büyük bir yalnızlık duygusuyla ürperdi.
ALTINCI BÖLÜM
Ertesi sabah pencereye gittiğinde donakaldı. Her yer bembeyazdı. Sanki dünya, göz kamaştıran beyazlıkta bir yorganın altında, kış uykusuna yatmıştı. Hemen sabahlığını giyip hayvanları bahçeye çıkarmak üzere aşağı indi. Arka kapıyı açtığında yarım metre yüksekliğinde kardan bir duvarla karşılaştı. Kazan'la Smokey, İstemez, teşekkürler, der gibi içeri kaçıverdiler. Üstelik kar hiç durmadan yağmaya devam ediyordu.

www.CepSitesi.Net

Giyinip elinde kürek, ağıla yol açtıktan ve arka kapının önünü de temizleyip, karın hızla tutmasını engellemek için yere eski, büyükçe bir kilim serdikten sonra mutfakta oturup sıcak çayını içmeye koyuldu. Ve gerçek, birden tüm ürkütücülüğüyle kafasına bir balyoz gibi indi: Burada, Gareth'le birlikte mahsur kalmıştı! Elinde çay fincanı kalakaldı. Burada daha önce de kışın mahsur kalmıştı. Ama o zaman, büyüklerin güven veren kanatları altında, sıcak bir evde kapalı kalmak, heyecanlı, hatta tatlı bir serüvendi onun için. Ama şimdi her şey çok farklıydı. Hayvanların sorumluluğu ve evin çekip çevrilmesi tek başına onun omuzlarındaydı.

Holly bunun, kendisi için bir sınav olduğunu biliyordu. Sonra aklına gelen bir düşünceyle irkildi. Gareth, ondan yardım istemesini bekleyecekti. Toparlanıp sandalyede dimdik oturdu, başını geriye doğru attı, Hayır, bu hiçbir zaman olmayacak, dedi yüksek sesle.

Sonra kalktı. İlk işi halasına telefon edip her şeyin yolunda olduğunu haber vermekti.

Halası, Holly'nin sesini duyup, iyi olduğunu öğrenince rahatladı. Bileydim hiç seni yalnız bırakır mıydım? dedi pişmanlıkla. Bir şeye ihtiyacın olmadığından emin misin? Köpeklerin yiyecekleri kilerde ve...

Her şeyin yerini biliyorum, diye gülerek onun sözünü kesti Holly. En kötü olasılıkla ekmeğimi kendim yaparım. Şey, tarifi neredeydi?

Dolapta, ikinci çekmecede örgü kitabının arka sayfasında yazılı. Ne yapsak acaba? Becerebilecek misin?

Sen merak etme! Ben zaten yapmasını biliyorum. Yarın da telefon ederim, Eileen'e sevgilerimi söyle, hoşça kal!

Ekmek yapmayı bildiği, yalnızca bir şakadan ibaretti ama pencereden dışarı bakıp da, hiç durmadan yağan karı görünce ürperdi. Ya şaka gerçeğe dönüşürse!..

Aradan iki gün geçti. Şimdi karın kalınlığı bir metreyi bulmuştu. Ağılla ev arasında kapanan yolu açmak için Holly saatlerce uğraştı. Gareth de onunla birlikte çalışıyordu. Ama hemen hemen hiç konuşmadılar. Tüm evren bambaşka bir görüntüye bürünmüştü. Zaman zaman denize doğru kanat çırpan bir martının çığlıklarından başka her yer derin bir sessizliğe gömülmüştü. Holly ürküntüyle, sanki çevrede Gareth'le kendisinden başka hiçbir canlı kalmamış gibi bir duyguya kapıldı. Neyse ki telefon çalışıyordu.

Sonra, pazar günü, yani halasının gitmesinden tam bir hafta sonra, Mike'ı çağırmak için telefonu açtığında hatların kesildiğini anladı. Yavaşça almacı yerine bıraktı ve ön kapıya gitti. Göz alabildiğine uzanan beyazlıkta hiçbir canlı görünmüyor, tek bir ses bile işitilmiyordu. Birden iliklerinde duyduğu soğuk ve yalnızlık duygusuyla titremeye başladı. İçeri girdi. Şimdi gerçek anlamda yapayalnız kalmıştı.

Saatler geçmek bilmiyordu sanki. Bütün gün evde ne kadar dergi gazete varsa okudu, sonra okuyacak başka şeyler bulmak umuduyla kullanılmayan yatak odasına girdi. Girer girmez de, buraya son geldiğinde olanları hatırlayıp ürperdi. Hala bir köşede duran renkli magazin eklerine bakmamaya çalışıyordu. Keşke, keşke o gazeteye değil de, bir başkasına baksaydı, keşke görme-seydi. Ama bu neyi değiştirecekti ki? Gerçeği öğrenmişti, nasıl ve ne şekilde öğrendiğinin hiç önemi yoktu. O işkenceye benzer acı yavaş yavaş azalmış, yerini nedenini anlayamadığı çok daha derin bir sızıya bırakmıştı.

Sonra, köpekleri doyurmak için ağıla gitti. En çok sevdiği iş de buydu. Yemeklerini yedikten sonra bir süre oturup onlarla oynardı hep. Afgan tazısı bütün görkemiyle uzanmış, ona bakıyordu. Elinde köpeklerin yemek kaplarıyla, buzlu kaygan yolda eve doğru yürürken, akşamın alacakaranlığıyla birlikte ortaya çıkmaya başlayan yıldızlara baktı. Yapayalnız bir gece daha başlıyordu. Birden Gareth'in kapısının yakınlarında bir hareket gözüne çarptı ve onunla karşılaşmamak için adımlarını hızlandırdı. Ama bu arada önündeki incecik buz tabakasını görememişti.

Basar basmaz, ayağının altından yerin kaydığını hissetti, elindeki metal kapların yere çarpmasıyla çıkardıkları ses sanki çok uzaklardan gelir gibiydi. Bir saniye sonra kendini karların arasında boylu boyunca yatar durumda buldu.

www.Cepsitesi.net

Birkaç saniye düşmenin şokuyla ne olduğunu anlayamadan orada yattı, sonra Gareth'in yardıma geleceği korkusuyla kendine geldi, doğrulmaya çalıştı. Vücudunun sol yanı, omuzundan ayak bileğine kadar dayanılmaz bir acıyla felç olmuş gibiydi. Soluk soluğa, titreyerek eve doğru yürüdü. Can acısından haykırmamak için kendini güç tutuyor, ağzında kanın tuzlu tadını duyuyordu.

Güçlükle kapıyı açtı, neredeyse oturma odasında yere yığılıyordu. Dolaba dayanıp bir süre, ürkütücü dalgalar halinde yükselen mide bulantısının geçmesini bekledi. Ama ne sol yanındaki korkunç acı, ne de bulantısı geçmek bilmiyordu. Üstelik kolunun da kanadığını biliyordu. Kendini sürüklercesine mutfağa gitti, lavaboya tutunup kazağını çıkarmaya çabaladı. Yalnızca sağ elini kullanarak kazağı başından çıkardı ama işin en zor kısmı kazağı yaralı olan sol kolundan çıkartmaktı. Acıdan dişlerini sıkarak onu da başarmıştı ki ön kapı yavaşça açıldı ama Holly, onun sesini duyuncaya kadar Gareth'in, geldiğini fark etmedi: Yardım edeyim.

Holly, kulaklarına inanamamıştı. Bembeyaz bir yüzle dönüp güçlükle fısıldayabildi: Git buradan!

Ama o, yine de gelip Holly'nin yanıbaşında durdu. Holly kazağıyla göğsünü örttü ama bu küçük hareket bile kolundaki müthiş ağrının artmasına, başının daha çok dönmesine neden olmuştu. Duyduğu utanç ve acı, düşmenin şokuyla birleşince bayılacak gibi oluyor, durduğu yerde sallanıyordu.

Sen yaralanmışsın, dedi Gareth sert bir sesle. Bırak sana yardım edeyim, her şeyden önce...

Hayır! Onun kendisine dokunacağını düşünmek bile tüylerini ürpertiyordu. Kolundaki acı artmaya başlayınca dizlerinin bağı çözülür gibi oldu. Güçlükle fısıldadı: Git buradan...

Gareth hiçbir şey söylemeden onu kucağına aldı, şöminenin yanındaki kanepeye yatırıp yanma diz çöktü. Dinle beni Holly. Sana biraz kanyak içireceğim. Ama ondan önce üzerine bir battaniye örtmem gerek. Nerede bulabilirim?

Odamda yatağımın üzerinde. Acıdan gözlerine yaşlar doluyordu. Onunla tartışamayacak kadar bitkindi. Gareth yukarı çıktı, basamakları ikişer ikişer inerek battaniyeyi Holly'nin üzerine örttü, tekrar kayboldu. Holly kolunun ve baştan aşağı sol yanının gittikçe artan acısından ve düşmenin sarsıntısından tüm gücünü yitirmiş bir halde, gözlerini yumdu. Ağzına dolan kan, dudağının kenarından çenesine doğru süzülüyordu.

Al şunu, dudağına bastır, bir süre öyle kalsın. Gareth'in sesi çok uzaklardan geliyor gibiydi. Parmaklarına soğuk bir bezin tutuşturul-duğunu hissetti. Hiç ses çıkarmadan söyleneni yaptı.

Tamam. Düşerken dudağını ısırmışsın. Kan durdu sayılır. Şimdi şunu iç, biraz yakabilir.

Holly, titreyen eliyle bardağı dudaklarına götürdü, içkiden iri bir yudum aldı. Sonra, Gareth'in yüzüne hiç bakmadan bardağı geri verdi. Onu görmek istemiyordu, tüm umudu birazdan çekip gitmeseydi.

Şimdi koluna bir bakayım. Holly'nin irkilerek battaniyeyi göğsüne doğru çektiğini görünce sert bir sesle ekledi. Merak etme sana bakmıyorum. Yalnızca kolunun durumunu görmek istiyorum. Kanepenin yanında diz çöktü, yavaşça Holly'nin sol bileğini eline alarak kolunu kendine doğru çekti.

Kanyak Holly'ye iyi gelmişti. Acısını azaltmamış ama zihnini açmış, sersemliğini gidermişti. Yumuşak dokunuşlarla yaralı kolunu inceleyen Gareth'i izliyordu. Yaranın, çevresindeki deriler yüzülmüş, kanı üzerinde pıhtılaşmıştı. Başı öne eğik duran Gareth'in simsiyah, dağınık saçlarına bakıyordu. Üzerinde lacivert bir kazak ve eski bir blucin vardı; güçlü, geniş omuzları insana sıcak bir güven duygusu veriyordu. Holly ona daha fazla bakamayacağını hissedip hızla başını öbür yana çevirdi. Tam o sırada başını kaldıran Gareth bu hareketi görmüş ama yanlış anlamıştı.

Canını mı acıttım? diye sordu. Holly, cevap vermek için bu kez ona bakmak zorunda kaldı. Simsiyah gözleri bir yabancınınki gibi kayıtsız ve uzaktı. Hayır. Zaten yeterince acıyor. Kırmamışım, değil mi?

www.CepSitesi.Net

Gareth başını iki yana salladı, bir tutam saç alnına düştü. Holly birden elini uzatıp o saçı geriye atmak istedi ve aynı anda bu duyguyla kaskatı kesildi.

Hayır, sanmıyorum. Ama kötü incitmişsin. Yarın daha da kötü ağrıyacak. Çürükler şimdiden ortaya çıkmaya başlamış. Bacağın nasıl?

Ağrıyor, dedi Holly kısaca. Burada, böyle oturup konuşacaklar mıydı? Buna katlanamazdı. Herşey için teşekkür ederim. Bundan sonrasını kendim beceririm.

Gareth ayağa kalktı ve Holly'nin gözlerinin içine baktı. Sonra, sanki bir sağır ya da geri zekalıyla konuşuyormuş gibi sözcüklerin üzerine basa basa, ağır ağır cevap verdi. Kendi başına hiçbir şey yapamazsın. Başka çaremiz yok, ben de buraya taşınacağım. Bu durumda yalnız kalamazsın.

Holly'nin öfkeyle karşı koymaya hazırlandığını görünce devam etti. Buna ben de en az senin kadar istekli değilim, ama başka çarem yok. Senin yerinde bir köpek olmuş olsaydı, onu da bu durumda bırakamazdım.

Holly bütün gücünü toplayıp doğrulmaya çalıştı, Seni burada istemiyorum, dedi ateş püsküren gözlerle. Anlamıyor musun?

Gareth gözlerini kıstı. Bunu gayet açık söyledin. Anlamamam için fazla kalın kafalı olmam gerekirdi. Ama ben, birkaç gün içinde zorunlu bir ateşkes öneriyorum. Pencereden dışarı, yağan kara bir göz attı. Ya da daha fazla. Tekrar Holly'ye baktığında simsiyah gözlerinin ürkütücü derinliklerinde anlaşılmaz bir şey vardı. Ayrıca aynı evde kalmamız konusunda modası geçmiş düşüncelere kapılmana da gerek yok. Sana tecavüz etmeye yeltenecek değilim. Holly'nin irkilerek irileşen gözlerine, açılan ağzına bakıp devam etti. Aslına bakarsan sana dokunmak için en ufak bir arzu bile duymuyorum. Yani yanımda güvencedesin.

Benimle ne cesaretle böyle konuşabiliyorsun? diye gücünün yettiğince bağırdı Holly. Öfkeden birden canlanıvermişti.

Gareth'in tek kaşı alayla kalktı. Bu öfkeli utangaçlık gösterilerini de bir yana bırak, artık geçerliliğini yitirdi. Hem sen de bir ortaçağ rahibesine hiç benzemiyorsun!

İğrençsin! diye dişlerinin arasından fısıldadı Holly.

Evet öyleyim. Bunu daha önce de konuşmuştuk. Bence bir süre için bu tartışmaları bir yana bıraksak iyi olacak. Şimdi ben kendi evime gidip sobayı söndüreceğim, bu arada sen de nerede yatacağımı düşünürsün. Kapıya doğru yürüdü, sonra durup tekrar Holly'ye döndü. Döndüğümde kolunu sararım.

Her şey yavaş yavaş Gareth'in denetimine geçmişti. En kötüsü de, Holly'nin buna karşı yapacağı hiçbir şey yoktu. Gareth evinden döndükten sonra onun kolunu sarmış ve böylece acısı oldukça hafiflemişti ama vücudunun geri kalan yerleri, özellikle sol kalçası ve bacağı ağrımaya devam ediyordu. Öyle ki, en küçük bir harekette gözlerine yaş dolacak kadar acı veriyor, bağırmamak için dişlerini sıkmak zorunda kalıyordu.

Gareth şimdi ağıla köpeklere bakmaya gitmişti. Doğal olarak yürüyüşe çıkamamışlar, Gareth'in kardan temizlediği, telle çevrili alanda gezip oynamakla yetinmek zorunda kalmışlardı. Holly onların karda oynamayı çocuklar gibi sevdiklerini biliyordu.

Evine döndükten sonra Gareth elinde birkaç giysi ve havluyla içeri girmiş ve Hangi odada kalabilirim? diye sormuştu.

Holly kuruyan dudakları arasından cevap vermişti: Halamın odasında. Çarşafları o gittikten sonra değiştirmiştim.

Oldu. Sonra, sanki hiçbir şey olmamış gibi ıslık çalarak merdivenleri çıkmıştı. Holly sinir içinde yumruklarını sıkmış, bütün bu başına gelenlere bin lanet okumuştu. Ne kadar çabuk iyileşirse o da o kadar çabuk evine dönecekti. Onun gitmesini düşünmek bile içini sevinçle dolduruyordu. Ama yine de, yüreğinin ta derinliklerinde çözümleyemediği bir duygu vardı. Onun yüz metre ötede yaşadığını, çalıştığını, yemek yediğini, uyuduğunu düşününce bu duygu su yüzüne çıkıyor, onu rahatsız ediyordu. Holly öfkeyle silkindi. 'Ne oluyor bana: Neler düşünüyorum böyle?'

www.CepSitesi.Net

Dış kapının açıldığını, Gareth'in ağır çizmelerini çıkarıp taş zemine bıraktığını duydu. Az sonra oda kapısı açılınca, dışarının soğuk havası kısa bir süre için içeri doldu.

Hepsi yerlerine yattı, diyerek ateşe doğru yürüdü Gareth. Dışarısı çok soğuk. Isıtıcılara rağmen yine de ağıl yeterince ısınmıyor.

Holly başını kaldırdı, onunla köpekler hakkında konuşmak daha kolay geliyordu. Yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Çok üşürlerse birbirlerine sokulurlar.

Gareth başını salladı, ama sanki aklı başka bir yerde gibiydi. Sessizlik birden havayı gerginleştirmişti. Holly tedirginlikle yerinde hafifçe kıpırdandı. Gareth, onun rahatsızlığını fark etmiş gibi belli belirsiz gülümsedi.

Bu gece banyo almalısın. Su çok sıcak olmamalı ve içine bol tuz atmalısın. Yeterince tuz var

Evet, ama nasıl... Holly sözünü tamamlaya-madan sustu.

Nasıl becereceksin, değil mi? diye, cümlesini Gareth tamamladı. Yardıma ihtiyacın olursa beni çağırabileceğin aklında olursa, daha rahat edersin.

Holly başını kaldırıp ters ters baktı, sesindeki iğneleyici ton sinirine dokunmuştu. Merak etme, öyle bir şey olmaz.

Gareth kuru bir sesle güldü. Yalnızca şakaydı.

Ama ben hiç de komik bulmadım.

Bulmadın mı? Bak buna çok üzüldüm. Gareth'in sinirli olduğunu farketmişti Holly ve garip bir korkuya kapılmıştı. Halasının evine, kendi evindeymiş gibi büyük bir rahatlıkla yerleşen bu iri yapılı, güçlü adam karşısında ne yapacağını bilemiyordu. Onun yanında kendini bir çok yönden güçsüz, zayıf hissediyordu. Onda çözemediği, derinliklerine inemediği ürkütücü bir yan vardı.

Gareth saatine baktı. Bence artık banyoya girmelisin. Ağrı kesici merhemin var mı?

Evet. Holly dudaklarını ısırdı, onunla tartışmanın hiçbir yararı yoktu, söylediklerini yapmak daha iyi olacaktı. Doğrulmaya çabaladı, Gareth ona yardım etmek için eğildiğinde karşı koymadı. Kalkmasına yardım ederken sağlam kolundan tutan eli güçlü ama yumuşaktı. Holly ayağa kalktığında öyle onurlu, vakur bir edayla battaniyesine sarındı ki, hali hem komik, hem de dokunaklıydı. Teşekkür ederim.

Senin için küvete su dolduraymı, dedi Gareth, kaygıyla ona bakarken.

Holly başını dik tutmaya çalışarak cevap verdi. Ben yaparım, teşekkürler. Yürümek onun için gerçek bir işkenceydi, ama başaracaktı, başarmalıydı!

Kapıyı kilitleme.

Holly, acılar içinde adım atarken durdu, döndü, irileşmiş gözlerle ona baktı. Ne?

Düşebilirsin, ya da yardıma ihtiyacın olabilir diye söyledim. Merak etme, sen banyodayken ben hep aşağıda olacağım.

Holly, bunları söylerken Gareth'in çenesinin tehlikeli bir biçimde kasıldığını ve başka hiçbir şey söylemeden döndüğünü gördü. Evet, söylediği mantıklıydı ama...

Merdivenleri güçlükle, adım adım çıktı. Az sonra ılık, tuzlu suda vücudunu dinlendirirken her şeyi yeni baştan düşündü. Onunla tartışmamalıydı, iyileşinceye kadar kararları onun almasına, işleri onun yürütmesine ses çıkarmamalıydı. Bu geçici bir uzlaşma olacaktı. Sonra birden aklına annesi geldi. Şimdi burada olsaydı ne yapardı, ne düşünürdü? Ama annesi bir daha hiç yanında olmayacaktı. Gözlerine yaşlar doldu. Acaba annesi Neville Greene'in bir oğlu olduğunu biliyor muydu?

Ertesi sabah uyandığında panik içinde, tek bir kasını bile oynatamadığını fark etti. Sanki üzerinden bir silindir geçmiş gibiydi. Doğrulmaya çalıştığında acıyla inledi. Merhemin kokusu odaya sinmişti. Önceki gece, banyodan çıkıp Gareth'e seslenerek iyi olduğunu söyledikten sonra, odasında ağrıyan yerlerini merhemle ovmuştu.

www.CepSitesi.Net

Yatağının kenarına oturdu, ağır ağır, acı içinde sabahlığını giydi. Gareth aşağıda olsa bile başka çaresi yoktu çünkü henüz giyinmesi olanaksızdı bu ağrılarla.

Yine ağır ağır aşağı indi. Her adımda bir süre durması gerekiyordu. Merdivenin korkuluğuna tutuna tutuna basamakların sonuna geldiği zaman, sönmüş şöminenin başında yatan köpekler, acısını sezmiş gibi kalkıp kuyruklarını sallaya sallaya yanına geldiler. Birden, Gareth'in fikrini değiştirip evine gitmiş olabileceği düşüncesi aklına geldi. Aynı anda ağır bir yalnızlık duygusuyla ürperdi. Sonra bir duyguyu telaşla yüreğinden kovmaya çalıştı. 'Ne oluyor bana? Onu burada istemiyorum ki!' diye düşündü. Ama yine de...

Sonra dün gece aklına geldi. Tam yatağına girecekken kapısı çalınmış, içeri elinde bir fincan kakao ve iki aspirinle Gareth girmişti. Kakao ile aspirinleri içmesini söyledikten sonra iyi geceler dileyerek çıkmıştı. Holly ansızın vicdan azabına benzer bir şeyler duymuştu. Fincanı ona uzatırken Gareth'in gözlerinde yakaladığı ifadeyle yüreği bir an için duracak gibi olmuştu. O gözlerde yalnızlık vardı...

Holly çay suyunu ocağa koyup ekmekleri elektrikli ızgaranın içine yerleştirdi. Mutfak yavaş yavaş ısınmaya başlamıştı. Köpeklerle kedileri bahçeye çıkardıktan sonra çayı demledi. Tam fincanın birine çay koyacaktı ki, durdu, yüreği hızlı hızlı çarpmaya başladı. Gareth'e çay götürme düşüncesi doğru muydu? Götürmek istemiyordu ama dudaklarını ısırarak içinden gelen dürtüyü dinledi. Sonra, fikir değiştirmek için kendine fırsat tanımadan fincanı doldurdu, şekerini koydu. Izgaraya yeni ekmekler yerleştirip, elinde fincanla halasının odasına giden uzun yolu ağrılar içinde ağır ağır yürümeye başladı. Gareth şimdi burada kalıyordu.

Kapının önüne geldi, yaptığına pişman olmuştu bile. Ama çok geçti. Kapıyı vurup cevabını bekledi.

Girin, diye uykulu bir ses duyuldu içerden. Holly güçlükle yutkunarak kapıyı açtı. Gareth, halasının yatağında, yüzükoyun yatıyordu. Belli ki henüz tam uyanamamıştı. Anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı. Holly ayaklarının ucuna basarak yaklaştı, elindeki fincanı komodinin üzerine bırakıp dönmeden önce güç duyulur bir sesle fısıldadı. Çay getirdim.

Gareth hızla dönünce, zaten gergin bir durumda olan Holly yerinden sıçradı. Ona bakmamaya, yatağın içinde doğrulurken beliren lacivert pijamasını görmemeye çalışıyordu. Beyaz çarşafların içinde olağanüstü çekici esmerliği ve simsiyah saçları daha da belirginleşmişti. Holly tüm çabasına karşın gözlerini ondan alamıyordu. Sanki Gareth, büyülü bir çekim gücüne sahipti. Gözleri Holly'ninkilerle karşılaştığı zaman genç kız büyülenmiş gibi bakakaldı. Pijamasının önü açıktı ve tüylerle kaplı çıplak göğsü görünüyordu. Genç adam gözlerine inanamamış gibi şaşkın bir yüzle Holly'ye baktı. Bana...sen... çay mı getirdin?

Evet. Holly hemen arkasını döndü, yoksa yüzü kendisini ele verecek, oda tüm duygularını anlayacaktı. Birden burnuna yanık kokusu geldi. Ekmekler! Ekmekleri unuttum, diyerek odadan kendisini zor attı. Yine ağrılar içinde merdiveni güçlükle indi, bir yandan da ekmeklerin tam zamanında yanmasına seviniyordu. Kapkara olmuş dilimleri attıktan sonra hem acıdan, hem de en beklemediği anda benliğini saran duygulardan eli ayağı titreyerek tabureye çöktü. Eğer odada bir dakika daha fazla kalsaydı, Gareth her şeyi anlayacaktı. Ondan nefret ettiğini sanıyordu, çünkü nefret etmesi gerekti, ama birkaç dakika önce, onun uykudan uyanışını, yüzündeki o yumuşak, sevimli ifadeyi, elindeki çay fincanını görünce gözlerinde beliren şaşkınlığı gördüğü zaman ona karşı duygularının hiç değişmediğini anlamıştı. Yüreği, aklına, mantığına başkaldırmış, kendini onun kollarına atmamak, başını göğsüne gömmemek için insanüstü bir çaba harcamıştı. Bu aşk mıydı, yoksa yalnızca bedensel bir arzu muydu, bilemiyordu, ama tüm varlığıyla onun kendisini öpmesini istiyordu.

Kendine çay koydu, titreyen elleriyle çabuk çabuk içti. 'Ben deliriyorum galiba,' diye düşündü. 'Ondan nefret etmem gerekirken, onu her düşündüğümde yaprak gibi titremeye başlıyorum.' Birden aklına Laura geldi ve o kahredici kıskançlık duygusu yine yüreğine bir bıçak gibi saplandı. Kimbilir Gareth'e bu kadar yakın olmasına karşın onu göremediği için nasıl öfkeleniyordu! Peki ya Gareth? Herhalde o da Laura'yla buluşamadığı için kendi kendini

www.CepSitesi.Net

yiyip bitiriyordu. Holly, ona karşı duyguları ne olursa olsun Gareth'e ilişkin pembe düşler kurmuyordu. Bir milyarderin oğlu olarak, ber istediği kadını elde etmeye alışık olmalıydı. Kendisiyle olan ilişkisine de yalnızca bir oyun, bir eğlence gözüyle baktığı kesindi.

Gareth aşağı indikten sonra her iki ocağı da yakmış, Holly de ekmek yapmayı planladığını söylemişti. Genç kız onunla ilgili duygularını bütün açıklığıyla anladıktan sonra, Gareth'le doğal konuşmakta güçlük çekiyordu. Gareth, bir şeyler sezmiş gibi ona baktı. Yardıma ihtiyacın olur mu?

Evet, lütfen. Tepsiler çok ağır. Fırına koyarken kaldırabileceğimi sanmıyorum.

Gareth başını salladı. Zamanı gelince bana haber ver. Ben şimdi köpekleri hava almaya çıkaracağım, sonra da birkaç parça eşyamı almak için eve gideceğim. Yatak odasında çalışabilir miyim?

Yukarsı soğuktur. Ne tür bir çalışma bu?

Yazı, diye kısaca cevap verdi Gareth ve olumsuz tepkisini beklercesine Holly'ye baktı.

Ya! Oturma odasında çalışsan? Burası daha sıcak. Ben de ayak altında dolaşmamaya gayret gösteririm.

Gareth, kulaklarına inanamamış gibi Holly' nin yüzüne baktı. Olur. Masayı pencerenin önüne taşırım. Benim evden yiyecek bir şeyler de getireceğim.

Tıraş olmuş, saçlarını geriye doğru taramıştı. Bu haliyle Holly'ye acı verecek kadar yakışıklı ve çekiciydi. Oysa Holly biliyordu, onu bir erkek olarak görmemeliydi. Ama Gareth gibi bir adamın fiziksel varlığını insanın iliklerinde duymaması olanaksızdı. Bir süre önce, o düş gibi geçen bir kaç saat içinde kendi kadınlığının bilincine varmasını sağlayan da o olmamış mıydı?

Gareth çıktıktan sonra Holly kendi kendine duyduğu öfkeyle elini gür saçlarında gezdirdi. Ev ısınmıştı, dışarda olağanüstü güzel bir kış günü hüküm sürüyordu. Gidip ağır hareketlerle masanın üzerinde aylardır birikmiş olan fazlalıkları toplamaya başladı. Kucağında kitaplarla birkaç adım atmıştı ki, dışarda, kapının açıldığını duyunca hızla döndü ve kitaplar yere saçıldı. Toplamak için eğildiğinde beline giren bıçak gibi bir ağrıyla hareketsiz kaldı, neredeyse bayılıyordu.

Ne yaptığını sanıyorsun sen? Gareth'in öfkeli sesi kulağına çok uzaklardan geliyor gibiydi. Doğrulmaya çalıştı, başaramadı. Gareth elindeki çantayı bir kenara bırakıp yanına geldi, tutmak için ona uzandı. Masayı senin için toplamaya...

Seni küçük aptal! diye sözünü kesti Gareth. Hiçbir iş yapmaman gerektiğini bilmiyor musun? Hareket edebilecek misin?

Hayır... Bir dakika izin ver. Doğrulmasına yardımcı olmak için Gareth onu belinden tutuyordu. Belinde hissettiği bu eller, sanki kendisini okşar gibi yumuşak ve şefkatliydi. Yardım et, diye fısıldadı Holly, nedenini kendisi de anlamadan. Bu yakarış, salt bir yardım isteğinden öte, çok daha derin bir şeyler ifade ediyordu.

Gareth yumuşak, okşayıcı bir ses tonuyla, Bir süre hareket etme, böyle dur, dedi.

Ayakta, masanın yanında duruyorlardı. Holly onun güçlü, sımsıcak ellerini vücudunda hissediyordu. Hafifçe içini çekerek ona yaslandı. Gareth' in düzenli, ama olağandan daha hızlı kalp atışlarını hissediyordu. Vücutlarının birbirine dokunuşuyla Holly tepeden tırnağa bir elektrik akımının bedenini sardığını hissetti. Elinin dokunuşu alev gibi yakıcı, yüzünde duyduğu soluğu sıcacıktı. Yüzleri öylesine birbirine yakındı ki, Holly bir başını kaldırsa... Gerisini düşünemedi, yüreği deli gibi çarpmaya başlamıştı. Aynı anda Gareth sert bir hareketle onu kendinden uzaklaştırdı. Ne diye evin içinde dolaşırsın, anlamıyorum ki!

Odanın havası birden gerginleşmişti. Holly kanepeye oturdu. Gareth olduğu yerde duruyor, ansızın gölgelenen gözleriyle ona bakıyordu. Koluna tekrar bakmam gerek.

Sen uğraşma, ben yaparım, dedi Holly.

www.Cepsitesi.Net

Saçmalama! Gareth döndü, mutfağa gitti. Kanepede tek başına kalan Holly, kendini toparlamaya çalışıyordu. Gareth'in de kendisine karşı kayıtsız olmadığını çok açık bir biçimde anlamıştı ve bu, heyecanını daha da artırıyordu.
Gareth, elinde ilk yardım çantasıyla mutfaktan döndüğünde sinirliydi. Tek bir sözcük söylemeden kolunu uzatması için eliyle işaret etti. Sargıyı açıp, pansuman yaparken Holly, şakağında bir kasın sürekli attığını görebiliyordu. Boğucu sessizliğe daha fazla dayanamayan Holly önüne geçemediği bir dürtüyle konuştu: Yaptığın işten bu kadar sıkıldığını belli etmene gerek yok. Kendim yapabileceğimi söylemiştim.
Kes sesini! derken Gareth başını kaldırmadı bile. Bir an için Holly kulaklarına inanamadı, sonra söylediği sözün bilincine varınca hızla kolunu çekti.
Zahmet etme!
Saçmalamayı bırak. Gareth başını kaldırdı, bir bilmece gibi anlaşılmaz gözlerle Holly'nin yüzüne baktı. Dinle. Eğer erkek olsaydın şimdiye kadar çoktan seni yola getirmiştim. Ama olmadığına göre bunu yapamıyorum. O halde kendimi tutamayıp kaba sözler söylediğim zaman duymamazlıktan gelmek zorundasın.
Holly tek sözcük söyleyemedi, sonunda kendisi hakkındaki düşüncelerini de böylece öğrenmiş olmuştu. Acıdan ve çaresizlikten ansızın gözlerine yaşlar doldu, dudakları titremeye başladı. Gareth başını kaldırıp ona baktı.
Yo, Tanrı aşkına, hayır! Şimdi de gözyaşları! Pekala, öyle dediğim için özür dilerim. Çok kabalık ettim ve bağışlanmamı rica ediyorum.
Alaylı tavrı Holly'ye daha da ağır geldi. Derin bir soluk alıp, güçlükle fısıldadı. Keşke o... olsaydım...
Gareth tekrar başını kaldırdı. Ne olsaydın?
E...erkek! Ağzını burnunu dağıtırdım!
Gareth, eski sargıyı şömineye attı, sinirli sinirli gülümsedi. Olmadığın için şükretmelisin. Çünkü zararlı çıkan sen olurdun.
Hiç şaşmam. Her şeyi kaba kuvvetle çözebileceğine inandığın belli oluyor.
Çok ender olarak kaba kuvvete başvururum. Yoksa şiddetten ben de nefret ederim. Ama kimi zaman şiddete başvurmak kaçınılmaz olur.
Gareth kolunu yeniden sarmaya başlarken Holly bir ara acıyla yüzünü buruşturdu. Gareth başını kaldırıp ters ters baktı. Biliyor musun, dedi, öfkesi biraz geçmiş gibiydi. Güçlü bir kadın gibi görünüyorsun, ama hiç değilsin. Holly'nin hala ıslak olan kirpiklerine baktı. Şu haline bak. Dara düşünce kadınların tarih kadar eski silahlarına sarılmakta hiç gecikmiyorsun: Yaşlı gözler, titreyen dudaklar. Her zaman işe yarıyor, değil mi?
Bunu sen, benden daha iyi biliyor gibisin. Belli ki bu konuda zengin bir deneyin var.
Gareth kuru bir sesle güldü. İma etmeye çalıştığın buysa, kadınları ağlatmaktan özel bir zevk almam.
Bundan sonraki sözlerini Holly nasıl söyleyebildi, kendi de bilmiyordu. Belki de onu incitmek için duyduğu dayanılmaz dürtünün bir sonucuydu ama sonradan bin pişman olacaktı. Nasıl olsa kadınlar, bir milyarderin oğluyla çıktıklarında her şeye boyun eğmeye hazırdırlar, değil mi?
Holly, Gareth'in yüzünün birden karardığını, dişlerinin öfkeyle birbirine kenetlendiğini gördü. Birkaç saniye sonra ağzından çıkan her sözcük bir tokat gibiydi. O gece, Land-Rover'ın içinde bana karşı herhangi bir direnç göstermemiştin ve o zaman param olduğunu da bilmiyordun. Kısa bir süre sustuktan sonra, yumuşak bir sesle ekledi. Belki de o gece kendimi tutup daha ileri gitmemekte hata ettim, kim bilir?
Holly, tokat yemiş gibi irkildi. Hakaret çok ağırdı, katlanamayacağı kadar ağırdı. Gözlerini indirdi, ürpererek yerinden kalkıp ağır ağır merdivenlere yürüdü. Odasına girdiğinde kendini soğuk yatağına atıp yorganın altında büzüldü, bu kez gözyaşları özgürce yanaklarından süzülüyordu.

www.CepSitesi.Net

Neden sonra uykuya dalabildi. Düşünde, karda yolunu kaybetmiş, ağlayarak evini arıyordu. Uzaklardan birinin kendisine seslendiğini duyuyor, ama kabusların içinden sıyrılamıyordu. Koluna dokunan bir elle birden uyandı.

Gareth yatağının başında duruyordu. Bitkin bir durumda gözlerini tekrar kapatıp fısıldadı: Lütfen git.

Burası çok soğuk, aşağı gel. Yemek yaptım. Aç değil misin?

Öfkesi geçmiş gibiydi. Şiddetli düşmenin şar-sıntısıyla hala bitkin bir halde olan Holly'nin, sinir bozucu tartışmaları kaldıracak hali yoktu. Titreyerek doğrulmaya çalıştı. Acıktım. Ama artık gücüm yok... Sözünü tamamlayamadı.

Gareth'in sesi bu kez yumuşak, okşayıcıydı. Kavga bitti, Holly. Gerçekten ne kadar bitkin olduğunu unutmuştum, özür dilerim. Bu kez sesinde alay yoktu, içtendi. Hadi, gel şimdi.

Holly'nin yataktan çıkmasına yardım etti, sendeleyince kolunu beline dolayarak ona destek oldu. Oturma odasına gelince Holly ayrı ayrı zamanlan gösteren üç saate bakıp ortalamasını aldı. Saat üç olmuş.

Evet çok uzun süre uyudun. Sana sıcak su torbası getirmiştim, fark etmedin mi?

Holly şaşırarak ona baktı. Evet, uyandığımda yatağın içinde sıcak bir su torbası vardı. Sen mi getirdin?

Burada benden başka kimse yok, öyle değil mi? diye gülümsedi Gareth.

Holly onun, anlayamadığı bir nedenle, olabildiğince nazik ve iyi davranmaya çalıştığını fark etmişti. Teşekkür ederim, dedi yavaşça.

Pencerenin önüne çekilmiş masanın üzerinde bir daktilo, bir sürü kağıt ve mektup duruyordu. Vazolar ve kitaplar masadan kaldırılıp muntazam bir biçimde pencerenin içine yerleştirilmişti. Şimdi bu eski masa, tam bir çalışma masasına dönmüştü.

Gareth, onun baktığını görüp, Sen aşağı indiğine göre yazmaya ara verebilirim, dedi.

Yo, lütfen çalışmana ara verme. Ben şöminenin yanında otururum. Sonra birden aklına geldi. Eyvah, ekmek yapacaktım, unuttum.

Gareth, Gerek yok, diyerek ocağın yanında duran üç büyük tepsiyi işaret etti. Holly gözlerine inanamıyordu. Ekmekler hazır duruyordu. Şaşırarak ayağa kalkmaya çalışınca acıyla inledi.

Kalkma. Gareth onu tekrar kanepeye oturttu. Fazla hareket etmemen gerek. Önemli bir sarsıntı geçirdin. Eğer dikkat etmezsen, kötü olabilir.

Holly sözünü dinledi. Aralarında, geçici bir süre için bile olsa barış sağlanmıştı. Bu anlaşmaya uymak her şeyden önce genç kızın kendi çıkarınaydı.

Peki, tarifi nasıl buldun?

Gareth tam önüne gelip durdu, bir süre Holly' ye baktı. Bulmadım. Daha önce de ekmek yapmıştım, biliyordum, diyerek gülümsedi.

Sahi mi? Holly derin bir soluk aldı. Onun, Karaağaç Malikanesi'ne gelmeden önceki yaşamına ilişkin her şey Holly'ye acı veriyordu, duymak istemiyordu. Konuyu değiştirmek için aceleyle sordu: Yiyecek bir şeyler mi var demiştin?

Ah, evet. Unutmuştum, kusura bakma, şimdi getiriyorum.

Mutfağa doğru yürürken Holly arkasından baktı, biraz rahatlamıştı. Madem ki aralarında bir ateşkes ilan edilmişti, işler kendisi için çok daha kolay olacak demekti. Gareth'in, çabuk parlayan kişiliğini, büyük bir güç harcayarak denetim altında tuttuğunun farkındaydı Holly. Bir de, aralarında ansızın oluşan o elektrikli hava vardı, birbirlerinin fiziksel varlığının ikisi de çarpıcı bir biçimde bilincine varmışlar, güçlü bir çekiciliğin yıpratıcı etkisini iliklerinde duymuşlardı. Gareth şimdi onun da üstesinden gelmeyi başarmıştı.

Birden, genç adamın istediği zaman çok etkileyici olabildiğini fark etti. Holly onun bu yanını, daha çok Gareth'in halasıyla ilişkisinde sezmişti. Bir de Albay'm evinde aynı şeyi gözlemişti. Böyle anlarda Gareth, her zamanki yabani kimliğinden sıyrılıyor, esprili,

www.CepSitesi.Net

alabildiğine uygar, seçkin bir kişiliğe bürünüyordu. Şimdi aynı havayı, onun ekmekten söz ederken gülümseyen gözlerinde yakalamıştı.

Az sonra Gareth bir tepsiyle geldi. Bunları ye, sonra kahve de geliyor.

Tepsiyi Holly'nin dizlerinin üzerine bıraktı. Holly, tabağa bakınca gözlerine inanamadı. Önünde, nefis bir et yemeği duruyordu. Bu kadarını ummamıştım doğrusu!

Yemene bak, diye güldü Gareth, sonra mutfağa geri döndü.

Holly ağır ağır yemeğe başladı. Gerçekten çok acıkmıştı. Kucağında tepsi, orada otururken görünümünün farkında değildi. Soluk yüzü, ince çizgilerini daha da belirginleştiren gür, kızıl saçlarıyla öylesine güzel ve narin bir görünümü vardı ki, bir ara mutfak kapısından ona bakan Gareth' in gözlerinde sözcüklerle anlatılamayacak, yumuşacık, sevgi dolu bir ışık yanıp söndü. Ama meyve isteyip istemediğini sorarken yüzü yine değişti, o anlaşılmaz ifadeye büründü. Holly cevap vermek için ona baktığında az önceki Gareth gitmiş, bir görev duygusuyla ona bakan nazik adam gelmişti. O, duygularını asla belli etmemeyi ilke edinmiş bir kişiydi.

Hayır, teşekkürler, ama kahve içerim.

Şimdi hazır olur. Gitti, köşedeki abajuru yaktı. Hava oldukça karardı. Sanırım kar daha da yoğunlaşacak. Albay hazırlıksızsa epey sıkıntı çekecek.

Ve Laura da... Holly birden sustu. Cümlesini nasıl tamamlayacağını bilemedi. Yani, şey demek istemiştim, o da böyle şeylere alışık değildir, değil mi? Sözlerinin sonuna doğru sesi iyice zayıfladı, zaten pamuk ipliğine bağlı barışın bir anda bozulmasını bekleyerek korkuyla sustu.

Doğru, değildir. Ben kahveyi getireyim. Beklediği tepki yani öfkeyle karışık alaylı bir cevap gelmedi. Holly derin bir soluk aldı. Demek ki Gareth gerçekten büyük çaba harcıyordu. Daha fazla yiyemeyeceğini anlayıp çatalı bıraktı.

Gareth mutfaktan iki fincanla geri geldiğinde Holly'nin tabağına baktı, Az yemişsin, iyileşmen için daha çok çaba harcaman gerek, dedi.

Olur, çalışırım. Holly birden utandığını hissetti, gözlerini önüne eğip parmağını kahve fincanının tabağında gezdirmeye başladı. Garipti ama Gareth böyle tepesinde durmuş, şöminenin kenarına yaslanıp kendisine bakarken yine o soluk kesici duyguya kapılmıştı. Kendisini son derece çaresiz hissediyordu. Çözümleyemediği bir tedirginlik vardı içinde. Belki de kadınca bir kaprisle dilinin ucuna kadar gelenleri söyleyiverdi. Laura'yı özlüyorsundur, değil mi?

Gareth, kahvesinden bir yudum alarak omuzlarını silkti. Senin Mike'ı özlediğin kadar sanırım. Neden soruyorsun?

Kıskançlık şeytan gibi girmişti kanına yine Holly'nin. Onu göremediğin için tedirgin olmuyor musun? Mike ondan hoşlanıyor, onların aynı evde kalması seni rahatsız etmiyor mu?

Holly, Gareth'in yüzünün değişeceğini, bir kıskançlık belirtisi göreceğini umuyordu ama düş kırıklığına uğradı. Gareth kaşlarını kaldırarak ona baktı. Vay vay, bizim oğlan benim sandığımdan da hızlıymış. Ona iyi şanslar dilemekten başka yapacağım bir şey yok.

Holly şaşırdı. Aldırış etmiyor musun?

Etmeli miyim? Sesindeki kuruluğa karşın, Gareth henüz kızmamıştı. Holly daha fazla ileri gitmeye çekindi.

Gareth ona bakıp yumuşak bir sesle konuştu: Ne kadar inatçı bir kız olduğunu biliyor musun?

Ne demek istediğini anlayamadım.

Hadi Holly, öyle gözlerini iri iri açıp anlamamış gibi bakma bana. Pek çok kişiyi atlatabilirsin ama beni değil. Başından beri ince ince iğnelemeye çalışıyorsun beni değil mi? 'Bakalım nereye kadar dayanacak,' diyordun. Birden geldi, Holly'nin yanına oturdu. Haklı mıyım?

A... anlayamıyorum.

www.CepSitesi.Net

Yo, anlıyorsun. Ama başaramayacaksın, benim tepemi attıramayacaksın. Rahatça arkasına yaslandı. Çünkü şu anda, o almayı düşünüp de almadığım kedi yavruları kadar bile gücün yok. Bu durumda senin üstüne varmam için İskoçya'nın en acımasız adamı olmam gerek. Oysa sen hakkımda ne düşünürsen düşün, ben öyle biri değilim. Holly başını eğip, boş kahve fincanına bakarken Gareth uzandı, çenesinden tutarak başını kendine doğru çevirdi. Bu nedenle, bana ne söylersen söyle kızmayacağım.

YEDİNCİ BÖLÜM

Pazartesi ve salı geçmiş, Holly rahat hareket edebilecek kadar iyileşmişti. Her akşam sıcak bir banyodan sonra halasının merhemini sürüyordu. Gareth ise sözünü tutuyor, ona her zaman nazik ve yumuşak davranıyordu. Holly bunun ne kadar süreceğini merak ediyordu. Aralarındaki gerilim er ya da geç yeniden kendini duyurmaya başlayacaktı.

Çarşamba günü Gareth iki saat daktilo başında oturduktan sonra birden ayağa kalktı. Bir tomar kağıdı öfkeyle masanın üzerinden itip yere saçınca Holly, onun gittikçe artan bir baskı altında olduğunu anladı. Genç adam dişlerinin arasından bir süre sövdü saydı. Sonra elini bitkin bir halde yüzünde gezdirerek, Kullandığım dil için özür dilerim, dedi.

Önemi yok. Holly kalkıp masaya doğru birkaç adım attı. Ben toplarım...

Hayır. Bu benim sorunum.

Ama...

Sana bırak dedim! Gareth susup, kendini toplamak ister gibi derin bir soluk aldı. Teşekkürler. Eğer yardım etmek istiyorsan, bir kahve yapabilir misin?

Tabii. Holly çabucak mutfağa gitti. Bugün onda bir başkalık olduğunu fark etmişti. Sabah aşağı indiğinde yüzü şaşılacak kadar yorgundu, sanki bütün gece uyuyamamış gibi bir hali vardı. Çekiciliğinin, kendisine bu kadar yakın yaşayan bir erkek üzerindeki etkisinin farkında değildi Holly. Aynı evde yaşamak, her an birlikte olmak Gareth'i yıpratıyor, dikkatini çalışmasının üzerinde toplamasını engelliyordu. Hastalığı boyunca, Holly'ye karşı duyduğu arzuyu, onu hırpalayarak, sözleriyle inciterek giderme dürtüsünü de denetim altına almak zorunda kalmıştı.

Ona kahvesini getirirken Holly, kadınca bir önseziyle, çok dikkatli davranması gerektiğini hissediyordu.

Teşekkürler. Gareth fincanı alıp pencerenin önüne gitti. Üzerinde gri pantolon ve kalın siyah bir kazak vardı. Pencereden beyaz bulutlarla kaplı gökyüzüne bakarken geniş omuzlardan ve güçlü gövdesinden sert, çetin kişiliği yansıyordu. Holly, iyileşmeye başlayan sol kolunu ovuştururken, dudaklarını ısırarak ona baktı. Belki o da burada sonsuza dek kapalı kaldıklarını düşünüyordu. Kendisini bile şaşırtan yoğun bir dikkatle Gareth' in yüzündeki, gövdesindeki en küçük bir çizgiyi bile kaçırmadan ona bakıyordu. O akşam saçları sanki her zamankinden daha siyah, keskin çizgilerle biçimlenen profili daha da sertti. Çenesinde sürekli atan bir kas, bir tehlike habercisine benziyordu.

Holly telaşla gözlerini ondan kaçırdı. Oda hızla kararmaya başlıyordu. Işıkları yakıp, Çayı hazırlayayım, dedi.

Olur. Gareth dönüp bakmadı bile. Holly sessizce mutfağa gitti. Mantar çorbası konservesini çıkardı, ekmekleri kızartmak üzere dilimledi. Keşke Margaret hala burada olsaydı. O zaman her şey ne kadar kolay olurdu!

Tam çorbayı ocağa koyup karıştırıyordu ki ışıklar söndü ve mutfak karanlığa gömüldü. Holly ilkin saçma bir düşünceyle, ışığı Gareth'in söndürdüğünü düşünüp korkuya kapıldı, ama az sonra onun mutfak kapısına gelip söylediklerini duyunca rahatladı.

Allah kahretsin! Ne oldu? Sigorta mı attı?

Bilmiyorum. İnşallah öyledir. Çünkü sigorta değilse, elektrik direği devrildi demektir. Onarılması günler, hatta haftalar sürebilir.

Şimdi anlarız. El feneri var mı? Ayrıca, sigortalar nerede?

www.CepSitesi.Net

Hepsi sandık odasında. Göstereyim. Holly, yanındaki duvarı yoklayarak sandık odasına doğru ilerledi. Gareth'in de peşinden geldiğini hissediyordu. Birden bütün vücudunu ateş bastı. Sandık odasının kapısını bulduğunda derin bir soluk aldı, içeri girdi. Burası, penceresi olmadığından, zifiri karanlıktı. Yönünü belirlemek için durduğunda, arkasından gelen Gareth ona çarptı, sonra omuzlarından tutarak, Özür dilerim, dedi. İrkilerek dönünce Holly, yüzünde onun sıcak soluğunu duydu.

Fenerin nerede olduğunu hatırlamaya çalışıyordum, ondan durdum.

Biliyorum. Nerede? Dolapta mı, çekmecede mi?

Ah, evet. Sağdaki rafta olacak. İki tane. Uzandı, eliyle rafı yokladı, az sonra ortalık zayıf bir ışık demetiyle aydınlandı. Holly feneri ona uzattı. Sigortalar şu köşede olacak.

Tamam. Sen orada dur. Arıza sigortada değilse, başka ne tür bir aydınlanma aracınız var?'

Öteki köşede dört gaz lambası var. Bir bidon da gaz. Margaret hala çok tedbirlidir. Daha önce de burada elektrik kesilmişti. Ayrıca mutfakta da bir kutu mum var. Ağılda da hayvanlar için bir gaz lambası olacak.

İlk önce sigortaya bakalım. Bana feneri tutabilir misin?

Evet, tabii. Holly ona doğru yürüdü, yanında durup' sigortaların bulunduğu küçük kutuya ışığı tuttu. Az sonra, elektriğin kar yüzünden kesildiği anlaşılmıştı. Holly feneri gaz lambalarının bulunduğu köşeye tuttu.

Dolu olmaları gerek. İkisini alırsan oturma odasını aydınlatabiliriz. İşler sarpa sardığı zaman Gareth yine eskisi gibi soğukkanlılıkla yönetimi ele almış, Holly de büyük ölçüde rahatlamıştı.

Genç adam iki kocaman gaz lambasını şöminenin önündeki sehpaya koydu, parmaklarını hayranlıkla zarif beyaz fanuslarda gezdirdi. Ne kadar güzel. Antikacılar bunlara bir servet verirler.

Holly güldü. Çok eski olduklarını biliyorum. Çocukken onları yakmama izin verilmesi benim için özel bir ödüldü. Yeniden canlanan anılar ağzında acı bir tat bırakmıştı. Birden bunları onunla konuşmaktan rahatsız olarak konuyu değiştirdi. Yakar mısın?

Gareth bir süre ona baktı. Şöminede yanan odunların alevi yüzüne vuruyor, garip gölgeler oluşturuyordu. Holly bir an için onun yüzünde gördüğü ifadeyle irkildi. Sonra o ifade kayboldu. Korkarım nasıl yakılacağına ilişkin en küçük bir fikrim yok, diye mırıldandı Gareth.

Şaka ediyordun! Holly hayretle yüzüne baktı ve güldüğünü gördü.

Ama öğrenmek isterim. El fenerini bana ver. Hoüy feneri uzatırken elleri birbirine değdi. Holly vücudundan bir elektrik dalgasının geçtiğini hissetti. Sehpanın önünde diz çöküp fanusu dikkatle çıkardı. Fenerin ışığı mavi minelerle işli hazneyi aydınlatıyordu. Fitili hafifçe yükselttikten sonra kibritle tutuşturdu, fanusu tekrar dikkatle yerine geçirdi. Soluk, sarı ışık birden odaya sıcak bir aydınlık vermişti. Gareth feneri söndürüp bir kenara koydu.

Ötekini ben yakayım, dedi. Bir yanlışlık yaparsam söyle. Nasıl olsa burada bir gün bu lambaları kullanmayı öğrenmem gerekecekti.

Tabii. Holly kibriti ona uzattı, bu kez parmaklarının değmemesine özen gösterdi. Gareth lambayı yakarken, büyülenmiş gibi onun ince uzun parmaklarını seyrediyordu.

Becerebildim -mi? Nereye koyuluyor bunlar?

Holly eliyle işaret etti. Birisi şöminenin üzerindeki rafa, diğeri senin çalıştığın masaya. 7'abii okumak istediğin zaman yerlerini değiştirebilirsin. Birden elini ağzına götürdü. Ah! Çorba yapıyordum, unuttum.

Lambalardan birini alıp muttağa yollandı. Ama bu kocaman lambalar ağır olduğundan çok dikkatli taşımak gerekiyordu.

Gareth arkasından geldi. Ban;: bıraksaydın, senin için çok ağır.

Holly dönüp ona baktı. Lambanın ışığında yüzü daha solgun, yüz çizgileri daha yumuşak görünüvordu.

www.CepSitesi.Net

Ama artık iyileştim. üstelik bunları taşımaya da alışığım, diyerek ocağı tekrar yaktı.
Işıklar sönünce, bir arada olmamızın daha güvenli olacağını düşündüm.
Evet, sanırım. Holly tedirginlikle dudaklarını ısırdı, yüreğinin deli gibi çarpmasını engellemeye çalışıyordu. Bazen sular da kesilir, yoğun karda yani.
Gareth güldü. Kesildiği zaman bir şeyler düşünürüz. En azından, istemediğin kadar kar var su elde etmek için. Yolları buldozerle açmazlar mı burada?
Açarlar elbette. Holly çorbayı tabaklara koydu, ekmekleri kızartmaya başladı. Strath-more yolu açılsa bile, Kishard'a ulaşmak birkaç gün alır. Buradan daha önemli yollar var.
Ama yine de çalışmalar yürütülüyordu!, değil mi?
Elbette. Beklemekten başka çaremiz yok. Bu gece radyoda haberleri dinlemeliyiz. Yalnızca haber için açarsak piller uzun süre idare eder. Soğumadan şu çorbayı içsek iyi olur.
Çorbalarını şöminenin önünde içtiler. Gareth geldiğinden beri onun ayakucunda uyuyan iki köpek çatal bıçak sesini duyunca aşağı inmişler, ateşin başında oturuyorlardı. Evin tüm havası değişmişti. Gölgeler uzamış, titrek alevlerin ışığında hareketlenmiş, masaların sandalyelerin keskin çizgileri yumuşamıştı. Acaba Gareth neler düşünüyordu? O da bu ortamdan etkilenmiş miydi? Yoksa tüm olanlara, evine dönmesini geciktiren engeller olarak mı bakıyordu? Elektriğin aniden kesilmesiyle yumuşayan havanın yeniden gerginleşmeye başladığını hissediyordu
Holly. Bunu, Gareth'in sertleşen yüz çizgilerinden, kasılan çenesinden, düşünceli bakışlarından anlıyordu. Artık Gareth onun için bir bilmece değildi. Yüzündeki en küçük bir değişikliğin bile ne anlama geldiğini çok iyi biliyordu.
Gergin sessizliği Gareth'in sözleri bozdu. Ağıla gidip köpeklere bakayım.
O anda Holly'nin aklı başına geldi. Elektrikli ısıtıcıların da söndüğünü unuttuk. Hayvanlar donmuştur. Telaşla ayağa kalkınca kucağındaki kağıt peçeteyi düşürdü. Gaz sobasını yakmalıyız.
Gareth peçeteyi almak için eğildi, kağıdı avucunda buruşturup ateşe fırlattı. Ben yaparım. Sandık odasındaki bidondan mı alacağım gazı?
Evet, ama tek başına yapamazsın. Ben de...
Ben yaparım, diye sözünü kesti Gareth. Sesi sert ve kararlıydı. Sen yemeklerini hazırla, ben o arada sobayla ilgilenirim.
Sandık odasından gaz bidonunu aldı. Elindeki fenerin ışığında yüzü zor seçiliyordu. Fazla gecikmem. İlk önce gaz sobasının çalışıp çalışmadığına bakmam gerek. Bakalım ağılı ısıtabilecek mi? Sonra da yemeklerini veririz. Tamam mı? Holly'nin cevabını beklemeden çıkıp gitti.
Holly'nin içi isyanla dolmuştu. Dudaklarını Öfkeyle birbirine kenetleyip gaz lambasıyla mutfağa gitti, lambayı gürültüyle masanın üzerine bıraktı. Bu arada Smokey ile Kazan yemek kokusunu almış gibi uyudukları köşeden çıkıp gelmişler, kuyruk sallayarak çevresinde dolaşmaya başlamışlardı. Holly ilk önce onların karınlarını doyurdu, sonra ötekilerin yemeğini hazırlamaya koyuldu.
Kocaman plastik bir kovanın içindeki yemeklerini bu iş için ayrılmış Özel tahta kaşıkla karıştırmaya başladı. Bir yandan da öfkeyle söyleniyordu. Acaba kendini ne sanıyor bu adam?Yemeği plastik bir kovaya doldururken kızgınlığı arttıkça artıyordu. Yalnızca emirler versin! Şunu yap, bunu yap!
Kovayı yere bıraktı. Birden, tanımlayamadığı bir dürtüyle ayakkabılarını çıkardı, kovayı eline alıp çoraplarıyla ön kapıya gitti, çizmelerini bulup ayağına geçirdi.
Kapıyı açar açmaz soğuk hava bıçak gibi yüzünü kesti. Düştüğünden beri ilk kez dışarı çıktığını hatırladı. Üzerine giydiği paltosuna daha sıkı sarılarak derin bir soluk aldı. Hayvanları tekrar görmek istiyordu. Hem ne yapacağını ona Gareth söyleyecek değildi ya? Ağır ağır karda yürümeye başladı. Yeni yağmış kar, ay ışığında küçük elmas tanecikleri gibi pırıl pırıl parlıyordu. Tüm dünya hareketsiz, sessizdi. Yalnızca çizmelerinin karda çıkardığı

www.CepSitesi.Net

gıcırtı duyuluyordu. Adımlarını dikkatle atıyor, bir kez daha düşmemek için tüm dikkatini ayaklarında topluyordu. Az sonra Gareth'in çevresinde sevinç sesleri çıkaran köpekleri duydu. Ağılın kapısına geldiğinde Gareth, sobanın başında uğraşıyordu. Başını kaldırıp Holly'yi görünce yüzü değişti.

Sana evde beklemeni söylemiştim.

Evet, biliyorum. Ama yine de gelmek istedim, dedi Holly, elinden geldiğince yumuşak bir sesle. Ama artık ondan emir almak da istemiyordu.

Köpekler Gareth'i bırakıp Holly'nin üzerine atladılar. Kaç gündür yokluğunu hissetmiş gibiydiler. Holly yere diz çöktü, yüzünü yalamaya çalışan sıcacık dillerden kaçmaya çalışarak güldü. Oh, ne şirin şeylersiniz siz böyle! Hepsini birden okşamaya çalışıyordu. O sırada diğerlerini göğüsleyip kendine yol açan Afgan tazısı Herbert, Holly'nin üzerine atılarak neredeyse onu düşürüyordu. Hey, yeter! Hadi gelin, yemeğinizi vereyim. Ayağa kalkıp, herbirinin kulübesinin önünde duran metal tabaklarına yemeklerini dağıtmaya başladı. O sırada gaz sobasının tıslayarak yanmaya başladığını duydu. Dönüp baktığında, Gareth sobanın kapağını kapatıyordu. O loş ışıkta bile Gareth'in yüzündeki ifadeyi seçebil-mişti. Çok öfkeliydi! 'Bana ne?' diye düşündü Holly, başkaldıran bir tavırla. 'Beni hiç mi hiç ilgilendirmez.' Oysa ilgilendirdiğini çok iyi biliyordu. Şimdi, kişiliğini kanıtlama dürtüsünü tatmin ettikten sonra, tek istediği ateşin başındaki dostça havayı yeniden bulabilmekti.

Köpekler iştahla yemeklerini yerlerken Holly bir süre onları seyretti. Sonra Gareth'in kendisine bakmakta olduğunu hissederek, Şimdi gidiyorum, dedi.

Gareth cevap vermedi. Holly boş kovayı alıp ağıldan çıktı. Buz gibi hava boğazını ağrıtıyor, gözlerini yaşartıyordu. Hızla eve doğru yürüyüp içeri girdi. -

Evde, tedirgin bir halde Gareth'i beklemeye başladı. Dakikalar geçip de Gareth ortada görünmeyince içindeki meydan okuma dürtüsü yavaş yavaş kayboluyor, yerini telaşa bırakıyordu. Kendini yüreklendirmek için kalktı, bir fincan çay içti, şöminenin hiçbir şey olmamış gibi sakin sakin yanan ateşini seyre daldı.

Sonra, birden dış kapının açıldığını duyunca kaskatı kesildi, fincanı tutan parmakları kesildi. Gareth'in çok öfkeli olduğunu hissediyor, bunu onun yanına bırakmayacağını da biliyordu.

Sonunda Gareth içeri girdi, kapıyı arkasından kapattı. Şömineye doğru yürüyerek Holly'nin tam önünde durdu. Burada kalmanı söylerken amacım emirler vermek, ya da sana boyun eğdirmek değildi. Burada kalmanı istedim çünkü tekrar düşebilir, bir yerini kırabilirdin. '

Holly beklediği tepkiyle karşılaşmamıştı, Gareth oldukça sakin görünüyordu. Bundan cesaret alan Holly cevap verdi. Ama düşmedim işte. Çok dikkatli yürüdüm, üstelik ayağımda da çizmeler vardı. Ayrıca biraz temiz hava da almak istedim.

Gareth sinirli sinirli gülümsedi. Temiz hava, öyle mi? İstediğin bu idiyse, pencereyi açıp birkaç dakika önünde durmak yeterdi.

Holly ayağa kalktı, fincanını rafın üzerine koydu. Gareth'in, öfkesini büyük bir gayretle denetlemeye çalıştığını görüyor, garip bir dürtüyle onu zora koşmak istiyordu.

Bu duyguyu sen anlayamazsın. Burada seninle kapalı kalmaktan bıktım usandım.

Öyle mi? Gareth'in sesi birden yükselmiş, sertleşmişti. Ya benim nasıl olduğumu sanıyorsun? Burada piknik yapmıyorum herhalde!

Seni ben çağırmadım. Başımın çaresine pekala bakabilirdim.

Zor bakardın! Ayakta, saldırı için fırsat kollayan iki döğüş horozu gibi burun burana duruyorlardı. İşlerin bu noktaya varması kaçınılmazdı. Er ya da geç, şu ya da bu nedenle barut fıçısı patlayacaktı. Aynı evde, dünyayla ilişkileri kesilmiş bir durumda bunca zaman başbaşa yaşamak ikisinin de sinirlerini germiş, üzerlerindeki baskı her geçen gün artmıştı.

Daha önce de burada yaşadım ben. Holly' nin ela gözleri gaz lambasının titrek ışığında pırıl pırıl parlıyordu. Çocukluğumdan bu yana buranın koşullarına alışığım. Oysa sen... sen bir gaz lambasını yakmasını bile bilmiyorsun. Gülmeye çalıştı ama beceremedi. Gareth onun ruh

www.Cepsitesi.net

halini anlıyordu, yumuşak bir sesle cevap verdi. Giderek işi kişisel hakaretlere dökeceğin anlaşılıyor. Ama henüz on sekiz yaşındasın, değil mi?

Ben çocuk değilim, kadınım. Ve sen de bunun pekala farkındasın, diye cevabı yapıştırdı Holly. O gece öptüğün hiç de çocuğa benzemiyordu, biliyorsun. Her şeyi de önceden düşünmüştün. Yüz ifadesini değiştirerek Gareth' in taklidini yaptı. Kusura bakma Mike, yedek benzinim yok! İyi ki Mike o bidonu görmedi.

Devam et, içinde ne varsa boşalt, rahatlarsın. İyileştiğin, kedi gibi tırnaklarını çıkarmandan belli oluyor. İddiaya girerim onları Mike'a hiç göstermiyorsundur. Ne de olsa Albay'ın hali vakti yerinde.

Bu ne cesaret! Holly'nin soluğu tıkanmıştı.

YO, şimdi sıra bende. Hakaret etmeye alışık değilimdir ama şimdi senden öğreniyorum. Böyle ağız dalaşlarından pek hoşlandığın belli oluyor. Şu yüzünün halini bir görsen. Elini Holly'nin yanağına götürdü, hafifçe okşadı. Holly onu elini öfkeyle uzaklaştırınca da, sinir bozucu bir sesle güldü. Bak bu daha iyi işte! Eski haline döndün sonunda. Mike'a acıyorum doğrusu. Başına nasıl
bir bela aldığının farkında değil.

Laura da öyle. Ne de olsa babanın oğlusun. Holly bunu söyler söylemez fazla ileri gittiğini anladı. Gareth'in yüzü birden değişti, soluğunu tuttu. Holly birden, Gareth'in öfkelenmemek, kendi kendini denetlemek için kuşandığı çelikten zırhı sonunda parçalayabildiğini görerek garip bir rahatlama duygusuna kapıldı. Ama hemen sonra tüm yaşamında duyduğu en garip sözleri işitti.

Ve sen de annenin kızısın, tıpkı ona benziyorsun.

Gareth'in yüzü bir yabancınınki gibi kaskatı, uzak ve ulaşılmazdı. Söyledikleri ise inanılmayacak kadar acı, şaşırtıcıydı.

Ne dediğimi duydun. Annenin yolundan gittiğini söyledim. Sana anlatmamış olamaz.

Neyi anlatacakmış? Holly'nin dizlerinin bağı çözüldü, ama yıkılmamak, ayakta kalmak zorundaydı. Ne demek istiyorsun, söyle!

Memnuniyetle. Ama önce bir yere oturman gerekebilir, çünkü biraz şaşıracaksın. Gareth uzun boyuyla karşısında dimdik duruyordu. Holly başını iki yana salladı.

Hayır, bana söyleyeceğin hiçbir şey yüzünden oturmak zorunda değilim.

Solgun loş ışık, yaklaşan bir tehlikeyi haber verir gibi zaman zaman zayıflıyor, zaman zaman güçleniyor, odadaki gölgeler sürekli hareket ediyordu.

Gareth'in ondan sonraki sözleri Holly'nin korkunç önsezilerini doğruladı. Babamı acımasız, zalim bir adam olarak tanıyorsun. Sesi derinden geliyordu. Gerçekten de öyledir. Ama şimdiye kadar öykünün hep senin bildiğin yanı konuşuldu. Şimdi bunu, benim bildiğim yanıyla birleştirirsek gerçek bu kez bütünüyle ortaya çıkacak. Babamın yaptığını onaylamıyorum, hiçbir zaman da onaylamadım. Ama kendince bir nedeni vardı. Annen babamla nişanlıyken, hatta evlenmek üzereyken, babam onu en iyi arkadaşı James Templeton'la tanıştırdı. İki hafta sonra da annen James Templeton'la kaçtı. Eğer kaçma-saydı annen benim üvey annem olacaktı.

Holly'nin yüzü bembeyaz kesildi. Sana inanmıyorum, diye fısıldadı. Sen bir yalancısın.

Gareth'in, üzerine gölgeler düşen yüzü daha da karardı, gözleri kısıldı. Böyle bir konuda yalan söyleyebileceğime inanıyor musun?

Adın konusunda yalan söylemiştin.

Yalan söylemedim. Yalnızca evi terkettikten sonra Greene soyadını bıraktım. Kendimce nedenlerim vardı.

Yine de sana inanmıyorum. Bana... bana acı çektirmek için yalan söylüyorsun. Holly bunları güçlükle söyleyebilmişti. Şöminenin üzerindeki rafa tutundu. Sen de tıpkı baban gibi kötü ve acımasızsın! Güçlükle ayakta durabiliyordu, ama dayanmalı, gerçeği öğrenmeliydi..

www.CepSitesi.Net

Gareth de sanki uzun bir yol koşmuş gibi zor soluk alıyordu. Bütün bunları açıklamanın onun için de kolay olmadığı belliydi, ama başladığı şeyi bitirmeye de kararlı görünüyordu. Annen babamın sekreteriydi. O zaman babamın küçük bir işi vardı, zengin değildi henüz. Bundan tam yirmi iki yıl önceydi. Annen babamın yanında çalışıyordu ve babam onu en yakın arkadaşıyla tanıştırmak gibi büyük bir yanlışlık yapmıştı. Acı acı gülümsedi. Baban o zaman çok zengindi, benim babamın veremeyeceği şeyleri vaad etmişti annene. Demek annen sana...

Holly bu korkunç sözleri daha fazla dinlememek için, vahşi bir öfkeyle Gareth'in üzerine atıldı. Daha fazla dayanamayacaktı.

Senden nefret ediyorum, iğrençsin, nefret ediyorum! Hıçkırarak, tırnaklarını Gareth'in yanağına geçirip hızla aşağı doğru indirdi. O anda gerçekten tüm benliği çılgınca bir nefretle yanıyordu. Hemen sonra Gareth, onu omuzlarından sımsıkı tutup duvara yapıştırdı. Holly kurtulmak için boşuna çırpınıyordu. Bırak beni. canımı acıtıyorsun, bırak! Birden Gareth'in gözlerindeki tüyler ürpertici öfkeyi görüp korkuyla haykırdı.

Gerçekten canını acıtabilmeyi ne kadar isterdim! Keşke, keşke yapabilseydim! Yüzü, sol yanağında boydan boya uzanan üç kırmızı çizgiyle daha da beyaz görünüyordu. Holly onu hareketsiz bırakan, kollarını kırarcasına acıtan bu güç karşısında müthiş bir korkuya kapıldı.

Gerçeği duymaktan hoşlanmıyorsun, değil mi? dedi Gareth, dişlerini sıkarak. Katlanamıyorsun! Çünkü kendine kurduğun o sırça köşk bir anda yıkılacak, değil mı? Ama artık büyüdün, yaşam hakkında bir şeyler öğrenmenin zamanı geldi. En önemlisi, hiçbir şey tek yanlı değildir. Her olayın birden fazla yönü vardır. Ben babamla hiçbir zaman anlaşamadım. Dünya görüşü, çalışma yöntemleri üzerine devamlı kavga ettik, sonunda da evi terk ettim. Yirmi yıl önce bankada az bir parası ve büyüteceği bir oğlu vardı. Ama o işine daha çok önem verdi. Annen onu terk edince tüm dünyası yıkılmıştı ve elinde avucunda ne varsa babanı mahvetmek için kullandı. Annenle babana kendini kanıtlayacaktı. İstediğini başardı da. Evet, kindardı. Onurlu bir insanın yapmayacağı bir şeyi yaptı, önceden planlayarak, kasıtlı bir çalışmayla babanı batırdı. Bunu hiçbir zaman onaylamıyorum, ama kendine göre sağlam bir nedeni vardı. Annen sana her şeyi söylemiş ama işin asıl can alıcı noktasını atlamış. Gareth, bitkin düşmüş gibi, ansızın Holly'yi bıraktı. Holly yere yıkılmak üzereydi. Tüm yaşama gücü çekilip alınmış, hareket yeteneğini yitirmiş gibiydi.

Gareth arkasını döndü, ama henüz bitirmemişti. Elini yanağına götürdü. Şımarık bir çocuktan farkın yok, dedi, küçümseyici bir ifadeyle. Ve bir daha bana asla el kaldırayım deme. Asla! Yoksa çok pişman olursun!

Holly cevap verecek gücü zor buldu. Sana bir daha dokunmak bile istemiyorum. Midemi bulandırıyorsun. Hızlı hızlı soluyor, geçirdiği büyük şoku sindirmeye çalışıyordu. Duyduğu sözcükler kafasında hala yerli yerine oturmamıştı. Düşüncelerini toparlayamıyordu bile. Birden üşümeye başladı. Ateş söndü sanarak şömineye bakınca odunların eskisi gibi keyifle yandıklarını gördü. Titreyerek kendini duvardan kurtardı, ayakları üzerinde durmaya çalıştı. Gözleri yanıyordu. Ama hayır, ağlamayacaktı. Onun önünde bu zayıflığı göstermeyecekti. Titreyen bacaklarıyla sendeleyerek mutfağa gitti. Boğazına sanki bir yumru tıkanmıştı. Bir bardak su içti. Mutfağa girerken arkasına bakmamıştı. Baksaydı, Gareth' in sessiz bir umutsuzluk içinde yumruğunu şöminenin mermerine indirdiğini görecekti.

Holly mutfaktan çıkıp, ağır ağır merdivenleri tırmandı, banyoya gidip sıcak su torbasını doldurdu. Odasına giderken Gareth hala şöminenin yanında ayakta duruyordu. Aralarında derin bir uçurum açılmıştı. Holly yatağa girip sızarcasına uykuya daldı. Uyumadan önce bir tek şeyin bilincindeydi: Gareth'e karşı tüm duygulan, öldürücü şokun etkisiyle donmuştu. İçi buz kesmişti.

Ertesi sabah aşağı indiğinde ateş çoktan sönmüştü, oda buz gibiydi. Smokey ile Kazan kanepenin üzerinde uyuyorlardı. Onun geldiğini duyar duymaz suçlu suçlu kanepeden indiler. Holly arka kapıyı açtığında, yine buz gibi bir havayla karşılaşacağını umuyordu. Ama bu kez

www.CepSitesi.Net

gökyüzünde solgun solgun parlayan güneşle karşılaştı. Hava soğuk olmakla birlikte önceki günler gibi dondurucu değildi. Belki de karlar eriyecek, yollar açılacak ve o bu korkunç durumdan kurtulacaktı. Belki... Ürpererek içeri girdi, yakmak için şöminenin içini temizledi. Bu işi geldiğinden beri hep Gareth yapıyordu ama artık ondan hiçbir şey istememeye, onunla hiç konuşmamaya kararlıydı. Bir gece önce kendisine söylediklerini hiçbir zaman kabul edemeyeceğini biliyordu. Artık Karaağaç Malikanesinde yaşayamazdı. Kar kalktığı ve Margaret hala döndüğü zaman buradan gidecek, o burada olduğu sürece de geri dönmeyecekti. Holly kendisi için bunun kolay olmayacağını biliyordu, çünkü Margaret halayı çok seviyordu. Ama Gareth burada olduğu sürece halasının yanında kalamazdı. Verdiği bu karar onu biraz olsun rahatlattı. Belki de bu kararı vermekte geç bile kalmıştı.

Yukarıdan Gareth'in ayak seslerini işitince birden tüm sinirleri yay gibi gerildi. Şimdi yapması gereken tek bir şey vardı, o da, artık bütün ilişkilerinin sona erdiğini Gareth'e kanıtlamaktı.

Onun oturma odasına girdiğini biliyor, ama dönüp bakmıyor, yalnızca yavaş yavaş tutuşan, odunları seyrediyordu. Yanacaklarına emin olduktan sonra, kalktı. Ona hiç bakmadan köşedeki kitaplığa gitti. Aile yadigarı kutsal kitabı alıp Gareth'e döndü ve onun yüzünü görür görmez irkildi. Genç adam bütün bir gece uyumamış gibiydi. Bembeyaz yüzünde tırnak izleri daha da korkunç görünüyordu. Holly İncil'i ona uzattı. Bunun üzerine yemin et. Dün gece söylediklerinin doğru olduğuna dair yemin etmeni istiyorum. Sesi sakin ve kararlıydı. Düşünecek çok zaman bulmuştu ve duyguları öylesine uyuşmuştu ki, hiçbir şey eskisi kadar acı vermiyordu ona.

Hayır, dedi Gareth. Yemin etmem.

Çünkü yalan söyledin, değil mi? Holly'nin ansızın soluğu tıkandı.

Hayır, gerçeği söyledim. Sorun o değil. Sorun... Sana o şekilde söylememeliydim, buna hakkım yoktu. Ben... Bir süre sustu. Çok kaba davrandığım için pişmanım.

Umurumda değil. Benden özür dilemeni istemiyorum. İstediğim tek şey, söylediklerinin doğru olup olmadığını öğrenmek.

Evet... Evet, doğruydu. Gareth bir süre duraksadı, bir şeye karar vermek üzereymiş gibi dudakları sımsıkı kenetlendi. Sana bunları halan da anlatabilir. O da babanla annenin nasıl tanıştıklarını biliyor. Holly'nin acıyla inlediğini duyunca sustu. Genç kız boş gözlerle uzaklara baktı, İncil'i yavaşça masanın üzerine bıraktı.

Bu nedenle benim kim olduğumu öğrendiğin gün buradan gitmeme karşı çıkmıştı. Holly ilk kez onun yüzünde dayanılmaz bir acının izlerini gördü. Ama onun duyduğu kendisininkiyle kıyas-lanamazdı bile. En sonunda Holly ona acı verebildiği için içinde sevince benzer bir şeyler duydu.

Seninle artık konuşmak istemiyorum. Halam gelir gelmez buradan gideceğim. Sana bu kadar yakın bir yerde yaşayamam.' Holly döndü, mutfağa doğru yürüdü.

Tam kapıya varmıştı ki, Gareth'in sesi onu durdurdu. Gitmen gerekmez. Buradan gitmesi gereken birisi varsa o da benim. Yollar açılır açılmaz ayrılacağım, kaygılanma.

Holly, başka bir şey daha söyleyecek mi diye bekledi, Gareth'den hiç ses çıkmayınca mutfağa girdi. Aslında aç değildi. Ne açlık, ne de başka bir şey duyuyordu. Ölü gibiydi.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Öğlen, Holly arka bahçeye kedileri çıkardığı bir sırada uzaklardan bir aracın motor sesini duyar gibi oldu ve durup kulak kabarttı. Belki de araç kilometrelerce uzaktaydı. Çünkü böylesine açık ve soğuk havalarda çok uzaklardaki bir ses bile kolaylıkla duyulabilirdi. Holly bir an için gözlerini yumdu, içinden, bu sesin kar temizleme araçlarından geliyor olması için dua etti. Sonra, içini çekerek mutfağa döndü, bulaşıkları yıkamaya başladı.

Gareth'le sabahtan beri tek sözcük konuşma-mışlardı. İki köpek de, sanki evdeki kederli havayı hissetmişler gibi üzgün üzgün oturuyorlar, ayak altında dolaşmamaya dikkat ediyorlardı. Ama Holly'nin yapabileceği hiçbir şey yoktu. Gareth masada, daktilo başında

www.Cepsitesi.Net

çalışıyordu. Daktilonun sesi zaman zaman kesiliyor, Gareth ya bir mektubu, ya da bir günlüğü inceliyor, sonra tekdüze ses yeniden başlıyordu. Buradan gideceğini söylemişti. Holly var gücüyle hiçbir şey düşünmemeye çalışıyor ama başaramıyordu. Giderse bir daha onu yaşadığı sürece hiç ama hiç göremeyecekti! Belki de kendisi Mike'la evlenecekti. Hemen aklına Laura geldi. Peki o ne olacaktı? Ya o da Gareth'le evlenirse? O zaman Gareth'le akraba olacaklardı! Yo, Gareth onunla evlenmezdi. Evlense bile kentte otururlardı. Mike ona Laura'nın böyle yerlerde uzun süre oturamayacağını söylemişti. Holly yoğurduğu ekmek hamurunu bırakıp düşündü. Gareth, bu olanlardan sonra, buradan kurtulur kurtulmaz Laura'ya koşacaktı kuşkusuz. Holly birden şaşırdı, neler düşünüyordu böyle? Gareth onu ilgilendirmiyordu ki artık!

Sonra, seslerin en inanılmazını duydu: Kapı çalınıyordu! Unlu ellerini önlüğüne silerek hızla mutfaktan çıktı. Gareth de ayağa kalkıyordu. Holly ona hiçbir şey söylemeden kapıya koştu, açtı.

Kapıda, eskimolar gibi sarınıp sarmalanmış, üzeri karla kaplı Mike duruyordu.

.Mike! Oh, Mike! Holly sevinçten uçarak onu oturma odasına çekti, pırıl pırıl gözlerle yüzüne baktı. Nasıl gelebildin?

Mike yüzünü buruşturdu. Tam bir saatimi aldı. Tepeyi aştım, ormandan geçtim ve buradayım. Garajda bir çift eski kayak bulmuştum, en sonunda gelmeye karar verdim. O sırada köşede oturan Gareth'i gördü ve eğer şaşırdıysa da bunu gizlemeyi çok iyi başardı. Merhaba! Seni görmemiştim. Hava ne kadar erken kararıyor. Elini cebine götürdü. Sana Laura'dan mektup var. Cebinden bir zarf çıkardı.

Gareth mektubu aldı. Teşekkürler Mike. Bana izin verirsin değil mi? Ağılda yapmam gereken işler var. Mike'ı gülümsemeksizin selamladıktan sonra hızla çıktı.

Mike, kapının kapanmasını bekledikten sonra uzun bir ıslık çaldı. Nesi var bunun? Barut gibi görünüyor.

Holly başını salladı. Sana nedenini söyleyemem Mike, ama konuşmuyoruz onunla. Güçlükle yutkundu. Sana sıcak bir şey getireyim. Ne içersin? Kahve, çay, kakao? Hepsinden var. Süt tozumuz bile var.

Hangisi olursa, ama galiba sütlü kahveye hasret kalmıştım. Holly'nin peşinden mutfağa geldi. Holly fırını yakıp Mike'a döndü. Sen kahveni beklerken, ben şu ekmekleri fırına koyayım. Bir iki tanesini giderken götürürsün. Sahi siz ne yaptınız bu arada?

Mike güldü. Durumumuz pek kötü sayılmazdı. Tabii hemen ekleyeyim, her şeyi bir İskoç olan kahya kadına borçluyuz. Önceden ihtiyaç duyacağımız her şeyi stok etmiş. Babam ona öyle minnettar kaldı ki, konuşması bile değişti. Artık ondan bir şey isterken emir vermiyor, rica ediyor. Sanırım bizi bırakıp gitmesinden korkuyor.

Holly gülümseyerek dinliyordu. Mike'ın gelişi temiz hava gibi içini açmış, onu neşelendirmişti.

Şöminenin başında oturup kahvelerini içtiler. Bir saat geçmiş, Gareth hala dönmemişti. Mike isteksizce saatine baktı. Birazdan gitmem gerek. Lambaları yakabilir miyiz? Yoksa önümü göremeyeceğim.

Tabii. Oh, Mike, gelmekle beni ne kadar sevindirdin bilemezsin. Holly kalktı, iki lambayı da yaktı, Mike da kürklü ceketini arıyordu. Yanına bir paket süt tozu vereyim mi? Bir armağan olarak kabul et.

Yo, teşekkürler Holly. Yarın köye gidebilirim sanıyorum. Bugün uzaklardan traktör sesine benzer bir ses duydum. İskoç kahyamız bunun kar temizleme aracı olabileceğini söyledi.

Bütün dileğim bu, diye mırıldandı Holly.

Mutfağa gitti, bir çantaya fırından yeni çıkmış iki sıcak ekmek koydu. Mike ayakta durmuş ceketinin fermuarını çekmeye çalışıyordu. Holly ona yardım etti. Fermuar kapanınca Mike, onu kollarına alıp öptü.

Oh, Mike, diye içini çekti Holly, yüzünü ceketinin kürküne gömerek. Oh, Mike!

www.CepSitesi.Net

Mike onu kollarından tutup hafifçe kendinden uzaklaştırdı. Holly, neyin var? Ne oldu? Gareth' in, yüzünden değil mi?

Holly, yaşlarla dolan gözlerini kaldırıp ona baktı. Evet. Ondan nefret ediyorum... Tam o sırada kapı açılınca irkildi, asık bir yüzle içeri giren Gareth'e korkuyla baktı. Masadaki abajurun ışığı yüzüne vurmuş, tırnak izlerinin açtığı yaraları aydınlatmıştı. Mike birden kaskatı kesilerek derin bir soluk aldı. Yüzündekileri daha önce fark etmemiştim. İki erkek dik dik bakıştılar. Odadaki hava birden elektriklenmişti. Söyle, Holly'ye ne yaptın?

Gareth omuz silkti. Neden Holly'ye sormuyorsun? Gözleri sanki her zamankinden daha kara, daha ürkütücüydü. Holly, Mike'ın koluna yapıştı. Mike, lütfen bırak, lütfen!

Hayır, bırakmayacağım! diyerek silkinip kolunu Holly'den kurtardı. Şu kapıdan içeri girdiğin zaman Holly korkuyla sıçradı, yüzünde de tırnak izleri var? Ne düşünmemi bekliyorsun? Yüzünü o hale getirmesi için ne yaptın ona?

Sence ne yapmış olabilirim? Gareth ağır ağır Mike'a yaklaştı, geniş omuzları, iri yapısıyla burnunun dibinde durdu. Sesinin yumuşaklığı aslında bir tehlike işaretiydi. Bunu Holly biliyordu, ama Mike bilmiyordu. Söyle, sen tahmin et!

İlle de sözcüklerle ifade etmeye gerek yok, değil mi? Önce Laura, sonra da Holly! Çok hızlı olduğunu sanıyorsun galiba. Mike yumruklarını sıktı. Senin ağzını burnunu dağıtmalıyım!

Mike, hayır! diye haykırdı Holly ve aynı anda da Gareth'in güldüğünü duydu ve olduğu yerde donup kaldı.

Ben kavga etmem, dedi Gareth, buz gibi bir sesle. Şiddetle hiçbir şeyin çözümlenebileceğine inanmıyorum: Ben odama çıkıyorum, sana da biraz sakinleşmeyi öneririm.

Sözleri Holly üzerinde garip bir etki yapmıştı. Birden midesinin bulandığını hissetti. Onun ağır ağır merdivenlere yürüdüğünü görünce, açık, net bir sesle arkasından söylendi. Bırak Mike, o bir korkaktır!

Gareth merdivenin ilk basamağında durup döndü. Hakkımda ne düşünürsen düşün, umurumda değil. Sonra merdivenleri çıktı, odasına girdi.

Mike derin bir soluk aldı. Tanrım! Onun burada kaldığını söyleme sakın.

Burada kalıyor. Ama sandığın gibi değil Mike. O tırnak izleri... Bana annem hakkında çok kötü şeyler söyledi, dayanamadım. Buraya da, buzda düşüp yaralandığımda bana bakmak için taşındı. Bana dokunmadı bile. Yemin ederim. Tüm vücudu tir tir titriyordu. Mike onu kollarına aldı, yüzünü göğsüne gömdü.

Canım benim, diye içini çekti. Çok üzgünüm Holly. Çaresizlikle başını yukarı kaldırıp tavana baktı. Buraya gelir gelmez bir şeyler olduğunu anlamıştım. Üzgünüm, sandım ki, burada seninle yalnız... Durumdan yararlanmak istedi.

Holly hıçkırdı. Yo, hayır, hayır. Ama ondan nefret ediyorum, diye fısıldadı, yumruklarını sıktı. Nefret ediyorum!

Mike dikkatle ona baktı. Gerçekten nefret ediyor musun Holly? Bu, gerçekten doğru mu?

Anlayamadım...

Bence anladın.

Yo, hayır! Ama bunları söylerken bile yürek atışları hızlanmıştı. Umutsuzluk içinde Mike'a baktı. Ben ne yapacağım Mike? diye yalvardı. Yoksa ben çıldırıyor muyum?

Mike onu kollarında yavaşça sıktı. Hayır, sanmıyorum. Aklı başında görünüyorsun, hem de çok güzel!... Gülümsedi. Şimdi ben gidiyorum canım. Ama en kısa zamanda tekrar geleceğim, merak etme.

Çok iyi bir dostsun, Mike. Holly sevgiyle kolunu tuttu.

Biliyorum, biliyorum. Mike gülümsedi. Ve biliyor musun? Eve gidip, tüm gücümü toplayıp, büyük bir çaba harcayacağım ve söyleyeceğimi söyledikten sonra sanırım

www.CepSitesi.Net

öncekinden çok daha sıcak bir biçimde karşılanacağım. Bu bilmece gibi sözlerden sonra Mike kapıya doğru yürüdü ve Holly'nin bütün ısrarlarına rağmen ne demek istediğini açıklamadı.

Gareth'i her şeye karşın hala sevdiğini kendisi uzun süredir biliyordu ama Mike'ın bunu kolayca fark edeceği kadar açık, ortada mıydı duyguları? O gece Holly yatağının içinde döndü durdu. Bir buz kesiyor, bir alev alev yanıyordu. Bunca erkek arasından nasıl gelip de Gareth'i bulmuş, ona aşık olmuştu? Sonunda uyuyamayacağını anlayınca kalktı, sabahlığını giydi.

Gareth kendi evine taşınmıştı. Mike'ın gitmesini bekledikten sonra elinde eşyaları ile aşağı inmiş, kapının yanında durmuştu. Ben gidiyorum. Öteki eşyalarımı sabah alırım. Köpeklere akşam bakarım, dışarı çıkarırım. Lütfen saati dokuzda yemeklerini hazırlayıp kapının önüne koy. Ve çıkıp gitmişti. Konuşurken yüzü tümüyle ifadesizdi. Hiçbir şey umurunda değilmiş gibi, tıraş da olmuyordu. Hafif uzamış sakallan yüzüne daha da yorgun bir ifade veriyordu. Holly acıyla düşündü. Belki gerçekten artık hiçbir şey umurunda değildi.

Holly hiç cevap vermemiş, yalnızca o giderken arkasından bakmıştı. Genç adamın gittiği evin ne kadar soğuk olduğunu düşününce boğazına bir şeyler takılmış, yüreğine garip bir hüzün çökmüştü. Bir saat kadar sonra kendini tutamayıp çıkmış ve eve bakmıştı. Bacasından ince bir duman tütüyor, pencerelerinden soluk bir ışık görünüyordu. Demek Gareth evi ısıtmış, kendine bir lamba da bulmuştu. Holly dönüp, eve girmişti. Yüreğinde duyduğu bu derin sızının daha uzun bir süre varlığını koruyacağını biliyordu.

Holly sabahlığını giyip odasından çıktıktan sonra aşağı indi, mutfağa gidip kendine çay yaptı. Ev derin bir sessizliğe gömülmüştü. Şimdi, öncekinden farklı olarak, gerçek anlamda yapayalnızdı.

Çayı içtikten sonra, uyuma umuduyla tekrar yattı. Belki uyursa, birkaç saat için bile olsa her şeyi unutabilirdi.

Düşünde köpekler deli gibi havlıyorlardı.
Dağlardan inen bir kıırt sürüsü saldırmıştı onlara. Havlamalar yükseldi, yükseldi...

Holly fırladı, havlamalar düş değil, gerçekti. Bir şeyler olnıuş olmalıydı. Karanlıkta terliklerini buldu, el fenerine uzandı, sabahlığını aceleyle sırtına geçirip aşağı indi, Kapıda terliklerini çıkarıp çizmeleri giydi, ağıla koştu. Yaklaştıkça duyduğu yanık kokusu artıyordu.

Ağılın kapısına ulaştığında karşılaştığı görüntüyle donakaldı.

Gareth isten kapkara olmuş bir halde, kucağında korkuyla haykıran iki köpekle dışarı çıkıyordu. Holly, birden ona doğru atıldı.

Ben onları alırım! diye bağırdı. Gareth köpekleri Holly'ye verdi. Bunlar köpeklerin en küçükleriydi.

Onları tellerle çevrili yere koy! Gareth tekrar ağıla döndü. Holly, Gareth'in dediğini yapıp tekrar döndü. Bu kez Gareth. Herbert'i dışarı çıkarıyordu. Afgan tazısı acıyla bağırıyordu. Arka ayaklarından biri fena yaralanmıştı. Holly onu da ötekilerinin yanına koydu. Tamam, tamam, seni iyileştireceğiz, diyerek başını okşadı.

On dakika sonra bütün köpekler çıkarılmıştı. Holly ağıla koştu.

Nereye gidiyorsun? diyerek, kolundan çekti Gareth.

içerde yangın söndürme araçları var!

Nerede?

Girer girmez solda, ama... Gareth, sözünün sonunu dinlemeden, içeri dalmıştı bile. Duman alabildiğine yoğun, kapkaraydı. Holly de peşinden içeri girdi, elindeki feneri Gareth'in önünü görebilmesi için ona doğru tutuyordu. Ağılın tam ortasında gaz sobası devrilmiş yanıyordu. Çevresinde alev alacak saman ya da başka bir şeyin bulunmaması büyük bir şanstı. Az sonra Gareth, elindeki yangın söndürme aracıyla ateşin üzerine köpük sıkıyordu. Bu arada Holly'ye gitmesi için bağırdı. Ama hiçbir güç onu burada yalnız bırakmaya zorlayamazdı, genç kızı. Holly yerinden kıpırdamadı bile. Köpüğün asit kokusu, dumanın boğucu kokusuyla karışınca dayanılmaz bir şey oluyordu. Her ikisi de güç soluk alıyor, sürekli öksürüyorlardı.

www.CepSitesi.net

Galiba tamamen söndürdüm, dedi Gareth. Feneri şuraya tutar mısın? Hayır oraya değil, şuraya... Evet... Birkaç kez de kızgın zemine köpük sıktıktan sonra, Tamam, çıkalım, dedi.

Holly'yi önüne katıp kendisiyle birlikte dışarı çıkardı. Bir süre ağılın kapısında durup derin derin nefes aldılar.

Emin olmak için bir kova su alıp kızgın zemine dökmek istiyorum. Ama Gareth bunları söylerken hafifçe sendeledi ve kolunu kapının kenarına yasladı.

Dışarda bir kar küreği var, dedi Holly. Şimdi daha sakinleşmişti. Yere kar serperim, yeniden bir kıvılcım çıkmasını engeller.

İyi fikir. Nerede bu...

Ben yaparım. Lütfen sen artık eve gir, çok... Birden fenerin ışığında Gareth'in kolunu gördü. Sen yaralanmışsın!

Gareth aldırmaz bir tavırla, sanki başka birisine aitmiş gibi koluna baktı. Ha, evet. Gösterdiğin ilgi doğrusu göz yaşartıcı. Sen bana küreğin verini söyle!

Holly, güçlükle yutkunup küreği getirdi. On beş dakika süreyle ağılın zeminine kar serptiler. Şimdi ağıl her zamankinden daha soğuk ve kaygandı.

Gareth elindeki küreği bir kenara atıp, Tamam, bu iş de bitti, dedi soluk soluğa. Şimdi sıra hayvanlarda. Onları benim eve alalım.

Hayır, halamın evine gelsinler. Yaralı olup olmadıklarına bakmam gerek. Afgan tazısının bacağı yaralıydı gördüm.

Nasıl istersen.

Köpekleri eve taşımaya başladılar. Kimini kucakladılar, kimini ite kaka eve soktular. Smokey ile Kazan yeni gelenleri oldukça gürültülü bir biçimde karşıladılar. Havlamalar birbirine karışıyordu. İrili ufaklı bütün köpekler, yeni geldikleri bu yeri koklaya koklaya tanımaya çalışıyorlardı. Sonuncuyu da eve getirdikten sonra Gareth bitkin bir halde kanepeye çöktü. Odadaki tek ışık, sönmek üzere olan şöminenin küçük aleviydi. Holly hemen lambaları yakıp Gareth'in önünde durdu.

Lütfen koluna bakayım. Köpeklerden biri ısırdı, değil mi?

Galiba, diyerek, bileğindeki morarmaya başlayan diş izlerine baktı Gareth. Hayvanlar çok korkmuştu.

Holly, Gareth'in yanıbaşında diz çöktü, şimdi ona yardım etmek için yalvarıyordu. Benimle mutfağa gel. Köpek ısırması çok tehlikeli olabilir, yaranı temizlemeliyim, lütfen!...

Gareth'in gözlerinde bir an o eski alaycı pırıltı yanıp söndü. Seni önümde diz çökmüş, bana yalvarırken göreceğimi hiç düşünemezdim, diye gülümsedi acı acı. Tüm olanlardan sonra benim için kaygılanmıyorsun herhalde?

Holly ağlamak üzereydi. Lütfen, diye yalvardı. Sana başka ne diyebilirim? Lütfen benimle gel, sonra da köpeklere bakarım.

Ah, anlıyorum. Gareth ayağa kalktı. Köpeklere bakabilmek için bir an önce beni başından savmak istiyorsun. Neden daha önce söylemedin?

Holly lambayı mutfağa götürdü. Bir kabın içine sıcak su doldurdu. Gareth lavabonun yanındaki tabureye oturdu, kolunu uzattı. Holly yarayı antiseptikle yıkadı, sıcak suyla ıslattığı bir peçeteyle iyice temizledi.

Gareth hareketsiz duruyordu. Başını kaldırdığında Holly'nin yüzündeki ifadeyi görüp şaşırdı. Konuştuğu zaman sesi çok yumuşaktı.

Sen gerçekten üzülmüş, kaygılanmışsın.

Holly, onun yüzüne baktı. Gözlerindeki ifadeyi görünce birden elinin ayağının kesildiğini hissetti. Evet, diye fısıldadı. Evet, endişeliyim.

O zaman, diye ağır ağır söze başladı Gareth, Sana söylesem iyi olacak. Köpek ısırmasında kuduzdan sonra en büyük tehlike tetanozdur, öyle

Holly başını salladı.

www.CepSitesi.Net

Ama ben tetanoz olmam çünkü dört yıl önce bir köpek tarafından ısırılınca tetanos aşısı olmuştum. Sonra da aşılara devam ettim ve yaşam boyu bağışıklık kazandım. Hatta bunu kanıtlamak için bir sağlık kartı bile verdiler.

Ben... ben... Holly birden gözlerine yaşlar dolduğunu hissetti. Oysa onun önünde bir daha ağlamayacağına yemin etmişti. Oh, diye içini çekti ve gözlerini kapadı. Bir damla yaş yavaşça yanağından aşağı süzüldü.

Neden ağlıyorsun? diye sordu Gareth, fısıltıyla.

Holly başını salladı, gözlerini kırpıştırarak kendini toparlamaya çalıştı. Ben... Çok yorgunum, o kadar. Çok geç olmadan ona söylemesi gereken bir şey daha vardı. Dün sana korkak demiştim, diye güçlükle söze başladı. Yarasını temizlemeye ara vermesine karşın, kolunu bırakmamıştı. Bunun farkında bile değildi. Özür dilerim. Elbette korkak değilsin. Hele az önce yaptıklarından sonra... Ama korkak olduğuna o zaman da inanmıyordum. Yalnızca seni incitmek istemiştim.

Gareth, Holly'ye baktı. Korkak denilmesi beni incitmedi. Onunla kavga etmemem için önemli bir nedenim vardı. Ne olduğunu bilmek ister misin?

Hayır, hayır, hiç gerek yok.

Yo, gerek var. Göz gözeydiler. Holly tüm çabasına karşın gözlerini ondan ayıramıyordu. Çünkü, eğer ona bir kez elimi kaldırsaydım, öldürebilirdim... Çünkü... söylediği, ya da aklından geçen şeyler bir bakıma doğruydu.

Ama o düşünmüştü ki...

Seninle sevişmek istediğimi sanmıştı. Gerçeğe ne kadar yaklaştığının farkında değildi. Holly, Gareth'in soluklarının sıklaştığını, sesinin kısıldığını hissetti. Çünkü, seninle burada bir gece daha kalsaydım ben... ben... Gareth inilti gibi derin bir soluk alarak sustu, başını çevirdi. Bütün bunların ne anlamı var? Benden nefret ettiğini biliyorum. Bana karşı duygularını da... Sana, bir koz daha vereyim: Mike kıskanmıştı seni, ama haklıydı. Çünkü seni her şeyden çok istiyordum. Sözcüklerle anlatılamayacak kadar çok istiyordum. Şimdi benden dilediğin kadar nefret edebilirsin.

Holly'nin sesi bir fısıltı gibi çıkıyordu. Senden nefret ettiğimi sanıyordum. Nefret etmek istiyordum... Ama beceremedim. Holly dizlerinin titrediğini hissediyor, ayakta güç duruyordu. Ama başlamıştı, bitirmeliydi. Mike anladı. Seni sevdiğimi anladı. Gözlerinden yaşlar boşandı. Artık onun önünde ağladığı için üzülmüyordu, çünkü yüreğini olduğu gibi açmıştı ona.

Gareth, tek bir sözcük söylemeden onu kollarına aldı, uzun uzun öptü.

Dakikalar sonra Holly, başı Gareth'in göğsünde mırıldandı. Köpekler ne olacak? Onlara da bakmamız gerek.

Birazdan bakarız. Gareth onu kollarında sıktı. Oh, Holly, seni seviyorum. Her zaman sevdim. Sonra onu hafifçe kendinden uzaklaştırarak sordu. Sence Margaret hala biliyor muydu?

Oh! Holly gülmeye başladı. Oh, evet, eminim biliyordu. Bir şey söylemiyordu ama biliyordu. Dünyanın bütün mutlulukları önün olmuştu sanki.

Gareth'in kolunu sardıktan sonra, köpeklerin yaralanıp yaralanmadığına baktılar. Herbert'in ayağını tedavi ettiler ve yangını onun çıkardığına karar verdiler.

Şöminenin başında, kanepede oturuyorlardı. Değişik renklerde, irili ufaklı on köpek de çevrelerini almış, kimi uyuyor, kimi yalanıyordu.

Sana sormam gereken iki soru var, dedi Holly ve Gareth'in yanan odunların aydınlattığı yüzüne baktı. Bu yüz artık düşman değildi onun için.

Başlayabilirsin, diyerek gülümsedi Gareth, ona daha sıkı sarılıp, göğsüne bastırarak.

İlk önce, buraya nasıl geldin? Bunca yer arasında burada ne işin vardı? Bu bir rastlantı mıydı?

www.CepSitesi.Net

Pek rastlantı sayılmaz. Annem sağken, buraya sık sık gelirdik, Kishard'a yani. Annem ben sekiz yaşındayken trafik kazasında öldü. Buraların, bu nedenle benim için özel bir anlamı vardır. Babalarımız orduda karşılaşıp dost olduklarında burayla olan ortak bağlantıları onları daha da yakınlaştırmış. Neden sonra evi terketti-ğimde çıkıp buraya geldim. Jaguar'ımı Inverness' te satıp bu Land-Rover'ı aldım. Kishard'da satılık ya da kiralık ev olup olmadığını sorduğum zaman postanedeki kadın bana halanın adını verdi. Halanı tanır tanımaz çok sevdim. Bir süre sonra da onun kim olduğunu öğrendim. Oturup konuştuk, beni büyük bir anlayışla karşıladı, dostluğumuz pekişti. Sonra da seni tanıdım. Gerisini biliyorsun.

Evet, diye gülümsedi Holly. Peki ya Laura?

Ah, evet. Gareth derin bir soluk aldı. Onunla ilişkimiz sandığın gibi değil. Holly'nin rahatsız bir durumda kıpırdandığını hissedince, onu yine göğsüne bastırdı. Demek istediğimi çok açık bir biçimde ifade edecek olursam, onu hiç istemedim ve onunla hiç yatmadım.

Evet, ama...

Aması falan yok, hepsi bu kadar! Evet zaman zaman onunla çıkıyordum. Ama o benim için herhangi biriydi. Birlikte bir yere gidilecek, oturup sohbet edilecek bir dost, o kadar. Tamam mı?

Evet, ama bir şey daha vardı... Neyse, boş ver.

Yo, devam et. Bu noktada artık duramazsın.

Şey, ilk geldiğim zaman... bir gün sana bir mektup gelmişti Fransa'dan. Biliyorum, bakmamam gerekti ama...

Gareth gülmeye başladı. Holly, sen gerçekten kıskançsın! Bulduğun zaman sana o mektubu gösteririm. Evet, bir kadından geliyordu. Büyükbabamın eski bir dostu. Kadıncağız seksen bir yaşında! Tatlı tatlı gerindi. Bir gün sana büyükbabamı anlatmak isterim. Bambaşka bir insandı. Yaşamımdaki tek gerçek dostumdu belki de... Öyle birini daha tanımadım. On parmağında on hüner vardı anlayacağın. Bütün parasını da bana bıraktı. Gareth bunu söylerken utangaç utangaç Holly'ye baktı. Yani yaşamım boyunca çalışmak zorunda değilim. Tabii sen bir hayvan bakımevi açmak istemezsen. Gareth birden ayağa kalktı. Bir içkiyi hak ettik sanırım. Ne var evde?

Holly de kalktı. Mutfakta şeri olacak, gidip bakayım.

Birkaç dakika sonra ikisi de ellerinde kadehlerle şöminenin başında oturuyorlardı Gareth kadehini kaldırdı. Margaret halanın şerefine! Her şeyi anlayıp, bizi burada yalnız bırakmak amacıyla gittiği için.

Margaret halaya, diye tekrarladı Holly uykulu uykulu.

Ve Herbert'e! Yangını çıkarttığı için. Yoksa birbirimizi yeniden kazanamayacaktık.

Herbert'e, diye ciddi ciddi tekrarladı Holly. Saat altıya geliyordu, hava yavaş yavaş aydınlanıyordu. Uzaklardan bir aracın motor sesi duyuldu. Ve yavaş yavaş buraya doğru ilerleyen buldozerlere! Çünkü onlar saye sinde kiliseye gidebileceğiz, çünkü evlenmeden Holly Templeton'la aynı evde artık oturamayacağım. Sonra Gareth sustu. Kadehini sehpanın üzerine bıraktı. Holly'ninkini de yavaşça elinden alıp, kendininkinin yanına koydu.

Söylediklerimde çok ciddiyim, benim küçük kedim, dedi fısıltıyla. Şaka bir yana, seni çok, çok seviyorum. Seninle hemen evlenmeliyiz. Artık sensiz yaşayamam. Yüzü, Holly'ye öylesine yakındı ki, genç kız sevgiyle uzandı, elini yanağına götürdü.

Ben de seni seviyorum Gareth. Evlendikten sonra nerede oturacağız?

Nerede olacak, yandaki evde. Ve Holly, biliyor musun, Herbert için çok güzel bir yerim var. Onu...

Yanımıza alabilir miyiz? Oh, Gareth, bu harika bir fikir!

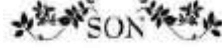
Kar temizleyici buldozerler Karaağaçlar Malikanesine ayrılan küçük, bozuk patikaya doğru ilerlerken, Gareth'le Holly hala şöminenin başında oturuyorlardı.

Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir.

www.CepSitesi.Net

**Ne Mutlu Ki, Bir Görme
Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı Okuyabilmesinden Duyduğu
Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.**

**Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşıması Zorunlu Değildir.**

**Buraya Yüklediğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.
Aksi Taktirde Kitabin Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı
Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacağım.
Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabi
Beğenirseniz
Kitapçılardan Almanızı YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.
Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir
Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabi Almanız İçindir.
Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar
Verme Amacım
Yoktur.
Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz. Daha
Sonrası
Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.
1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı
2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız 30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi
3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur
4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız
Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz
5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne Yazmanızı
Tavsiye Ederiz
Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan By-Igleoo Tarafından
www.CepSitesi.Net www.MobilMp3.Net www.ChatCep.Com www.İzleCep.Com
www.MobilMp3Ler.Com
Siteleri İçin Hazırlanmıştır. E-Book Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem
Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp E-Book Haline Getirdim Lütfen Emeğe Saygı Gösterin.
Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler
Yapabilsin. Herkese Saygılarımı Sunarım .
Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeğe Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı
Gerçek
Adreslerinden Takip Ediniz.
Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki
Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.
Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin
Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.
By-Igleoo www.CepSitesi.Net**

KAR YOLLARI KAPATINCA

Büyük hala Margaret Templeton, belki de dünyanın en sevimli ve en iyi yürekli kadınıydı. Ama çevredeki başıboş ve kimsesiz hayvanları ve bu da yetmiyormuş gibi bir de onun iyi niyetini kötüye kullanan, kim olduğu belirsiz insanları kanatlarının altına alma huyu, başına bir sürü dert açıyordu. Holly, halasının Kuzey İskoçva'daki evine geldiği zaman karşılaştığı Gareth Nicholas da bunlardan biriydi. Genç kız iik bakışta bu adamdan nefret etmişti.

İlk bakışta nefretin, sonradan aşka dönüşeceğine inanılır. Holly'nin de duyguları yavaş yavaş değişmeye başlamıştı, ta ki Gareth'in gerçek kimliğim öğrenene kadar...

150 TL.